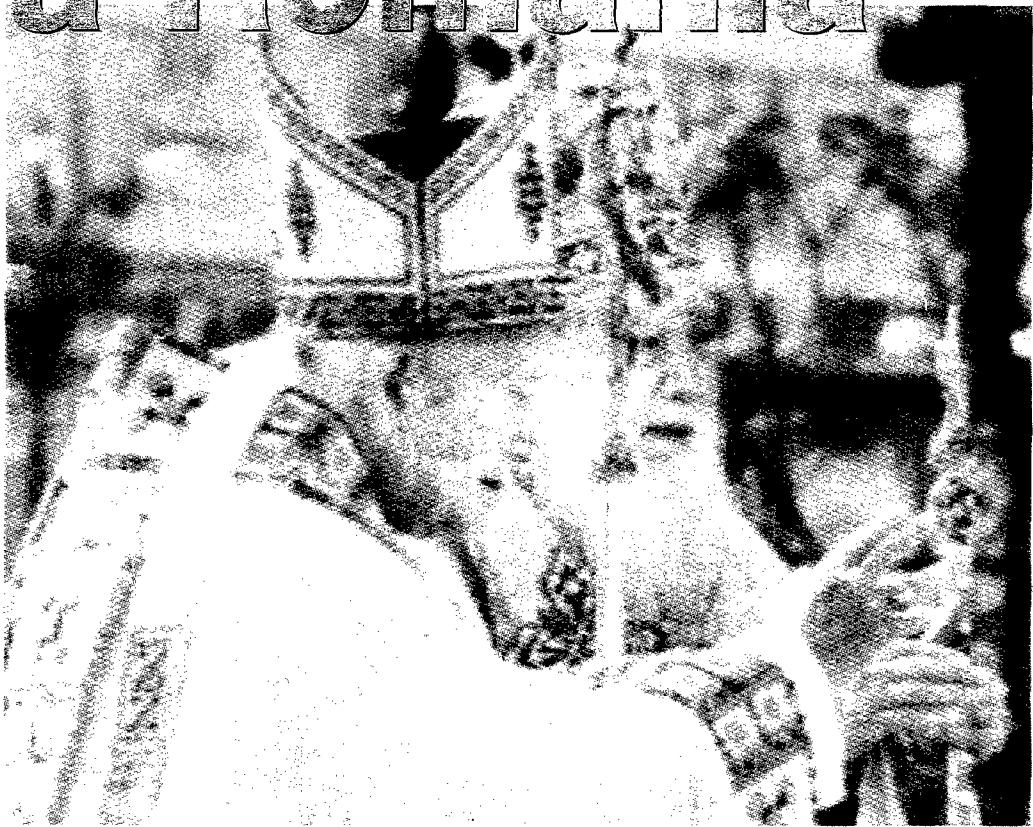

Joan Pau II visita la segona nació ortodoxa del món

Viatge de reconciliació a Romania

Del 7 al 9 de maig, el papa Joan Pau II ha estat a Romania. La raó principal: reconciliar Roma amb els ortodoxos i contribuir al triomf de l'ecumenisme. El Pontífex va haver de treballar de valent per conquerir el cor dels cristians romanesos. Però s'ho valia. A prop del gran Jubileu, la reconciliació amb els cristians d'Orient és un dels objectius del Sant Pare.

Després de Rússia, Romania és el segon país ortodox del món amb 18 mili-

ons de fidels, és a dir, un 86% de la població.

Amb tot, el viatge ha tingut un sacrifici: els cristians de Transsilvània no han pogut acollir el Papa, ja que la seva visita hauria estat un signe massa clar de suport a aquest poble fidel, unit a Roma, i els ortodoxos prefereixen que les aigües de la reconciliació circulin més tranquil·les i més lentament.

Pàgines 3-7

Avis i joves, una nova manera de viure

1999, Any Internacional de la Gent Gran, ha de servir per donar un impuls a una societat més intergeneracional on menuts, grans i joves comparteixin vida. La soledat a què es veu abocada la gent gran és un dels grans reptes que cal superar per millorar la situació de la tercera edat. Segons dades del Departament de Benestar Social de la Generalitat, a Catalunya 185.040 persones més grans de 65 anys viuen soles.

Tanmateix, s'han posat en marxa diversos programes per pal·liar aquesta soledat. El programa «Viure i conviure» és un d'ells. Conxita Hernández, de 79 anys, ens ho explica. I Maria José Merino, de 25 anys, comparteix amb nosaltres la seva llarga experiència d'acompanyament d'avis i d'àvies, alguns fins a la mort.

Pàgines 20-21

Els additius i els conservants són perillosos per a la salut?

Catalunya Cristiana estava encuriosida per una informació que circulava sobre una llista, suposadament elaborada pel prestigiós hospital Villajulio, de París, que advertia del perill que implicava per a la salut humana el consum de certes substàncies que s'empraven en la indústria alimentària. El resultat de les nostres recerques és aquest reportatge que,

d'una banda, allunya l'ombra cancerígena dels additius i conservants, sense descartar, però, que les investigacions no estan prou desenvolupades. De l'altra, a la polèmica s'hi suma una novetat: la proliferació dels aliments transgènics, la repercussió dels quals sobre la salut encara és una incògnita.

Pàgines 5-6

Comunió i Confirmació: els sacraments de la vida

Aquest mes i el vinent, molts infants i joves fan la Primera Comunió i reben la Confirmació. Aquests dos sacraments, eixos bàsics de la vida del cristià, juntament amb el Bateig, poden ser viscuts només com una festa social o com un signe que no s'acaba de comprendre: rebre l'Esperit Sant. I això, què significa? Des del setmanari hem volgut aprofundir en aquests dos sacraments parlant

amb Mn. Felip-Juli Rodríguez, membre de la Delegació diocesana de Catequesi, i amb Rosa Deulofeu, delegada de Pastoral de Joventut, tots dos de l'arquebisbat de Barcelona. A més a més, el testimoni de dos fidels ens concreta l'experiència quotidiana dels sacraments de la vida.

Pàgines 25-26-40

Sumari

L'espanyol Joaquín Pertínez serà bisbe de Rio Branco (Brasil)

Montserrat: II Jornades de formació per a periodistes

Pàg 22 El MIJAC converteix els infants en protagonistes de solidaritat

Pàg 28 Paulino Castells denuncia l'abús de la televisió a les famílies

Pàg 30 Pròxima inauguració del Palau de Congressos de Tarragona

Editorial

La corrupció, enemiga de la democràcia

En el panorama polític, la corrupció, les irregularitats i fins i tot els comportaments poc elegants han tornat a centrar l'atenció pública. En alguns casos es tracta de qüestions que, si se'n demostra la veritat, són d'una gravetat especial. I amb la publicitat d'aquests afers ha retornat també la temptació de convertir les acusacions en arma política. La proximitat de diverses convocatòries electorals ben segur ha animat aquesta estratègia.

Després de la recent època viscuda d'obsessió i d'explotació mediàtica fins a l'avorriment d'acusacions fonamentades o no, i en vista que, sense que els polítics siguin tots iguals, els afers esclaten a membres de partits diversos i a responsables d'administracions també diferents, potser caldria no deixar-se atrapar pel parany de la confrontació partidista.

Si afirmem això, si insistim en el fet que el debat polític no es pot centrar en qui és més corrupte, no és pas per menystenir la importància de la corrupció en la vida social, ans al contrari. La corrupció posa en perill no tan sols la democràcia, sinó tota la vida social i econòmica. La lluita contra la corrupció, les mesures preventives, la bona i ràpida actuació de la justícia han de ser prioritats polítiques i han d'ocupar el seu espai en el debat polític. La validesa i la pràctica d'aquestes mesures és el que cal valorar. La corrupció s'ha d'eradicar, però és precisament per això que mai pot ser un argument acceptable afirmar que altres són pitjors.

L'exigència ètica sobre la política —i sobre totes les esferes de la vida social— ha de ser tan important que esdevingui un punt de partida per a tots i mai un element de diferenciació. Tenir polítics honrats ha de ser la norma, no pot suposar un mèrit. Són les regles del joc, o s'acompleixen o no es pot jugar. Jugant que guanyi el millor. No ens podem conformar a fer guanyar el que fa menys trampes, cal exigir el joc net a tots els jugadors.

És lícit demanar als responsables públics l'exemplaritat en aquest terreny, però immediatament la societat i cadascú de nosaltres ha de mirar vers si mateix. No deu ser que vivim en un context de massa relaxació ètica? Sense una exigència ètica que neixi d'un mateix i es vagi projectant en tots els àmbits de relació, personal, interpersonal, social, difícilment assolirem els nivells als quals aspirem.

Ara, en ple període per fer la declaració de la renda personal a afectes de liquidar l'impost corresponent, és un bon moment per fer aquesta reflexió. És un bon moment per mesurar-nos el grau d'autoexigència ètica, malgrat els efectes desmoralitzadors de conèixer la defraudació exercida per aquells que tenien per missió precisament lluitar contra el frau.

Sumari

9
L'espanyol Joaquín Pertíñez serà bisbe de Rio Branco (Brasil)

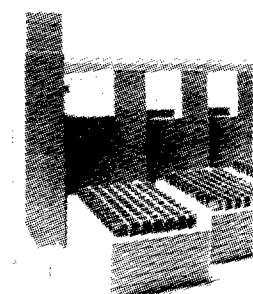
18
Montserrat: II Jornades de formació per a periodistes

22
El MIJAC converteix els infants en protagonistes de solidaritat

28
El Dr. Paulino Castells denuncia l'abús de la televisió a les famílies

30
Pròxima inauguració del Palau Firal i de Congressos de Tarragona

CATALUNYA CRISTIANA

Directora: Núria Oriol

Redactora en cap: Glòria Carrizosa

Redactors: Miquel Àngel Codina, Rosa M. Jané, Carme Munté, Rosa Peraire, Marta Puyol

Lingüista: Montserrat Pibernat

Arxiu i fotografia: Eulàlia Grande

Corresponsals: Montse Sans, ANDALUSIA; Manuela Vázquez, MADRID; Miriam Díez, GIRONA; Jordi Curcó, LLEIDA; Jean Pierre Denis, PARIS; Lluís Serra, ROMA; Guillem Ferrer, SES ILLES; Antoni Mirabet, SEU D'URGELL; Benet Roigé, SOLSONA; Joan Boronati i Guillem Soler, TARRAGONA; Joaquim Blanc, TORTOSA
Col·laboradors externs: Josep M. Aragonès, Jordi Bassas, Pilarín Bayés, Oriol Camps, J. Carrera Planas, Josep Casellas, Francesc Gamissans, Enric Graupera, Joan Guiteras, Jordi Jorba, Francesc Nicolau, Tomàs Puntí, Antoni Reig, Pere Tena, Josep Ventura, David Vidal, P-J Ynaraja

Assessor religiós: Cristóbal Sàrrias

Fundadors: Mn. Joan Jarque i Mn. Francesc Malgosa

Edita: Fundació Catalunya Cristiana per a l'evangelització i la cultura

Redacció, administració, publicitat i promoció:

C/ Puiggari, 5-7 - 08014 BARCELONA - Tel. 934 905 988, Fax 934 902 035 - E-mail: Catcris@idgrup.iber.net

Gerent: Jaume Vinyals

Publicitat: Magda Revetllat

Promoció: Jordi Baig, Alfons Miralles

Subscripcions: Antònia Canals, Isabel Giralt

Administració i comptabilitat: Mònica Torras

Autoedició i compaginació: Carlos Aguado

Impressió: Impressions Intercomarcals, SA Cra. C-1.411, Km 34. Polígon industrial El Cementiri. Tel. 938 788 403. Fax 938 788 212 - 08272 SANT FRUITÓS DE BAGES - DLB 14.387/79

Difusió controlada per

Membre de la UCIP
International Catholic Union of Press

Membre de l'APPEC
Associació de Publicacions Periòdiques en català

SUBSCRIPCIONS ANUALS

Catalunya, resta de l'Estat espanyol, Andorra, Gibraltar i Portugal 11.180 ptes.

Resta d'Europa: 21.684 ptes.

Amèrica i Àfrica: 26.884 ptes.

Àsia i Oceania: 37.804 ptes.

en primer pla

Joan Pau II: Bucarest, una parada en el camí a Moscou

Joan Pau II ha estat el primer Papa de l'Església catòlica que, el 7 de maig passat, ha visitat un país de majoria ortodoxa des del trencament de les Esglésies d'Occident i d'Orient, en el cisma de l'any 1054. L'anada del Pontífex a Bucarest (Romania) ha estat considerada com un primer pas, i molt important, per poder concretar una visita l'any vinent a Moscou.

El 87% dels 23 milions d'habitants de Romania pertanyen a l'Església ortodoxa i existeix un conflicte religiós obert entre aquesta majoria i la minoria grecocatólica. En canvi, el problema no existeix amb la minoria catòlica de ritu llatí. Els grecocatólics o uniates (els qui van unir-se a Roma) van aparèixer a finals del segle XVII quan uns quants milers d'ortodoxos de Transsilvània, que aleshores formava part de l'imperi austríac i que avui dia està dins de Romania, van reconèixer l'autoritat del Papa, mantenint el seu ritu bizantí. Durant el règim comunista els uniates i els seus

L'objectiu del Papa és enfortir els lligams entre les Esglésies ortodoxa i catòlica.

sacerdots van ser perseguits, empresonats, desterrats i, en alguns casos, fins i tot afusellats. Dotze bisbes van ser empresonats, torturats o assassinats. La seva Església va ser prohibida i els seus temples,

confiscats i entregats a l'Església ortodoxa.

Acabada la dictadura, el 1990, els grecocatólics van reclamar la propietat de dues mil esglésies i fins avui dia els ortodoxos els n'han tornat un centenar. Segons el cens del 1992 els uniates a Romania eren 220.000 (el 1945, amb l'arribada del comunisme, n'eren més de dos milions) tot i que fonts grecocatóliques afirmen que són un milió. Segons el cens del 1992, l'Església ortodoxa s'oposa al retorn dels temples als uniates dient que pertanyen als fidels i si aquests són majoritàriament ortodoxos, els temples pertanyen a l'Església ortodoxa.

La visita del Papa només va ser possible després d'un compromís, a començaments d'any, entre el bisbe de Moldàvia, de l'Església ortodoxa, i el metropolità d'Alba Julia, pels uniates. A la negociació totes dues parts van renunciar a fer servir la força per ocupar els temples, a les accions judicials i a fer proselitisme. Amb aquest acord, el patriarca Teoctist, cap de

l'Església ortodoxa romanesa, va donar el seu vistiplau a la visita de Joan Pau II, limitada a Bucarest, ja que l'havia fet renunciar a visitar els seus fidels a Transsilvània, on són més nombrosos.

Els objectius del Papa

L'objectiu del Papa és enfortir els febles lligams existents amb les Esglésies ortodoxes, superar els segles d'enemistat, de recels i d'enfrontaments. Per a l'arquebisbe catòlic de Bucarest, Ioan Robu, que té un milió i mig de fidels, l'important és que es reforci la unitat, que continuï la reconciliació entre les Esglésies. El cardenal Lustiger va definir els objectius del viatge papal de la següent manera: «En primer lloc la causa de la unitat dels cristians. El Papa busca aquesta unitat amb totes les seves forces des dels inicis del seu pontificat; a continuació, els lligams a reforçar entre Romania i l'Europa occidental i, finalment, la seva voluntat d'expressar públicament la seva admiració pels seus germans de l'Església catòlica bizantina, una església martiritzada durant el totalitarisme.» I el nunci apostòlic a Bucarest, Jean-Claude Périsset, va dir que «la visita dissipa el temor dels qui no veuen en el Papa de Roma més que un obstacle a la unitat, com si la seva primàcia fos un domini. El Papa s'ha presentat durant tres dies com un servidor, un amic».

El pròxim mes de juliol Joan Pau II visitarà Armènia, un altre país ortodox. Serà una nova parada en el camí cap a la «tercera Roma», és a dir, Moscou, i la trobada amb el patriarca Alexis II, el patriarca de «totes les Rússies». De moment, ha estat aclamat per centenars de milers de romanesos ortodoxos i catòlics a qui va dirigir un missatge molt clar: «Us heu alliberat de la dictadura del comunisme, no us deixeu enganyar pels somnis perillosos del consumisme.»

Antoni Reig

Periodista i professor de la Universitat Autònoma de Barcelona

L'Església ortodoxa sèrbia vol el diàleg

El president de Iugoslàvia, Slobodan Milosevic, té controlades la premsa, la ràdio i la televisió; ha silenciats l'oposició democràtica, titllant de traïdors els qui discrepen en públic de la seva política bel·licista, però té davant seu una veu que no ha pogut fer callar, la del patriarca de l'Església ortodoxa sèrbia, Pavle. I aquesta veu demana diàleg, és a dir, discrepa.

A Sèrbia, com a Grècia, el nacionalisme va estretament lligat a l'Església ortodoxa, per raons històriques, polítiques, culturals i de tota mena. Quan Milosevic va apropiarse del poder a Belgrad i es va oblidar dels seus orígens comunistes, alhora que atia un nacionalisme agressiu, va trobar un important punt de suport ideològic en l'Església ortodoxa sèrbia. Si ara ja no era comunista sinó nacionalista, tenia davant seu el fet històric de la identificació entre nació i Església. Amb aquest canvi de jaqueta va quedar reforçat el paper polític del patriarca Pavle, perquè la lluita per la independència dels serbis del domini turc va fer-se en nom del cristianisme.

Popularitat i autoritat

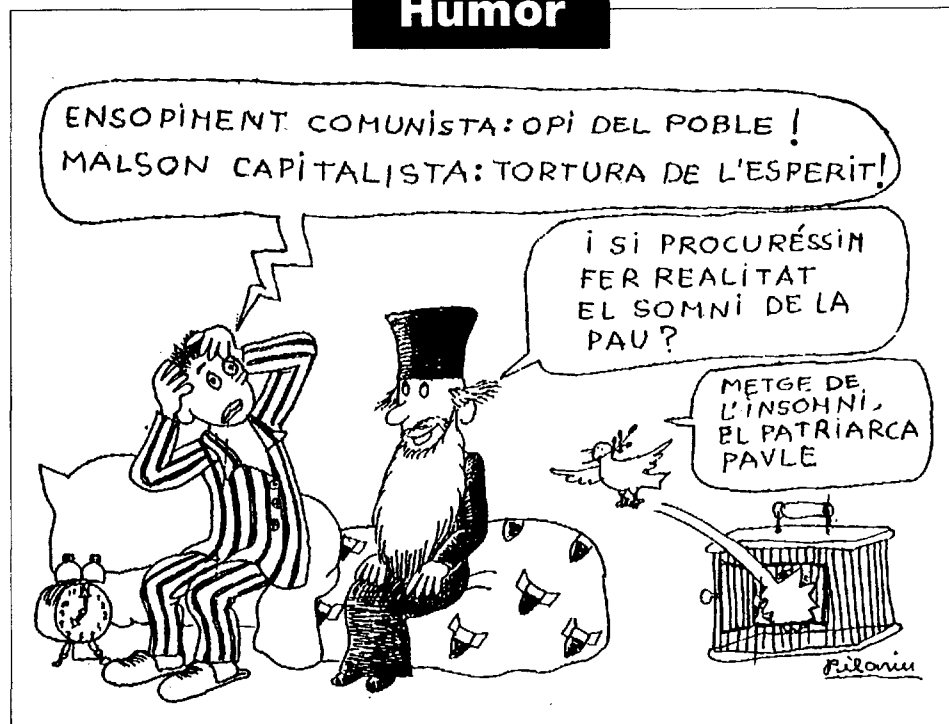
Pavle, un home d'edat avançada, petit, amb una llarga barba blanca, és tant o més popular que Milosevic. La seva autoritat és l'única que pot fer front al carnisser dels Balcans. Amb ell no s'atrevirà a fer el mateix que amb els periodistes (acomiatats, exiliats o assassinats) o amb els opo-

sitors polítics (destituïts o exiliats). Per això, Pavle pot dir públicament: «La terra és prou gran per a tots si ens comportem com a éssers humans. Em sento com el pare d'una família, abatut per la desgràcia que colpeja el meu poble i els albanesos. Com diu l'apòstol Pau, quan un membre del cos és afectat, és tot el cos qui pateix.» Predica una via pacífica per solucionar el problema de Kosovo, lluny del bel·licisme de Milosevic.

El mes de maig de l'any passat, una conferència episcopal havia aprovat «condemnar el terror i tots els actes de violència que se succeeixen sense minvar, de totes dues bandes, i considera que la qüestió de Kosovo no pot ser resolta més que per una iniciativa democràtica que impliqui les delegacions de la República de Sèrbia i els albanesos de Kosovo, representants serbis de Kosovo, turcs, musulmans i muntanyencs (els montenegrins que viuen a la frontera)».

El patriarca, que va estar trenta-quatre anys en un monestir de Kosovo, va oferir-se com a mitjancer. La resposta del règim va ser el silenci. El pacifisme de Pavle, a més de demanar diàleg, el porta també a denunciar «els terribles sofriments que l'OTAN ha causat amb l'explicació, d'un cinisme mai no assolit, de voler prevenir una catàstrofe humanitària» i «la seva lògica simplista que aporta la tragèdia per al poble serbi i per a totes les comunitats ètniques de Kosovo alhora». Així doncs, l'Església no deixa de demanar el diàleg.

Humor

Pelegrinatges i viatges

AMB L'ASSISTÈNCIA
TÈCNICA DE

MERCATRAVEL S.A.

«PELEGRINS DE LA PARAULA»
AL PAÍS DE JESÚS

Del 2 al 9 d'agost

TERRA SANTA

Una bona manera de
preparar-se per al Jubileu
de l'any 2000

DEMANEU INFORMACIÓ,

*per telèfon,
per correu o bé personalment
a l'Associació*

**AMICS DE
CATALUNYA CRISTIANA**

Pl. Urquinaona, 11, 3r 3a A
08010 Barcelona
Telèfon 933 013 718
Fax 933 023 264

PELS CAMINS FRESSATS DE L'EUROPA SECULAR GERMÀNICA

Del 12 al 20 de juliol

**ALEMANYA
DELS ALPS A BERLÍN**

VISITANT:

- Múnic
- Bregenz
- Llac de Constança
- Friburg
- Heidelberg
- Frankfurt
- Erfurt
- Leipzig
- Berlín
- Postdam

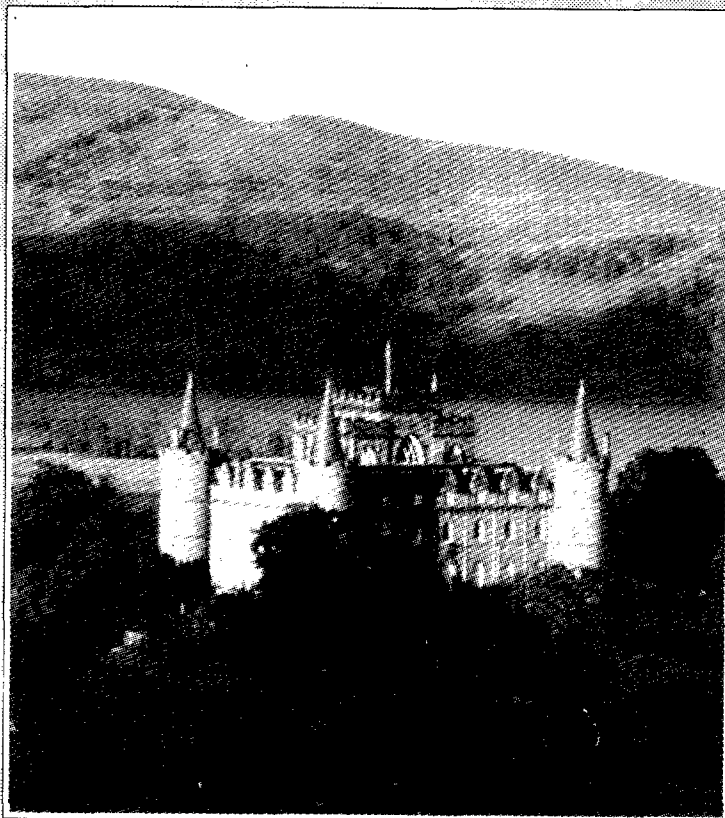
UN INDRET DIFERENT, BEN SINGULAR

Del 2 a l'11 d'agost

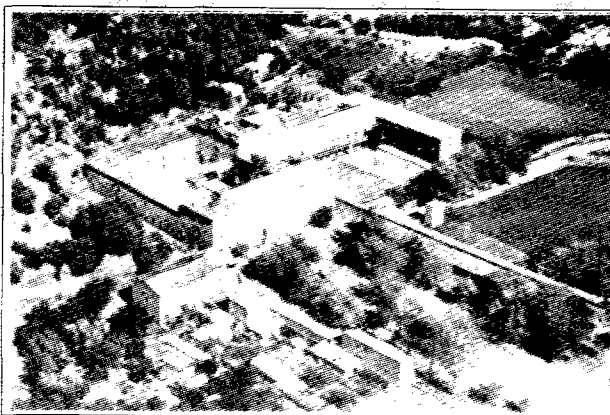
ESCÒCIA

Castells i palaus
Rius i cascades
Destil·leries i prats
Trens i ferrys
Llacs i muntanyes
Monuments de
tota mena

Un país on amb prou
feines arribà la
romanització

PER LA CULTURA RELIGIOSA I POPULAR

Del 18 al 20 de juny

**L'ILLA DE
MALLORCA**

Santuari de Lluc i altres indrets
característics

Els nous hàbits de vida han afavorit l'ús dels additius en la indústria alimentària. Prolongar la conservació dels aliments, fer-los més atractius o facilitar-ne la preparació culinària són algunes de les raons tècniques o comercials per les quals es fan

servir aquestes substàncies. Però l'ús d'aquests additius, que no tenen cap valor nutritiu, ha desvetllat els recels dels consumidors i d'algunes entitats, que entenen que aquestes substàncies poden perjudicar la salut humana. Sobre aquest tema,

s'ha aixecat una veritable polèmica que, en realitat, no té, segons els experts, una base científica sòlida. A aquesta controvèrsia en l'ús d'additius cal afegir-hi l'aparició recent de la denominada alimentació transgènica.

Additius i conservants, la polèmica sobre el seu ús

Què mengem?

Al llarg de la història, un dels grans problemes de l'home ha estat la conservació del menjar. Ja l'any 5.000 abans de Crist, els aliments se salaven i fumaven per allargar-ne el temps de consum. També els grecs i els romans empraven el vinagre, la sal i les espècies amb aquesta finalitat. A més, cremaven sofre per conservar el vi. Actualment, hi ha tot un seguit de substàncies que, intencionadament afegides als aliments, permeten millorar i conservar-ne les qualitats orgàniques, és a dir, el color, l'olor, el gust... Aquestes substàncies són els additius.

En les últimes generacions s'han produït una sèrie d'alteracions en els hàbits de vida que també han influït en la nostra alimentació. Els plats elaborats i el menjar ràpid constitueixen la base fonamental de l'alimentació de molts de nosaltres. Com és evident, per preparar i conservar aquests aliments es fan servir els additius. Com més elaborat és un aliment industrial o un plat precuïnat, més elevada és la probabilitat que contingui aquestes substàncies. Les llistes d'ingredients d'aquests productes solen portar cada vegada més conservants, espessidors, colorants, potenciadors del sabor... Molts d'ells han

La manipulació genètica és la gran amenaça de les pròximes dècades.

estat qüestionats per algunes entitats i pels consumidors, donat que se sospita que poden ser perjudicials per a la salut.

La llista negra

En aquest sentit, fa aproximadament 15 anys, va començar a circular una llista que advertia del perill que implicava per a la salut humana el consum de certes substàncies que s'empraven en la indústria alimentària. Aquesta llista contenia la designació oficial de l'additiu, la científica i les possibles malalties que podia provocar en l'ésser humà. En algunes ocasions, fins i tot, també es facilitava el nom de les marques comercials que feien servir aquests productes. El document anava encapçalat pel nom d'un hospital francès, El Villajulio, de París, que presumptament era el que desautoritzava els additius esmentats.

Això no obstant, hem pogut constatar que l'Hospital Villajulio no tenia res a veure amb la llista. El professor de Tecnologia dels aliments de la Universitat de Barcelona Abel Marín afirma que aquest document «mai no va sortir de l'Hospital Villajulio, perquè és una entitat seriosa incapaç de difondre un llistat així, sense cap autoritat científica. No se sap d'on va sortir, ni tampoc la intenció de les persones que el van fer circular. El que sí ens

(Continua a la pàg. 6)

Aliments transgènics, una amenaça per a la salut?

Els aliments transgènics són aliments transformats per l'enginyeria genètica. Mitjançant un procediment consistent a introduir un determinat gen en una planta, s'aconsegueixen superar les mutacions naturals d'algunes espècies vegetals. Aquest sistema és força recent i ja ha desvetllat nombroses sospites entre els consumidors. Mentre l'administració s'esforça a garantir que sigui una tècnica absolutament transparent, algunes associacions, entre les quals hi ha Greenpeace, asseguren que els efectes d'aquest sistema perjudiquen la salut i l'ecosistema.

D'aquesta manera, Montse Arias, de l'Associació Vida Sana, determina que «la manipulació genètica és la gran amenaça de les pròximes dècades. Els gens manipulats genèticament són noves for-

mes de vida que no sabem com es comportaran». En aquesta mateixa línia, Greenpeace parla de conseqüències terribles per a l'ecosistema, com plagues i insectes que desenvoluparan resistència als pesticides naturals.

Per la seva part, l'OCU diu que «encara no se n'ha informat prou i ens sona a ciència-ficció. Però mentre hi hagi un mínim dubte sobre els efectes d'aquests aliments modificats, nosaltres estarem en contra que es comercialitzin». I és que la informació que l'administració ha donat sobre les característiques d'aquests aliments és força escassa. Al l'Estat espanyol només es cultiva un producte transgènic: una espècie de blat de moro. Però al nostre país, segurament, consumim més aliments d'aquesta mena, ja que la reglamentació pertinent és competència

de la Unió Europea i el sistema de duanes que tenim evita que se'n facin controls.

Des d'un punt de vista més optimista, Eduard Mata, de Sanitat, assegura que és «un sistema del tot transparent». Amb relació al blat de moro transgènic, Mata afirma que «aquest cultiu ha estat modificat al llarg dels segles. La biotecnologia ho fa més ràpid. Aquesta n'és l'única diferència».

En un article publicat per la revista *Mia* (número 180), la Societat Espanyola de Biotecnologia assegurava que «els productes transgènics són molt segurs. Han passat per més estudis que cap altre aliment i podran abaratir i fer menys contaminant la producció d'aliments. Podrien posar fi, a més, a la fam al món...». Malgrat això, Montse Arias

assegura que «el desequilibri és enorme en la producció i el consum d'aliments, i això és el que provoca que hi hagi fam en determinades zones del planeta. L'alimentació transgènica no evitarà aquest problema». Igualment, Arias determina que «aquesta mena de procediment no respon sinó a un ensuperbiment de l'home respecte de la naturalesa. L'ésser humà no pot superar Déu».

Des del punt de vista sanitari, encara no s'han demostrat els efectes que, a llarg termini, aquests aliments puguin tenir en la salut humana. De la seva banda, Eduard Mata assegura que «només hi podem trobar dos problemes: la resistència als antibiòtics que puguin presentar alguns gens i el desenvolupament d'al·lèrgies, provocades per la fabricació d'algunes substàncies».

(Ve de la pàg. 5)

consta és que és absolutament fals». A més, el professor Mariné qualifica aquesta llista d'«autèntica bestialitat». En aquest mateix sentit també es pronuncia el director del Programa de Reordenació de la Salut Pública de Catalunya, Eduard Mata, que assegura que es tracta efectivament d'un document que «no té credibilitat des del punt de vista científic. A més ningú no el firma».

D'altra banda, l'Hospital Clínic de Barcelona, que també va ser relacionat amb el document, desmenteix categòricament aquesta vinculació i assegura que tampoc no es va fer des de Villajulio. Si bé no hem pogut contactar amb l'hospital parisenc, sí que hem pogut confirmar que fins i tot l'Organització de Consumidors i d'Usuaris (l'OCU) ha desautoritzat el llistat. En la seva revista *Compra Maestra* de l'1 de gener del 1995, l'OCU adverteix sobre l'escassa credibilitat del document i convida els lectors a rebutjar-lo: «No facin cap cas de les llistes falses d'additius que circulen: els additius que en aquestes llistes es prediquen com a molt perillosos (que, a més, se sol dir en quins producte apareixen, esmentant-ne fins i tot la marca), solen ser normalment els més innocus per a la salut humana.»

Inofensius o perjudicials

L'ús d'additius no implica una aportació nutricional als aliments on s'afegeixen. En el cas dels colorants, per exemple, el seu ús no respon a una necessitat real de fabricació, sinó a una necessitat purament estètica. És per això que aquestes substàncies han esdevingut, per dir-ho d'alguna manera, el fantasma de molts consumidors. Malgrat això, les autoritats asseguren que són productes que abans de ser utilitzats en la indústria alimentària han estat rigorosament experimentats.

El professor Abel Mariné afirma que «els additius que s'autoritzen han estat molt estudiats prèviament. Els criteris que cal seguir per aprovar-los són molt rigorosos i s'assemblen als que se segueixen amb els fàrmacs. Per això, podem constatar que no són perillosos per a la salut humana». En la mateixa línia es pronuncia el responsable de Sanitat, Eduard Mata, que afegeix que es fan «estudis sobre la toxicitat aguda o crònica que puguin provocar els additius». Els

L'ús d'additius i de colorants en els productes és el fantasma de molts consumidors.

experiments es fan amb animals de laboratori i els experts asseguren que els resultats estan del tot contrastats.

Contràriament, la responsable de comunicació de l'Associació Vida Sana, Montse Arias, determina que «els efectes dels additius en l'organisme són negatius perquè poden produir tota mena de malalties. Si són inofensius, els seus efectes en recombinar-los en l'organisme poden ser perjudicials per a la salut». Arias afegeix, a més, que les empreses obtenen l'autorització per fabricar els seus productes i no tenen en compte els efectes que poden tenir contra la salut.

Les llistes positives

La regulació de l'ús d'additius en l'alimentació humana està establerta per la Unió Europea. El Comitè Permanent de Productes Alimentaris, creat per la Decisió del Consell d'Europa el 13 de novembre del 1969, és l'organisme encarregat de vetllar pel bon estat dels aliments que consumim. En aquest sentit, Eduard Mata assegura que «l'Estat espanyol perd la sobirania en temes d'alimentació. Podem establir pautes de control, però és la Unió Europea qui hi legisla».

El Comitè és l'encarregat d'establir els criteris de puresa per a tots els colorants que s'inclouen en allò que podem denominar llistes positives. És a dir, llistats d'additius que no perjudiquen la salut i que es poden fer servir per elaborar o conservar aliments.

Els additius, un cop aprovats i autoritzats, passen a formar part d'aquesta llista positiva, força exhaustiva, en el sentit que estableix els aliments on es poden afegir aquestes substàncies i les dosis

màximes autoritzades. En aquesta llista, els noms dels additius apareixen codificats: cada un porta la lletra E, que significa que està aprovat per tot Europa. Quan

només porten la H vol dir que és una substància únicament autoritzada a l'Estat espanyol.

L'OCU, però, adverteix que aquesta normativa deixa de ser efectiva si tenim en compte la quantitat d'additius que ingerim al dia. Si un mateix additiu és present en diversos aliments, es pot arribar perfectament a la Dosi Diària Admissible de l'additiu en qüestió. És en aquest punt on adquireix importància l'etiquetatge correcte dels productes alimentaris que consumim. Si l'etiqueta detalla correctament la composició del producte, cosa que no passa sempre, podem ser conscients de les quantitats i de la classe d'additius que ingerim. Aquesta associació convida, doncs, a «rebutjar els aliments

que tinguin diversos additius del mateix tipus».

Encarna Ruiz Molina

Mercat en expansió

El debat sobre la manipulació dels gens en l'agricultura ja ha arribat. Però mentre la discussió té lloc, els cultius modificats genèticament estan guanyant terreny. A tall d'exemple n'hi ha prou de recordar que el 1996 hi havia 2 milions d'hectàrees amb cultius modificats genèticament, que el 1997 el nombre d'hectàrees d'aquests cultius va arribar a 11 milions i que el 1998 va passar a 27 milions d'hectàrees, segons dades aportades pel Panos Institute en un informe recent sobre els aliments modificats genèticament.

La majoria d'aquestes hectàrees es troben als Estats Units i al Canadà, si bé no són gens menyspreables les plantacions de l'Argentina. Quant a Europa, els primers cultius modificats genèticament amb fins comercials s'han començat a expandir durant el 1998. Amb tot, segons dades disponibles, n'hi ha 1.000 i 2.000 hectàrees a França i 15.000 a l'Estat espanyol. No obstant això, arreu del món hi ha nombrosos exemples de cultius d'aquesta classe, tot i que sense fins comercials.

Però quins avantatges tenen aquesta mena de cultius? Per als promotors d'aquesta mena de cultius, els beneficis són molt grans: tolerància a la sequera, reducció de la dependència d'herbicides, reducció de l'erosió del sòl i resistència als insectes.

Per la seva part una de les indústries productores més grans d'aquests cultius, Monsanto, assegura que això permetrà augmentar els cultius, reduir els efectes de les males collites, millorar la qualitat dels productes del camp, aturar els danys al medi ambient i estimular una nova classe de

creixement econòmic.

El cert és que, per ara, unes poques corporacions —Monsanto, Dupont, Dow Elanco, Novartis, AgrEvo (portada conjuntament per Hoescht i Schering) i Zeneca— tenen el control d'aquests cultius que, si prosperen, podrien posar l'alimentació del planeta a mercè dels interessos d'una minoria. De moment es tracta d'un negoci que mou uns 45 mil milions de dòlars l'any... dels quals aquestes grans companyies ja controlen la tercera part.

Preocupació ciutadana

Els temors i les protestes no han trigat a arribar: especialistes, camperols, grups de ciutadans, científics i consumidors porten a la cartera una tirallonga de crítiques certament preocupant. Hi ha qui diu que no es presta l'atenció adequada a l'impacte mediambiental; hi ha qui alerta de l'aparició d'insectes resistents als cultius biotecnològics; hi ha qui, amb molta ciència i poca ficció, recorda que els gens introduïts poden «saltar» a altres organismes amb resultats impredecibles; i els ecologistes han aixecat la veu davant de les conseqüències que podrien tenir les «superllavors» en l'ecosistema.

Si bé la pèrdua de la biodiversitat sembla que és una de les grans preocupacions dels ambientalistas, no menys preocupants són els problemes de salut pública que puguin comportar aquests productes: al·lèrgies, per exemple, contra les quals caldria descobrir nous remeis.

Carles Casals
Panos Institute

COMPREM - GESTIONEM

Quadres - Mobles - Antiguitats -
Argent - Ceràmica - Pisos sencers

Tel. 934 876 886 - c/ València, 248
08007 Barcelona

Vaticà

església en el món

Nova era de confiança entre catòlics i ortodoxos

■ La visita del Papa a Bucarest obre el camí a la unitat

ROMA.— «La visita ha superat totes les expectatives, perquè ha demostrat que el Papa, el primer encarregat de la unitat de l'Església, ha reunit al voltant de Crist, milers de fidels tant catòlics com ortodoxos.» Aquesta és la valoració que fa el nunci

apostòlic a Romania, Mons. Jean-Claude Périsset, després del viatge del Pontífex, del 7 al 9 de maig, a Bucarest. Ha estat la primera vegada a la història que un Papa de Roma visita un país de majoria ortodoxa.

Dos dels interrogants que plantejava aquest viatge era com rebria l'Església ortodoxa Joan Pau II i com podrien canviar les relacions entre els cristians de les dues confessions després d'aquesta visita. Des del primer moment, el Papa va deixar clar que venia a «cicatritzar les ferides del passat recent» i a obrir una nova era de «confiança» entre l'Església catòlica i l'ortodoxa.

Per a Mons. Périsset la presència del Sant Pare a Bucarest es pot resumir en tres paraules: alegria, esperança i unitat. Alegria perquè «el Papa ha estat acollit com a missatger d'aquesta esperança que tant necessita Romania, a causa de les difícils condicions socioeconòmiques»; esperança, especialment per a l'ecumenisme, «ja que la presència del Pontífex en un país de majoria ortodoxa és la prova que el camí cap a la unitat està obert de bat a bat», i unitat, «perquè hem vist els líders catòlics i els ortodoxos dialogar i pregar junts per a la reconciliació».

El patriarca ortodox de Romania, sa beatitud Teoctist, va dir al Papa que el rebia un poble «fidel i creient», en «una terra assedegada que espera l'esperit de justícia». Tanmateix, va recordar que el segon mil·lenni cristià, que va començar amb la ruptura de la unitat de l'Església, acaba amb un esforç important per recompondre aquesta unitat perduda. En aquest esforç, l'Església ortodoxa també vol assumir un compromís concret per «guarir les ferides del cos de Crist».

Els missatges

Un dels primers missatges que el Papa va transmetre a Bucarest va ser el d'exigir a la Unió Europea que doni suport financer i econòmic a Romania, ja que hi pertany «per la seva història i per la seva cultura».

Una altra qüestió que va tractar el Papa, de manera conjunta amb el patriarca ortodox, va ser Kosovo. Els dos líders van signar un document en el qual se solidaritzen amb els desplaçats, demanen la fi dels bombardejos i exigeixen «a les

Joan Pau II i Teoctist.

Església de catacumbes

L'arquebisbe de Bucarest, Mons. Ioan Robu, ha passat per moments difícils en els quals no se sabia si la visita del Papa a Romania seria possible perquè depenia del delicat diàleg amb l'Església ortodoxa. Per a Mons. Robu, el viatge ha estat, sobretot, una entrada en sintonia amb la catolicitat després de tants anys darrere del teló d'acer: «La missió del Papa és confirmar la seva gent en la fe. Per a nosaltres la presència de Joan Pau II té un valor pastoral.» L'Església catòlica romana està en plena reconstrucció després que fa deu anys sortia d'una situació de catacumbes. L'arquebisbe també opina que un resultat d'aquesta visita podria ser la superació de les tensions entre els fidels de les dues confessions cristianes: «El Sant Pare s'ha mostrat molt obert als ortodoxos, i ha donat un exemple a tothom, i penso que la unitat catòlica passarà a ser més oberta amb l'Església ortodoxa. Desitjo que això també passi en la jerarquia i en el clergat ortodox perquè els seus fidels ja es mostren oberts envers nosaltres.» (Zenit)

parts implicades en el conflicte que deposin definitivament les armes», i els exhorten a «una nova convivència als Balcans, basada en el respecte mutu, la fraternitat i la convivència».

El Papa va concloure aquesta trobada històrica expressant el desig que el Jubileu del 2000 «ens trobi (a tots els cristians), si no units del tot, almenys més propers a la plena comunió». I va agrair la fe de les dues Esglésies cristianes pel testimoni que han donat «en el transcurs

d'aquest segle tan difícil». També va citar alguns aspectes que encara s'han de resoldre com la qüestió dels béns eclesiàstics sostrets a l'Església grecollatina. Per solucionar aquests problemes va proposar l'única solució possible: el diàleg.

El clima de pregària s'ha pogut palpar durant aquest viatge, especialment en la celebració eucarística presidida pel patriarca i que el Papa va presenciar, i en la celebració presidida per Joan Pau II i a la qual va assistir Teoctist. (C.C.)

Primers sacerdots russos després de la revolució

ROMA.— El 23 de maig seran ordenats els primers cinc sacerdots catòlics russos després de 82 anys des de la revolució. És el primer fruit del seminari *Reina dels Apòstols* que es va obrir a Moscou el 1994, amb 27 joves, i que després es va traslladar a Sant Petersburg, per dificultats amb les autoritats russes. Mons. Tadeusz Kondrusiewicz, arquebisbe de Moscou i administrador apostòlic per la part europea de Rússia afirma que «estem molt agraïts als sacerdots de molts països que vénen a ajudar-nos. Però una Església s'ha de sostenir amb els seus peus. Per fer-ho, l'Església russa necessita sacerdots russos». (Zenit)

L'exèrcit, instrument de pau

ROMA.— El Papa ha rebut els participants del primer Sínode Militar, als que ha recordat el paper dels militars en les missions humanitàries, cosa que els acredita «cada vegada més com a defensors dels valors inalienables de l'home com la vida, el dret i la justícia». Segons el Pontífex, aquesta nova concepció de la vida militar està en sintonia «amb el missatge evangèlic». Joan Pau II també s'ha referit als capellans castrenses, sacerdots que «tenen un paper espiritual i humà insubstituïble, ja que comparteixen la vida i els problemes dels militars, i ofereixen a tothom la llum de l'Evangeli». (C.C.)

PUBLICITAT A:

CATALUNYA CRISTIANA
(edició setmanal)

BUTLLETÍ DE L'ARQUEBISBAT DE BARCELONA
(edició mensual)

GUIA DE L'ESGLÉSIA DE L'ARXIDIÒCESI DE BARCELONA
(edició anual)

Informeu-vos al telèfon: 934 905 988
c/ Puiggari, 5 - 08014 Barcelona

Vaticà

Democràcia i futur

■ Missatge del Papa al Consell d'Europa

ROMA.— «Etic profundament preocupat i comparteixo totalment l'ansietat del Consell d'Europa davant dels esdeveniments tràgics i violents que han sacsejat

els Balcans i Kosovo.» És part del missatge que Joan Pau II ha escrit amb motiu del cinquanta aniversari del Consell d'Europa.

Trobada de Rugova amb el Papa

El líder dels kosovars, Ibrahim Rugova, va ser a la Santa Seu per demanar la benedicció al Papa per a ell i per a la seva família, «que tant han patit durant els últims temps». Rugova va explicar que cal que la població torni a Kosovo, però que abans s'han de crear condicions de seguretat a la zona. El líder kosovar també va demanar pregària «pels preveres que romanen a Kosovo, especialment per Mons. Mark Sopi, que ha decidit quedar-se al costat dels que encara són allí per encoratjar-los». La Santa Seu i el Papa han promogut els contactes amb Rugova, perquè defensa la solució pacífica al conflicte.

«Us encoratjo a no perdre l'esperança i a continuar amb els vostres lloables esforços orientats a posar fi a la violació dels drets humans fonamentals i al menyspreu de la dignitat humana», ha dit el Pontífex. Per al Papa, cal trobar els mitjans perquè es respectin el dret i la història, i perquè es compleixin les condicions «per edificar un futur positiu per a les nacions involucrades en l'actual conflicte. Us encoratjo a perseverar en aquesta vocació tan noble de construir un nou ordre a Europa fomentat en la prioritat dels drets humans, en els principis i en l'estat de dret».

El missatge papal recull que, un cop acabat el conflicte, el Consell d'Europa apareix com la institució del vell continent més ben equipada «per poder crear una nova cultura al sud-est europeu i per esdevenir un focus de reconciliació entre els pobles, les energies físiques, morals i espirituals dels quals han estat dissipades per la violència i la destrucció».

El Consell d'Europa és un organisme de coopeació intereuropeu creat el 1949. Té com a finalitat fomentar el progrés econòmic i social dels seus membres i dur a terme els ideals i els principis de la Unió Europea, així com salvaguardar els ideals democràtics i les llibertats. (*Zenit*)

Ràdio Vaticà emet als camps de refugiats

ROMA.— Cada dia, de 21.00 a 22.00, l'emissora vaticana transmet el programa informatiu en italià i albanès, a l'1.611 del l'Ona Mitjana. S'informa sobre les operacions d'ajuda i la situació dels campaments de refugiats, establint-hi contacte directe; sobre la forma més eficaç i segura de dirigir les ajudes i sobre la recerca de persones. (C.C.)

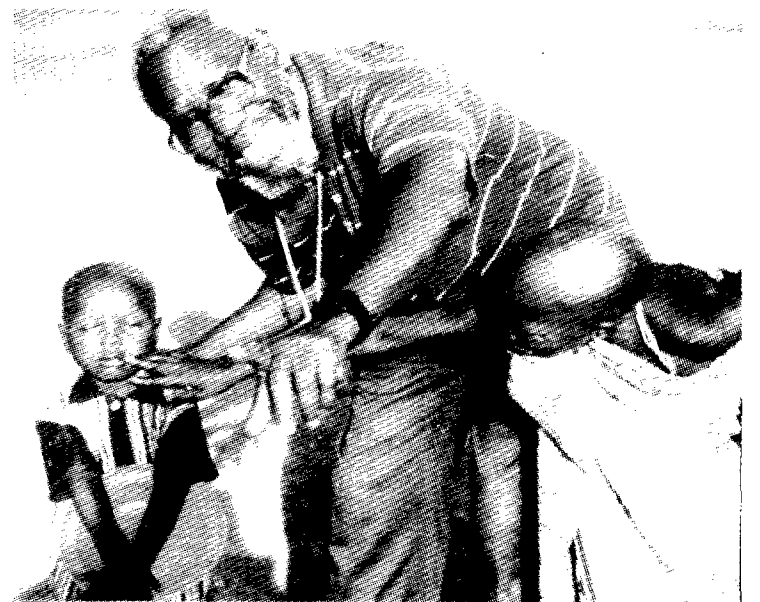
Suspensa una reunió ecumènica

ROMA.— El Patriarcat ecumènic i el Consell Pontifici per a la Promoció de la Unitat dels Cristians han cancel·lat una reunió prevista del 6 al 15 de juny a Baltimore (EUA) a causa de la guerra. Els preveres i els religiosos amb passaport serbi són «reservistes», segons el govern iugoslau, cosa que permet que siguin enrolats a l'exèrcit per anar a la guerra. Ni tan sols es concedeixen permisos perquè participin en reunions a què són convidats, moltes de les quals per organitzar la solidaritat amb les víctimes del conflicte. La cimera de Baltimore consistia en una reunió plenària de la «Comissió Mixta Internacional per al Diàleg Teològic entre l'Església catòlica i l'ortodoxa». Aquesta reunió s'ajorna fins al pròxim any amb l'esperança que tingui lloc un retorn ràpid a la pau i a la concòrdia. (*Zenit*)

SUDAN

Emboscada a Mons. Taban

TORIT.— Fins ara no s'ha sabut que Mons. Padride Taban, bisbe de Torit (el Sudan), va ser víctima d'una emboscada, organitzada per uns 20 lladres, mentre es dirigia de Kenya al Sudan. Li van robar tot el que duia per socórrer els negres del Sud. (M.N.)

Mons. Taban treballa per la pau al país.

BRASIL

500 anys de cristianisme

RÍO DE JANEIRO.— La Conferència Episcopal brasilera ha convidat el Papa a presidir l'eucaristia de commemoració dels 500 anys d'evangelització del Brasil el 2001. Fra Henrique de Coimbra va celebrar la primera missa, que va marcar l'evangelització del país. Actualment, és el país que té més catòlics de tot Amèrica. (APIC)

IRLANDA

Bisbes contra el racisme

DUBLÍN.— Els bisbes irlandesos han instat els catòlics a veure i a acollir Crist en la persona dels immigrants, refugiats i sol·licitants d'asil. Subratllen que «alimentar pensaments i actituds racistes és un signe contra el missatge específic de Crist. (...) El fet de reconèixer Crist en tots els nostres germans i les nostres germanes significa que la tasca d'acollir els immigrants ha d'esdevenir una responsabilitat de la comunitat en el seu conjunt». (*SJR*)

AJUDA'NS I AJUDA'LS

Subscriu un missioner a «Catalunya Cristiana»

***Més de 300 missioners
reben «Catalunya
Cristiana» a tot el món.
La resta, esperen
un padrí.***

☐	MONTSERRAT BARDOLET SELLARÉS
Parroquia San Ildefonso
Caraz (Dpt. de Hancash)
PERÚ..... 26.884 ptes.
☐	MARIA BRANCHADELL GIMENO
R. Caputx. Mare Divi Pastor
Apartado 173
2100 Guadalupe
COSTA RICA..... 26.884ptes.

(Marqueu amb una "x" el missioner que desitgeu apadrinar)

Nom i cognoms

Adreça

Població Província C.P.

Banc / Caixa

☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐

Entitat *Oficina* *PC* *C/C o llibreta*

CATALUNYA+ CRISTIANA

c/ Puiggarí, 5 - 08014 Barcelona - Tel. 934 905 988 - Fax 934 902 035

Fidelitat i entrega generosa

■ El 30 de maig l'espanyol Joaquín Pertíñez serà ordenat bisbe de Rio Branco (Brasil)

MADRID.— «Encara estic una mica desconcertat perquè és una diòcesi que no conec. És una gran responsabilitat i un repte.» Així és com se sent el P. Joaquín Pertíñez, agustí recol·lecte, deu dies abans de la seva ordenació episcopal. Per a aquest esdeveniment hi ha prevista l'assistència del pare general de l'orde dels agustins recol·lectes, Javier Guerra, i del prior provincial, Miguel Miró.

El 24 de febrer del 1999 Joan Pau II va nomenar bisbe de Rio Branco (el Brasil) Joaquín Pertíñez, fins ara delegat provincial dels agustins recol·lectes a Costa Rica, Amèrica Central. El P. Joaquín assegura que «em va agafar per sorpresa perquè no m'ho esperava. És un gran repte pel significat que tenen l'episcopat i aquesta diòcesi».

Encara no coneix com és el seu nou destí, si bé ha estat deu anys al Brasil treballant en una missió que l'orde té a l'Amazones. La diòcesi de

Rio Branco, a l'Estat brasiler d'Acre, té una extensió de 102.136 km² i una població de 413.000 habitants. Té 17 parròquies i 245 centres missioners, 9 preveres del clergat diocesà, 11 preveres religiosos, 92 religioses i 5 seminaristes majors. El P. Joaquín assegura que «a la diòcesi hi ha línies que penso continuar perquè de segur que són molt vàlides, però he de conèixer la realitat que m'hi espera».

Quan va rebre la notícia del nomenament com a bisbe, Joaquín Pertíñez era superior del seminari menor

San Ezequiel Moreno a més d'exercir de delegat provincial de l'orde. «Treballo amb gent molt pobra, humil i senzilla, sobretot amb seglars, en feines de formació —explica—; els formem perquè s'encarreguin de treballs pastorals. Aquí tenim tot un seguit de problemàtiques en què si l'Església no treballa, ningú no ho fa: leproseries, atenció a la infantesa, problemes de terres, etc.»

El 30 de maig serà ordenat bisbe, cosa que per a ell implica «anar cap al que és desconegut, però Déu dirà. Aquí, a Amèrica Llatina, el concepte d'episcopat és molt diferent del d'Espanya. En certa manera és separar-me del meu orde, però és un servei a l'Església perquè el Sant Pare m'ho ha demanat».

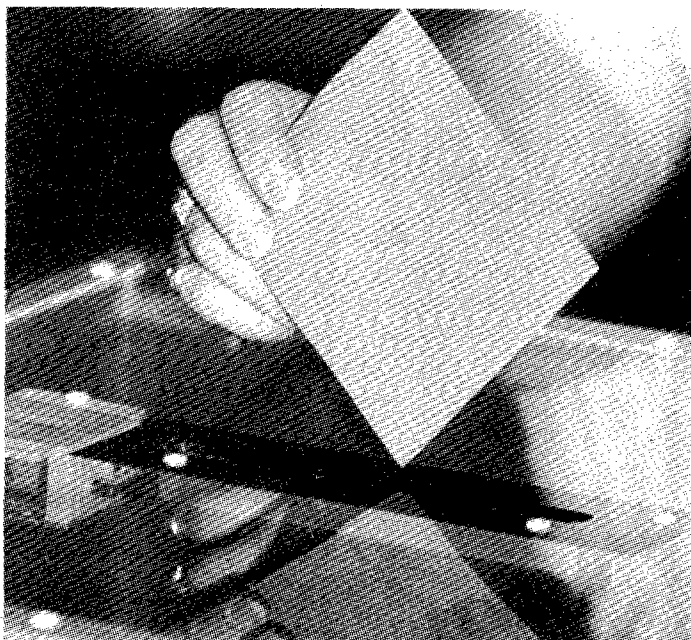
Rosa María Jané Chueca

La trajectòria

El P. Joaquín Pertíñez va néixer a Monachil (Granada) el 1952. Va estudiar magisteri i el 1973 en va obtenir el títol. Va ingressar al noviciat que la província de San Nicolás de Tolentino té a Monteagudo (Navarra) i el 1974 va fer la seva professió religiosa. El 1978 va ser ordenat prevere. El primer destí va ser el seminari menor San José dels agustins recol·lectes a Lodosa (Navarra) on va exercir com a professor i formador dels seminaristes durant onze anys. Es va oferir voluntari per a la missió de la prelatura de Lábrea a l'Amazones, on va ser destinat el 1989. Fins al 1991 va ser vicari cooperador de la parròquia Nossa Senhora de Nazaré. Aquest mateix any va ser nomenat delegat provincial del nord del Brasil, càrrec que va exercir durant sis anys, alhora que exercia com a rector. El març del 1998 va ser destinat a Costa Rica.

Europa davant del món

MADRID.— La Comissió d'Episcopats de la Comunitat Europea (Comece) ha emès un comunicat amb motiu de les eleccions al Parlament europeu en què conviden els ciutadans a ser conscients de la importància d'apostar per Europa i del fet de votar: «Considerem que el compromís de cada cristià a favor dels valors humans aprofundits per l'Evangeli, com el respecte a la vida i a la dignitat humana, ens porta a exercir el nostre dret al vot perquè el cristià continuï aportant la seva contribució particular al projecte europeu.» Els bisbes de la Comece volen establir vincles «de comunicació i de col·laboració amb els nous membres del Parlament». Segons els prelats, els futurs diputats europeus hauran de donar suport a tot allò que afavoreixi la proximitat dels ciutadans; «hauran de ser sensibles a les responsabilitats d'Europa davant de la resta del món. Hauran de permetre una ampliació de la Unió Europea alhora que s'aprofundeixi en els ideals comunitaris». Els bisbes acaben el missatge oferint cooperació per construir una societat més justa «per preservar la dignitat humana en tots els camps (...) i en la recerca de solucions per combatre l'atur, l'exclusió, el racisme i la xenofòbia». (C.C.)

Els bisbes recorden la importància de votar.

Missioner guardonat

MADRID.— Tadeusz Rzekiercki, missioner oblat polonès, capellà de la presó de Wroclaw on atén més de 2.000 presos, ha estat guardonat amb la ferradura d'or d'aquesta ciutat pels seus serveis al centre penitenciari. (C.C.)

Per no naufragar a Internet

MADRID.— «En vigílies de la celebració del Jubileu la Conferència Episcopal espanyola posa a les nostres mans una eina que facilitarà la comunicació i la comunicació entre les nostres comunitats eclesials i entre els catòlics d'arreu del món.» Amb aquestes paraules, el secretari general i portaveu de la CEE, Juan José Asenjo, explica l'objectiu de la *Guía Internet de la Iglesia Católica en España*, que aquest organisme acaba de publicar.

Es tracta de la primera guia d'aquestes característiques que l'Església espanyola publica. Recull mil adreces per navegar per diòcesis, seminaris, catedrals, parròquies, monestirs, ordes religiosos, santuaris, universitats, centres de teologia, col·legis, centres educatius de temps lliure, Càritas, organismes no lucratius, moviments i associacions, museus, biblioteques i arxius eclesíastics o germandats i con-

fraries. També es faciliten dades per poder accedir a pàgines web dedicades a l'assessorament espiritual, el camí de Santiago, la catequesi, l'ecumenisme, la litúrgia, les missions, la pregària, la pastoral sanitària, la juvenil o la social.

A més d'aquestes dades, el llibre es completa amb un apartat en què s'expliquen uns 45 termes que generalment s'empren en el llenguatge d'Internet. També s'hi analitzen temes molt relacionats amb aquest món com Internet en l'Església, què és una pàgina web, qui pot fer-la i per a què s'ha de construir, quins serveis ofereix i com mesurar-ne l'èxit. Per a Mons. Asenjo, aquesta guia, «com que facilita nous recursos per al coneixement de la vida, l'activitat i el missatge de l'Església, contribuirà de forma destacada a l'anunci de Jesucrist a través d'un mitjà, Internet, que constitueix una de les principals plataformes de comunicació a les portes del Tercer Mil·lenni». (M.V.)

TINTORERIA BOHIGAS Fundada el 1915

- Neteja i restauració de pells
- Neteja i guarda de catifes
- Especialistes en peces delicades i de cerimònia
- Bugaderia
- Servei d'urgència a domicili
- Articles de ploma i cortines
- Servei a comunitats i hotels a tota la ciutat
- No tanquem al migdia
- Preus assequibles

Tel. 934 290 378 - 933 586 400
c/ Fulton, 24 - c/ Tajo, 47 - Pg. Maragall, 261

COSM

AGÈNCIA MATRIMONIAL

Si es troba sol o sola **cerqui la seva parella amb les màximes garanties.** Dirigit per una psicòloga amb 24 anys d'experiència.

Les nostres psicòlogues **l'informaran gratuïtament i sense cap compromís.**

COSM. c/ Balmes, 64 3r 2a (xamfrà Aragó). 08007 Barcelona
Tel. 934 877 180 - Fax 934 877 148
Girona, Lleida i Tarragona: 902 113 812

Carta Dominical

Ricard M. Carles

Cardenal, arquebisbe de Barcelona

El silenci de Maria

No sé si era el meu primer viatge a Lourdes. El cert és que és el primer que recordo. Una de les moltes coincidències que recordo dels meus pares és que —ja abans de conèixe's— tenien tots dos una gran devoció a la Mare de Déu de Lourdes i hi anaven sovint. Van contreure matrimoni just el dia de la seva festa.

Doncs bé, en l'ocasió del que recordo com al meu primer viatge a Lourdes, estava dret al costat del meu pare davant la gruta de les aparicions i vaig alçar els ulls cap a ell, que tenia els seus fixos en la imatge de la Mare de Déu, i vaig veure com li queien les llàgrimes. No l'havia vist plorar mai abans. I em vaig adonar —en la mesura que ho pot intuir un infant— que passava una cosa important al meu pare en aquell cara a cara, en

aquell silenciós col·loqui amb la Mare de Déu.

En aquell moment, la mare també se'l va mirar. No li va dir res. I va tornar a la seva forma freqüent de pregar: inclinar lleument el cap i mig aclucar els seus ulls verds, tot enfocant l'infinit. El meu germà gran també s'havia adonat del que sentien els pares en aquell moment. Van ser quatre silencis plens d'una vida que tot just començava jo a intuir.

Aquest record de silencis «transmissors» d'allò transcendent em porta avui, en ple mes de Maria, a pensar en els seus silencis.

Sant Ignasi d'Antioquia —màrtir de la primera meitat del segle II—, durant el seu viatge de Síria a Roma, on era conduït per ser-hi immolat pel fet de ser cristià i pastor de l'Església, va escriure set cartes bellíssimes. A la que adreça a l'Església d'Efes parla d'una experiència seva personal, que és alhora sorprenentment universal, sobre un punt que es refereix a la unió indissoluble que hi ha entre Jesús i Maria. Escriu Ignasi d'Antioquia: «El príncep d'aquest món (el diable) ha ignorat la virginitat de Maria, el seu part i la mort del Senyor, tres misteris clamorosos que van ser realitzats en el silenci de Déu.»

«Allò que Déu realitza en silenci —diu en un altre lloc— és digne del Pare. Qui posseeix de debò la paraula de Jesús, en pot entendre fins i tot el silenci, i així arriba a la perfecció.» Que n'és, d'important, això, per a qui pateix, com ell en aquells moments, que sentia

prou que acabaria «entre les dents de les feres»! Qui posseeix la paraula de Jesús —torna a dir sant Ignasi d'Antioquia— «actuarà com parla, però també en el silenci es mostrarà tal com és». Maria va obrar tal com se li demanava de part de Déu, en acceptar l'Encarnació. Però no podem oblidar els llargs silencis, durant els anys inacabables de la vida oculta de Jesús, en què Maria va mostrar com era.

Aquest vincle entre la paraula de Jesús i el seu silenci —remarca als nostres temps Zielinsky— troba el seu «recer», el seu «niu» amagat en Maria. El silenci d'ella protegeix la Paraula. Aquesta es fa carn no sols per l'anunci de l'àngel, sinó també en el secret callat de l'Esperit, i la virginitat perpètua de la Mare de Déu és com el signe d'aquest silenci de l'Esperit.

Molts segles després d'aquests pensaments sobre el silenci de l'Esperit, una noia del nostre temps, que oferí a Déu la seva virginitat, la va definir així: «La virginitat és un silenci profund de tots els neguits de la terra.» És una frase de santa Teresa de l'Infant Jesús. En un altre moment, la santa de Lisieux hi va afegir, amb una gran profunditat: «El silenci és una atmosfera verge. No és pas l'absència de paraules materials el que constitueix el silenci; més aviat és aquella pau inexpressable de les ànimes que, havent vençut la por a elles mateixes, no escolten ni entenen sinó el Verb (la Paraula) de Déu.»

I ningú no va viure això amb la profunditat i la intensitat amb què ho va fer Maria.

Paraula i vida

Lluís Martínez Sistach

Arquebisbe de Tarragona i Prímat

Laics moguts per l'Esperit

Jesús va prometre als seus deixebles que els lliuraria l'Esperit Sant. El dia de la Pentecosta es va complir aquesta promesa. Els apòstols, reunits amb Maria i amb actitud de pregària, reberen l'Esperit Sant. Ens ho recorda aquest fragment bíblic: «Tots quedaren plens de l'Esperit Sant i s'expressaven tal com l'Esperit els concedia de parlar.»

En la història de la salvació, la vinguda de l'Esperit Sant significa la transferència que fa Jesús del seu propi Esperit i de la seva missió —rebuda del Pare— a l'Església que neix i que comença a expandir-se aquell dia de Pentecosta. Ressonen fortament aquelles paraules

del Senyor ressuscitat dirigides als seus deixebles: «Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres. Llavors alenà damunt d'ells i els digué: «Rebeu l'Esperit Sant»».

En realitat, només després de la vinguda de l'Esperit Sant el dia de la Pentecosta els apòstols surten vers tots els horitzons del món per començar la gran obra evangelitzadora de l'Església. Pere és omplert de l'Esperit Sant per parlar al poble sobre Jesús Fill de Déu. Pau mateix és omplert de l'Esperit Sant abans de lliurar-se al seu ministeri apostòlic, de la mateixa manera que Esteve, ple del mateix Esperit, és escollit per a la diaconia i, més tard, per al testimoniatge de la sang. Tanmateix, l'Esperit que fa parlar Pere, Pau i els dotze, inspirant les paraules que han de pronunciar, davalla també «damunt els qui escolten la Paraula de Déu» en l'Església naixent i sempre.

La diada de Pentecosta és molt important. És la Pasqua de l'Esperit. Gràcies al sosteniment de l'Esperit Sant l'Església creix. Ell és l'ànima d'aquesta Església que des de la primera Pentecosta s'expandeix d'Orient a Occident de l'univers. Ell és qui explica als fidels el sentit profund de l'ensenyament de Jesús i el seu misteri. És ell qui avui, com als inicis de

l'Església, actua en cada cristià que es deixa posseir i portar per ell, puix pel baptisme som temples de l'Esperit Sant.

Es ben adient fer coincidir la Pentecosta amb la diada de l'Acció Catòlica i de l'apostolat seglar. L'Esperit Sant mou els cors dels laics cristians perquè prenguin major consciència del seu compromís baptismal i es lliurin activament a la missió de l'Església. Aquesta participació la realitzen en el si de les comunitats eclesials però especialment enmig del món.

Si l'Esperit Sant ocupa un lloc eminent en tota la vida de l'Església, és en la missió evangelitzadora d'aquesta que ell actua com enlloc. L'Esperit Sant és l'agent principal de l'evangelització. Els laics, moguts per l'Esperit, exerceixen el seu apostolat individualment i associats entre ells. Són dues formes de participar en la missió de l'Església.

A l'arxidiòcesi volem anar intensificant els moviments d'Acció Catòlica, forma habitual d'associació diocesana de laics, en les seves dues modalitats: l'especialitzada i la general. Aquesta realitat eclesial es complementa amb els altres moviments i associacions de laics cristians moguts també per l'Esperit.

opinió

Zoom

Foto de "EL PAÍS SEMANAL"

Qui pot arribar fins al fons del que pensa aquest infant abandonat als embats de la guerra, perdut per qualsevol racó del seu món, sense poder saber on paren els seus pares, avis o germans, afamat i assedegat, sense l'empata de ningú? La seva mirada és una gran acusació de la qual no en són absents ni els causants de la desfeta ni els presumptes alliberadors...

Filtrant la notícia

Francesc Gamissans

No podem ser presoners de l'asfalt

La voluntat comuna d'assolir un nou ordre social basat en els principis de l'ecologia, concebuda com a ciència totalitzadora, ha augmentat en aquests últims temps. I això és una bona notícia.

Una necessitat ecològica urgent és la protecció dels boscos. A Catalunya tots els partits polítics s'han posat d'acord en la necessitat de dictar normes, de perfeccionar tècniques preventives i d'augmentar la inversió pública per evitar incendis forestals. Amb tot, cal anar encara més lluny: protegir i defensar els boscos, no tan sols de l'acció del foc, sinó d'altres agents que els perjudiquen i fins i tot poden exterminar-los.

En aquest sentit, segons informa l'agència Zenit del Vaticà, la Santa Seu ha demanat a la comunitat internacional que posi una atenció especial en la conservació

del patrimoni forestal mundial. Ho ha fet durant la XIV Sessió de la FAO (Organització de les Nacions Unides per a l'Alimentació i l'Agricultura), celebrada a Roma el març passat.

El representant permanent del Vaticà en aquest organisme internacional, Mons. Alois Wagner, va exigir durant la cimera que es promogui una «nova cultura forestal fundada en la protecció dels arbres i la seva alimentació, l'aire i l'aigua». Però això no és suficient, va manifestar el prelat, «cal protegir les plantes contra els desastres químics i tecnològics». Mons. Wagner va declarar que ens trobem davant d'un problema decisiu per a la supervivència de la humanitat, que no pot quedar «presonera de l'asfalt, del ciment armat i del plàstic». En aquest sentit, va deplorar que les crides constants fetes per organismes ecològics caiguin en el buit.

Ara bé, la lluita contra la degradació dels boscos no és solament de caràcter tècnic o administratiu. «Es tracta d'una qüestió de consciència col·lectiva, d'educació i d'informació: tota la societat ha de fer més per salvar les zones verdes del Planeta.»

Finalment, el representant de la Santa Seu va demanar que es reconegui d'una manera específica el treball de totes les persones i institucions públiques i privades que s'ocupen de la reforestació. «Sense la seva acció no tindriem bosc per respirar ni fusta convenient per utilitzar.»

Cal dir que sobre aquest últim criteri, el representant brasiler de la XIV Sessió de la FAO va advertir que la «conveniència» de tallar boscos no ha de ser indiscriminada i ferotge, a benefici d'uns quants, pocs, terratinents, com s'esdevé malauradament a la selva amazònica.

Notes insignificants

Germà Adrià

Temps de Pasqua

Dóna'ns el teu Esperit

Aquest diumenge, dia de Pentecosta, Senyor, és el dia del teu Esperit, de l'Esperit Sant.

Crec, Senyor, que Tu, a través de l'Esperit Sant, mous el món, mous els cors, mous totes les iniciatives cristianes.

Però, saps una cosa, Senyor?... Quan sento que algú comença una obra i afirma que ho fa motivat per l'Esperit Sant, ja tremolo.

Com saben que els mou l'Esperit? Com senten aquest alè de l'Esperit?

Després m'he adonat, Senyor, que més que el teu Esperit, els empenyia el seu afany de protagonisme o d'afirmació de poder i d'afany de proselitisme.

Lliura'ns, Senyor, del fals moviment de l'Esperit. Això també ho he vist en algunes autoritats. Quan diuen que senten i actuen en nom de Déu, en nom de l'Esperit, només és per enfortir la seva autoritat. Alguns superiors religiosos creuen que l'Esperit sempre està amb ells pel sol fet de ser «superiors»...

Avui, Senyor, he necessitat el teu Esperit, i no l'he pogut veure, Senyor.

No he sentit el teu Esperit quan ha vingut la Lluïsa amb els seus dos fills: han demanat menjar; no tenen res i el pare és a la presó una altra vegada.

Necessitava el teu Esperit amb la parella que conviu des de fa mesos, i que no volen robar (sempre ho han fet) i per no fer-ho, no havien menjat res.

Perquè el teu Esperit, Senyor, no m'ha suggerit cap consell oportú per fer diners?

Necessitava el teu Esperit, Senyor, amb l'altra parella que s'havien barallat i que s'han tornat a ajuntar. Ho han fet per continuar vivint junts la misèria i el carrer.

Necessitava el teu Esperit per enfadar-me bé amb en Tino perquè no vol treballar. I amb l'Eli, que s'ha barallat amb el seu sisè marit en dos anys...

I el necessitaria sempre.

Senyor, envia'ns el teu Esperit. Dóna'ns la vida del teu Esperit i que mai no ens creiem superiors si algun dia ens sentim moguts pel teu Esperit.

Almenys, Senyor, dóna'ns la teva pau.

«Pau a vosaltres»... És la teva salutació.

Dóna'ns pau a les famílies. Coneixes les baralles i els maltractaments que hi imperen?

Dóna'ns la teva pau entre veïns; que les nostres llengües no siguin serps verinoses contra ningú.

Pau, Senyor, entre les nacions, que cap d'elles, per més poderosa que sigui, faci servir les seves armes contra cap altra.

Dóna'ns la teva pau, Senyor.

I dóna'ns pau, la teva, en els nostres cors, que no saben estimar amb un amor veritable, ni saben perdonar, ni saben somriure.

Punt de vista**Dr. Juan Luis Miranda***Psiquiatre*

La mística de l'apòstol Pau

Quina mena de mística és la de l'apòstol Pau? En ell només trobem la mística de Crist. El pensament fonamental de la mística paulina és aquest: «Sóc en Crist, en ell em reconec com un ésser que s'ha exonerat d'aquest món pecaminós i passatger, per pertànyer des d'aquest moment al món transfigurat; en ell estic segur de la meua resurrecció.» En la seva mística, l'ésser en Crist és un morir i un renéixer en Ell.

En Pau l'ètica troba el tractament just. Pau desenvolupa la mística i l'ètica paral·lelament. Perquè en realitat només és profunda l'ètica que avalua moralment, el que l'home pateix i experimenta i el que fa. Tan sols en la mesura en què l'home, mitjançant el viure i el patir interior, es purifica i s'allibera del món, serà capaç d'una activitat ètica veritable. L'alliberament del món a través de la passió i de la mort amb Crist. Això constitueix la grandesa i l'originalitat de l'ètica paulina.

L'amor és en Pau immediatament ètic. L'amor forma part de l'essència mateixa de la fe.

L'ètica de l'amor per a l'apòstol Pau és una ètica mística de renúncia al món a través de la mort i la resurrecció amb Crist. Pau insisteix en la necessitat

d'alliberar-se, tant com sigui possible, de totes les preocupacions terrenals per mantenir el pensament constantment posat en el Senyor. Per a ell l'essencial és l'alliberament espiritual d'allò terrenal i no l'alliberament material. Li sembla que les coses de la vida quotidiana continuïn amb el seu ritme normal, i que el creient se n'alliberi interiorment. En aquest sentit diu que aquells que compren coses han de fer com si no tinguessin res, els que ploren, com si no ho fessin, i els que s'alegren, com si no s'alegessin. El desordre i el lleure li semblen perills espirituals. Per això ordena al creient que treballi, perquè el treball és necessari per a la vida espiritual de la comunitat. Concedeix un valor ètic al treball.

Per a l'apòstol, el regne messiànic no és un repòs sinó una acció. Tot el temps s'utilitza en la tasca de vèncer els poders de les tenebres, per arribar finalment al lliurament del Messies a l'imperi del Pare.

Per a Pau cal ser el servent de tothom, i això ho demostra amb la seva vida. Tot el que va patir en aquesta tasca, ho explica ell mateix en l'Epístola als Corintis, dues vegades, amb paraules escruixidores.

Aquestes paraules constitueixen una il·lustració de la seva màxima d'amor, que tot ho suporta, tot ho creu, tot ho espera, tot ho accepta. Respon als ultratges amb benediccions, suporta amb paciència la persecució i contesta als insults amb paraules amistoses, aquest servent de la comunitat segueix el seu camí sense descansar. Sap trobar la posició exacta enfront de tot allò que és material.

En ell viu un respecte il·limitat i constant per la veritat. Té la certesa que la fe no ha de tenir por del pensament. Eleva la fe en Jesucrist a la categoria de coneixement. El cristianisme només pot arribar a constituir una veritat vivent per a les generacions que una rere l'altra se succeeixen, pel fet que del seu si sorgeixen constantment pensadors que, dins de l'esperit de Jesús, són capaços de proposar-los la fe cristiana, expressada mitjançant les idees i les representacions que corresponen millor a la concepció del món de cada època i d'aquesta manera no perdre la relació amb l'espiritualitat de cada època.

La fe cristiana ha d'arribar a comprendre l'aparició i la mort de Jesús com a principi de la realització del Regne de Déu, i a entendre la salvació futura com una salvació ja present: l'apòstol Pau va ser el primer que ho va comprendre, i va aplicar-ho, mitjançant la seva mística de Crist.

(En reconeixement de la vida i l'obra de l'apòstol Pau)

saber escoltar

Pel camí del mig amb humor

Legint Marc (12:13-17), recordo que a Jesús no li mancaren persones capcioses —sovint ignorant el ridícul, com sol passar a alguns que presumeixen de llestos— que intentaren posar profunds paranys a la seva missió. Els fariseus i els herodians —enemics nats— es posaren d'acord per sorprendre Jesús amb un dilema. Contestés el que contestés podia ser acusat davant de les autoritats del poble. El posaren, en expressió vulgar, entre l'espasa i la paret.

Primer, com requereix el procediment per a un parany, l'adularen. Després, li feren una pregunta tremenda: si era lícit o no pagar tributs als ocupants de Palestina, és a dir als romans. Jesús, pensaven, es trairia amb la seva mateixa parla. Es

manifestaria o bé com a col·laboracionista o bé com a agitador.

Però els hipòcrites o farsants van quedar lluitats! Jesús els demanà una moneda romana i els va fer: «De qui és aquesta figura i el nom que hi ha escrit?» Hagueren de triar el camí de l'obvietat: «Del Cèsar.» El Senyor, lúcida i irònic, els digué: «Retorneu al Cèsar això que és del Cèsar, i a Déu allò que és de Déu.» Els interrogadors restaren sorpresos i silenciosos. Segur que marxaren amb el cap cot.

Sempre cal fixar-se en les actituds del nostre Mestre. La seva intel·ligència i el bon humor l'enliraven per damunt dels qui el tractaven amb la vileia de la mala fe. En aquest passatge evangèlic, Jesús respongué com indirectament. Trià el camí del mig. Realitzà el consell que havia donat: «Sigueu senzills com els coloms i astuts com les serpents.» Ens ensenya, ensems, a prendre'ns les coses —també les insídies!— amb una dosi important de bon humor. La sorpresa que hom ha de donar és la de reaccionar bé davant l'adversari. És la manera correcta de desarmar-lo. I de demostrar-li que la magnanimitat predomina per damunt de l'estretor del cor.

Joan Guiteras i Vilanova

a propòsit de la Bíblia

Els corbs

Humilment he de confessar que aquest animal em cau bé, tot i la seva mala fama, perquè en els meus temps de batxiller, i en les poques excursions que fèiem, era l'únic ocell gran que vèiem. Les seves plomes, com tothom sap, són d'un color negre intens, i generalment sempre vola acompanyat. Aquestes dues característiques: el color negre, que combina bé amb tots els altres colors, i el fet que sempre va acompanyat, símbol anticipat del que més tard serà l'amistat en l'ésser humà, em resulten molt simpàtiques.

Ja de gran vaig llegir el passatge de la I dels Reis en el qual el meu admirat profeta Elies, amagat al torrent Querib, cada dia rebia la visita d'uns corbs que li portaven pa i carn. Gràcies a aquests animals va subsistir durant molt de temps. Admetre i acceptar la companyia i l'ajuda d'altra gent que ve de fora, malauradament avui dia no és una pràctica comuna de la gent d'Església. A vegades t'apropes a algú, el saludes, pretens iniciar-hi un diàleg amistós i, generalment, reps evasives; si no us passa com a mi, que el grup va «fer mutis». La seva manera d'actuar em va saber molt de greu, i aleshores vaig pensar en els corbs i en Elies i vaig pensar: què li hauria passat al profeta si no hagués acceptat el que li oferien aquestes aus? Segurament el seu cos s'hauria descompost o estaria tot apergaminat. L'autosuficiència, ja sigui personal o de grup, empobreix i no protegeix encara que no ho sembli. L'autosuficiència deriva en anèmia espiritual, una de les pandèmies que apergaminen molta gent de la nostra Església.

A la Bíblia els corbs cauen bé, encara que aquests animals no siguin comestibles (Lv 11:15 i Dt 14:14). Són animals que recorden la providència de Déu envers els humans, això ho proclama tant el salm 147:9 com Job 38:41. És l'animal que Noè va utilitzar com a explorador després del Diluvi. Fins i tot Jesús s'hi fixa i ens el presenta com a demostració que el seu Pare no s'oblida de la naturalesa animal. Déu és ecologista, cal que no ho oblidem. Hem de saber que encara es preocupa molt més de nosaltres (Lc 12:24).

No podria ser d'altra manera!, l'estimada del Càntic dels Càntics diu que els cabells del seu enamorat són negres com els corbs, sense cap cabell blanc, doncs.

Beneït siguis, Senyor, pels corbs, els nostres germans, que es deixen estimar per tu, que ajuden els homes, i que són ornaments d'atzabeja en el desplegament multicolor de la primavera natural.

P-J Ynaraja, capellà del Montanyà (ynaraja@redestb.es)

RESIDÈNCIA GERIÀTRICA BON VIURE

Estem a Horta, en una torre amb jardí, alimentació adequada, calefacció, ascensor, sala repòs, servei mèdic, sanitari i humà. Estadades per sempre, i per convalescències. Poques places.

Tel. 427 44 53.

Cartes del lector

Prevenió de la sida

Sra. Directora,

No pertanyo al bisbat de Barcelona, però he tingut l'oportunitat de llegir la carta dominical del cardenal del 7 de març del 1999. No comprenc que hi hagi tant d'enrenou pel contingut d'aquesta carta. La sida és una malaltia prou important com per posar-hi tots els remeis possibles i crec que el que el cardenal apunta seria molt eficaç. La prevenció és la base de la medicina actual, només cal veure la quantitat de vacunes que avui s'administren als nens i als adults també. Se'n posen tantes com és possible, ho veiem normal tot i que és una prevenció artificial, costosa i traumàtica. Voleu dir que la majoria de pares no veuen les coses com el cardenal? El que passa és que callen per no semblar «conservadors».

El preservatiu no és segur, així ho han dit les autoritats sanitàries d'arreu del món, començant per l'Organització Mundial de la Salut, que també diu que la millor prevenció és l'abstenció. Com pot algú escandalitzar-se quan és aquesta la millor manera de fer front a aquesta terrible plaga? No ho diu només el cardenal, sinó que científics del prestigi del doctor Lluch Montagner també ho diuen.

LETÍCIA BERENGUERES RIBÓ
Bovera (Lleida)

Deute extern

Sra. Directora,

Crec que bona part dels lectors de *Catalunya Cristiana* ja coneixem què és i què representa per als països del Tercer Món el deute que han de pagar als països rics: 2,2 bilions de dòlars.

Per tant, no m'allargaré parlant de les causes d'aquest problema: préstecs concedits sense les adequades garanties i préstecs per liquidar els primers, interessos abusius. Ni tampoc de les seves conseqüències: el pagament del deute extern impedeix, entre altres causes, el desenvolupament dels països i els pobles empobrits, ja prou difícil per si mateix, cosa que afecta, com és lògic, les capes socials més febles.

Voldria recordar que hi ha en marxa diverses campanyes amb l'objectiu de condonar i abolir el deute extern dels països del Tercer Món. D'una banda, el Jubileu 2000 - Deute extern, deute etern?, que la formen majoritàriament grups i ONG cristians: Mans Unides, Càritas, Unió de Religiosos de Catalunya, etc. De l'altra, la plataforma per l'Abolició del Deute Extern Usurer, on hi ha la Plataforma 0,7 i altres.

Tots ells convocaven una marxa per l'abolició del deute extern el 16 de maig passat a les quatre capitals catalanes. Aquesta marxa i aquesta

Diàleg obert

Per tal d'augmentar la participació i el debat entre els nostres lectors, obrim aquesta secció dins de «Cartes del lector», on els temes d'actualitat són els protagonistes. D'aquesta manera, esperem afavorir el diàleg obert en el nostre setmanari.

El segle de la comunicació

Sra. Directora,

Els bisbes europeus responsables dels mitjans de comunicació es van trobar durant quatre dies a Montserrat per parlar de la utilització dels mitjans de comunicació.

El descobriment de l'electricitat, que va propiciar el creixement de la indústria, ha tingut una importància extraordinària; l'aviació ha anul·lat les distàncies; la medicina ha allargat la mitjana de vida..., però res no pot canviar tant la convivència com l'esclat dels mitjans de comunicació. Coneixem i sovint veiem les notícies a temps gairebé real, encara que no ens puguem desplaçar no estem aïllats de les persones que estimem, per lluny que estiguin.

Per això cal accedir a les noves tècniques si hom no es vol quedar al marge ni estar fora del món. L'Església, per tant, ha d'utilitzar tot el que li ofereix la societat actual per difondre els seus ensenyaments.

Els bisbes europeus ho han concretat en tres resolucions: millorar la formació dels sacerdots en la utilització dels mitjans de comunicació; buscar un espai propi a les noves tecnologies, i millorar la relació entre l'Església i els directores dels mitjans informatius.

També els cristians ens hem de fer ressò dels ensenyaments de l'Església i alhora participar en els mitjans actuals, per col·laborar amb el bon fer i la bona convivència en les relacions que evitin discòrdies i reforcin la pau entre la gent i els pobles.

HORTÈNSIA ASSENS
La Palma de Cervelló

campanya volen ajudar a fer un món més just. Com a persones que mirem de ser cristianes i solidàries, no podem quedar indiferents envers aquestes iniciatives.

JUAN RIBAS JUAN
Barcelona

L'opinió del poble

Sra. Directora,

En l'exemplar de *Catalunya Cristiana* del 18 de març hi ha un reportatge titulat «Capellans tot terreny». Realment és una llàstima que els pocs sacerdots que tenim, cada cop més grans, s'hagin de multiplicar de tal manera,

moltes vegades exposats a diversos accidents i, amb tot, que quedin els poblets mal atesos. Mal atesos per la impossibilitat d'estar i de donar-se a tot arreu.

En l'escrit, suggereixen la necessitat de donar més responsabilitats als laics. Però els sacerdots de més edat no hi estan acostumats i els costa. No es podria augmentar l'ordenació de diaques permanents? I és que a més de l'eucaristia hi ha batejos, enterraments, catequesi d'infants i d'adults, grups de joventut, seguiment de matrimonis i atenció als avis que s'han quedat sols.

Al meu entendre, hi ha persones preparades, amb estudis teològics i vocació de donació als altres, que po-

drien ser destinades a aquests llocs que tant ho necessiten.

MONTSERRAT FERNÁNDEZ
Barcelona

Al govern municipal de Barcelona

Molt respectuosament us prego en nom propi i dels milers de persones grans de Barcelona que, de tant en tant, deixeu el cotxe oficial i agafeu, un cop cada 41 dies, els transports públics, concretament l'autobús, per veure quin pa s'hi dona.

Constatareu els sotracos per engegades i frenades en sec que obliguen a estar molt ben agafat si no vols anar de nassos per terra amb risc de trencar-te el fèmur. També podríeu comprovar com molts autobusos no arriben amb la cadència que s'assenyala en les parades. Concretament, del 27 moltes vegades en vénen tres de seguits i després passa més de mitja hora sense que en vingui cap.

Així mateix podríeu veure que els seients reservats a persones grans estan ocupats per ciutadans insolidaris. No hi ha cap servei especial d'inspecció que vigili aquesta manca de civisme de molts usuaris joves de l'autobús. Finalment és injust que les targetes T4 calgui adquirir-les a les taquilles del metro, cosa que obliga a baixar i pujar escales. No es comprèn per què no es poden adquirir, com les T1, a les entitats de crèdits, als quioscos i als estancs.

JOSEP M. TREPAT RIBA
Barcelona

Catalunya Cristiana agraeix les cartes dels seus lectors i demana que no superin les **vint línies** mecanografiades. Les cartes han d'anar firmades amb nom i cognoms i ha de constar-hi l'adreça i el telèfon. *Catalunya Cristiana* es reserva el dret de publicar les que consideri oportunes i no s'identifica amb l'opinió dels lectors. No es mantindrà correspondència ni s'atendran visites o trucades respecte dels originals no publicats.

GESMOR
DES DE 1950

Servei permanent
24 hores
Ens desplaçem a domicili

Tramitació d'enterraments

En cas de defunció,
què s'ha de fer?

Truqui al 902 11 65 93

*Descomptes especials per a subscriptors,
parròquies i comunitats religioses*

Esqueles
a
Catalunya Cristiana

Tel. 934 905 988

CALENDARI DE LA SETMANA

Lectures de la missa,
santoral i altres
celebracions

(Cicle litúrgic A; ferial II)

Temps de Pasqua

(Salteri: setmana 4)

MAIG

23. Diumenge

Diumenge de Pentecosta (S) Vermell. Lectures: Fets 2:1-11 / Salm 103 / 1 Corintis 12:3b-7.12-13 / Joan 20:19-23.

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Desideri, Mercurial, Eufebi, bs.; Epitaci, b. mr.; Joan Bta. de Rossi, prev.

Festa Major: a Boldú, Bovera, les Preses (Festa del Roser).

Es reprèn el temps de durant l'any

24. Dilluns

Fèria. Verd. Lectures: Eclesiàstic 17:20-28 / Salm 31 / Marc 10:17-27

ALTRES CELEBRACIONS: *Maria Auxiliadora. Nostra Senyora de la Providència. La Mare de Déu de la Strada.* Sants, Robustià, Rogacià i Servili, mrs. Santes, Susanna, Marciana, Pal·làdia i Afra, mrs.

25. Dimarts

Fèria. Verd. Lectures: Eclesiàstic 35:1-15 / Salm 49 / Marc 10:26-31. Si es vol: *Sant Beda el Venerable, prev. dr.* (MLI) Blanc. *Sant Gregori VII, papa* (MLI) Blanc. *Santa Maria Magdalena de Pazzi* (MLI) Blanc.

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Urbà I, p.; Aldelm, b. Santes, Magdalena Sofia Barat, fund.; Vicenta M. López Vicuña, fund.

Festa Major: a Foradada.

26. Dimecres

Sant Felip Neri, prev. fund. (MO) Blanc. Lectures: Eclesiàstic 36:1-2a.5-6.13-19 / Salm 78 / Marc 10:32-45

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Eleuteri, p. mr.; Zacaries, b.; Quadrat, deix. dels Apòstols; Simitri, prev. mr.

27. Dijous

Jesucrist, Gran Sacerdot per sempre (F) Blanc. Lectures: Isaïes 52:13-53:12 (o bé: Hebreus 10:12-23) / Salm 39 / Lluc 22:14-20

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Agustí de Canterbury, b.; Ranulf, mr.; Eutropi, b.; Juli, mr.

28. Divendres

Fèria. Verd. Lectures: Eclesiàstic 44:1.9-13 / Salm 149 / Marc 11:11-26. LLEIDA: *Dedicació de la Catedral* (Catedral, S / diòcesi, F) Blanc.

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Germà i Senador, bs.; Emili, Fèlix, Priam, Llucià i Eladi, mrs. Santa Maria Anna de Jesús Paredes.

29. Dissabte

Fèria. Verd. Lectures: Eclesiàstic 51:17-27 / Salm 18 / Marc 11:27-33. URGELL: *Sant Just, bisbe d'Urgell* (MO) Blanc. SOLSONA: *Sant Just b.* (MLI) Blanc. TORTOSA: *Beat Pere Sans, dom. b. mr.* (MLI) Vermell.

ALTRES CELEBRACIONS: Sant, Maximí, b. Santa Teodòsia, mr.

Festa Major: a Talavera.

Lectures bíbliques

Diumenge de Pentecosta

Cicle A

Lectura primera

Ac 2:1-11

*Tots quedaren plens de l'Esperit Sant
i començaren a expressar-se*

Lectura dels Fets dels Apòstols

Durant la celebració de la diada de la Pentecosta, es trobaven tots junts en un mateix lloc, quan, de sobte, se sentí venir del cel un so com si es girés una ventada violenta, i omplí tota la casa on es trobaven asseguts.

Llavors se'ls aparegueren com unes llengües de foc, que es distribuïren i es posaren sobre cadascun d'ells. Tots quedaren plens de l'Esperit Sant i començaren a expressar-se en diversos llenguatges, tal com l'Esperit els concedia de parlar.

Residien a Jerusalem jueus piadosos provinents de totes les nacionalitats que hi ha sota el cel. Quan se sentí aquell so, la gent hi anà i quedaren desconcertats, perquè cadascú els sentia parlar en la seva pròpia llengua. Estranyats i fora de si deien: «¿No són galileus, tots aquests que parlen? Doncs, ¿com és que cadascú de nosaltres els sentim en la nostra llengua materna? Entre nosaltres hi ha parts, medes i elamites, hi ha residents a Mesopotàmia, al país dels jueus i a Capadócia, al Pont i a l'Àsia, a Frígia i a Pamfília, a Egipte i a les regions de Líbia, tocant a Cirena, hi ha forasters de Roma, hi ha jueus i prosèlits, hi ha cretencs i àrabs, però tots nosaltres els sentim proclamar les grandeses de Déu en les nostres pròpies llengües.»

Salm responsorial

103:1ab i 24ac, 29bc-30, 31 i 34 (R.:30)

Beneix el Senyor, ànima meva.

Senyor, Déu meu, que en sou de gran.

Que en són de variades, Senyor, les vostres

[obres

la terra és plena de les vostres criatures.

R. Quan envieu el vostre alè, Senyor,

renoveu la vida sobre la terra.

O bé: Al-leluia

Si els retireu l'alè, expiren

i tornen a la pols d'on van sortir.

Quan envieu el vostre alè, reneix la creació,

i renoveu la vida sobre la terra. R.

Glòria al Senyor per sempre.

Que s'alegri el Senyor contemplant el que ha fet,

que li sigui agradable aquest poema,

són per al Senyor aquests cants de goig. R.

Lectura segona

1C 12:3b-7,12-13

*Tots nosaltres hem estat batejats en un sol
Esperit per formar un sol cos*

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint

Germans, ningú no pot confessar que Jesús és

el Senyor si no és per un do de l'Esperit Sant. Els dons que rebem són diversos, però l'Esperit que els distribueix és un de sol. Són diversos els serveis, però és un de sol el Senyor a qui servim. Són diversos els miracles, però tots són obra d'un sol Déu, que els fa valent-se de cadascun de nosaltres. Les manifestacions de l'Esperit distribuïdes a cadascú són en bé de tots.

Perquè el Crist és com el cos humà: és un, encara que tingui molts membres, ja que tots els membres, ni que siguin molts, formen un sol cos. Tots nosaltres, jueus o grecs, esclaus o lliures, hem estat batejats en un sol Esperit per formar un sol cos, i a tots ens ha estat donat com a beguda el mateix Esperit.

Seqüència

-Veni, oh Sant Esperit, / des del cel al nostre pit / amb un raig de llum divina.
-Pare dels pobres, veniu, / deu-nos els dons que teniu, / oh Sol que el cor il·lumina.
-Vós sou el consolador, / de l'ànima Habitador, / i dolcíssim refrigeri.
-En els treballs sou confort, / en les penes sou conhort, / en la calor sou temperi.
-Oh divina Claredat, / visiteu la intimitat, / del cor que ja us ansia.
-Res tindrà l'home si vós / no li deu vostre socors / divinal, que bé li sia.
-Tot el que no és net renteu; / tot el que ja és sec regueu; / cureu tota malaltia.
-Tot l'indòmit endolciu; / tot el fred encalentiu; / regiu el qui s'esgarria.
-Deu als fidels confiats / dels vostres dons esperats / la sacrosanta Setena;
-el mèrit de la virtut, / el camí de la salut, / la joia immortal i plena.

Al-leluia

*Veni, Esperit Sant, ompliu el cor dels vostres
fidels i enceneu-hi la flama del vostre amor.*

Evangeli

Jo 20:19-23

*Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us
envio a vosaltres. Rebeu l'Esperit Sant*

Lectura de l'evangeli segons sant Joan

El vespre d'aquell mateix diumenge, els deixebles eren a casa amb les portes tancades per por dels jueus, Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres». Després els ensenyà les mans i el costat. Els deixebles s'alegraren de veure el Senyor. Ell els tornà a dir: «Pau a vosaltres. Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres.» Llavors alenà damunt d'ells i els digué: «Rebeu l'Esperit Sant. A tots aquells a qui perdonareu els pecats, els quedaran perdonats, però mentre no els perdoneu, quedaran sense perdó.»

«Units en un sol Esperit, tenim accés al Pare» (Ef 2:18)

Pere Tena, bisbe auxiliar de Barcelona

Acabem la Cinquantena pasqual de l'any 1999, dedicat a contemplar la persona del Pare, i a ser actius en el caminar vers Ell, per Jesucrist, units en un sol esperit. La culminació del misteri pasqual amb el do de l'Esperit Sant ens porta una vegada més a aquesta presa de consciència autènticament mistagògica, és a dir, reconixedora del misteri del Do de Déu en nosaltres.

En un sol Esperit

Aturem-nos, d'entrada, en aquesta constatació tan simple, però massa vegades aparentment oblidada: l'Esperit és un de sol (vegeu 1 Corintis 12:4). L'Esperit Sant que impulsa uns cristians a la vida consagrada és el mateix que, en el cor dels qui fan aliança matrimonial, referma el seu amor. L'Esperit que abranda el cor dels qui serveixen els pobres és el mateix que il·lumina l'enteniment dels que cerquen la raonabilitat de la fe. L'Esperit dels pobres és el mateix Espe-

rit dels qui exerceixen el magisteri en l'Església. Amb aquest punt de partida plenament assumit, es fa molt difícil justificar les contraposicions i, no cal dir-ho, les crítiques. En obeir l'Esperit, ens escoltem els uns als altres i mútuament ens reconeixem en la nostra identitat «espiritual». «Conservar la unitat de l'Esperit en el lligam de la pau» (Efesis 4:3) és la primera manifestació que la nostra experiència cristiana és autèntica.

Això que sembla tan senzill, sabem molt bé que no sempre resplendeix en l'Església. Quan això falta, estem constatatant que no ens mou l'Esperit del Senyor. No és, tal vegada, la desunió dels cristians una mostra que manca quelcom en la manera de fer i de sentir? Podem realment pensar que actuem segons l'Esperit quan els nostres mòbils són el manteniment costi el que costi dels nostres interessos o, pitjor, quan sistemàticament exclouem fins i tot altres batejats, individualment o en grup, del nostre aplegi i sentit fraternal?

«L'Esperit de veritat»

La unitat de l'Esperit és, primer de tot, unitat en la confessió de fe. Jesucrist ha promès l'Esperit com a «Esperit de veritat», i sant Joan en parla com d'una «Unció» que penetra el creient. La Constitució *Lumen Gentium* del Concili Vaticà II parla d'aquest tema amb aquestes paraules:

«La totalitat dels fidels, que tenen la unció del Sant (cf. 1 Joan 2:20 i 27), no pot equivocar-se quan creu, i aquesta seva prerrogativa peculiar la manifesta mitjançant el sentit sobrenatural de la fe de tot el poble quan «des dels bisbes fins als últims fidels laics» (sant Agustí) dona el seu consentiment universal en les coses de fe i costums. Amb aquest sentit de la fe, que l'Esperit de veritat suscita i manté, el Poble de Déu s'adhereix indefectiblement a «la fe confiada als sants una vegada per sempre» (Judes 3), penetra en ella més profundament amb judici encertat i li dona més plena significació en la vida,

guiat en tot pel sagrat Magisteri, quan s'hi sotmet, en efecte, no accepta ja una paraula d'homes, sinó la verdadera paraula de Déu (cf. 1 Tessalonicencs 2:13).»

La reflexió sobre aquest text ens ofereix un altre criteri per saber si ens guia l'Esperit de veritat, o bé el nostre propi esperit, en la nostra vida de creients. Allò que creien no pot ser la fabricació del nostre pensament, l'originalitat de la nostra construcció mental o pràctica. Allò que creiem tampoc no pot ser simplement allò que en un moment determinat sembla tenir el favor popular. La importància de la professió de fe de l'Església i de la predicació habitual del magisteri, l'atenció fidel al mateix magisteri quan les interpretacions divergeixen, el testimoni dels sants que han viscut la fe... són elements que no es poden deixar de banda, si es vol estar en la unitat de la fe. Oblidar-los, contradir-los sistemàticament, fer-ne interpretacions esbiaixades, són manifestacions que l'Esperit de la veritat no actua.

petites homilies

L'harmonització de l'Esperit

Josep M. Aragonès, rector de Torrelavit i canonge de la seu de Barcelona

Tots quedaren plens de l'Esperit Sant i començaren a expressar-se en diversos llenguatges tal com l'Esperit els concedia de parlar. L'harmonització de l'Esperit. Sense necessitat d'amagar ni d'inventar res. Ni d'imposar cap llei. L'Esperit acobla els deixebles a la realitat. I la realitat és que cada poble diu la seva ànima segons la seva cultura i la seva llengua. Déu ho respecta. No imposa l'uniformisme gris i esterilitzat. Tampoc no aboca els pobles a la confusió. Fa que tots cantin a veus. Cadascú amb la seva i que tothom s'entengui perquè la gran partitura de l'Església és escrita en clau de llibertat. Executada sota la batuta de l'amor. Tots nosaltres els sentim proclamar les grandeses de Déu en les nostres pròpies llengües. L'amor i la llibertat. La veritat i la justícia han alçat l'edifici de la unitat. Tots nosaltres, jueus o grecs, esclaus o lliures, hem estat batejats en un sol Esperit per formar un sol cos, i a tots ens ha estat donat com a beguda el mateix Esperit. Així s'arriba a la pau. Jesús entrà, es posà al mig i els digué: Pau a vosaltres.

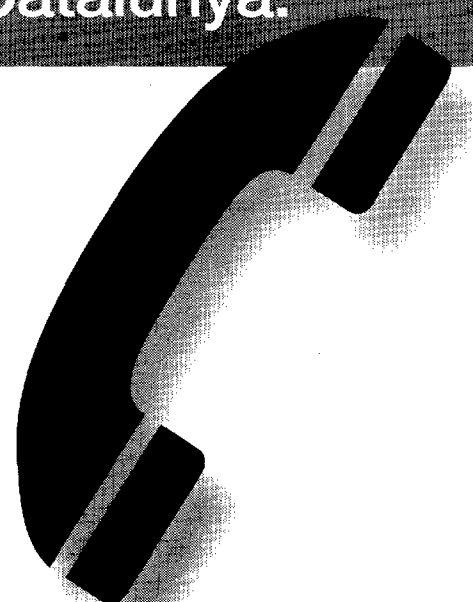
La gran lliçó de l'Esperit de Jesús el dia de la seva manifestació a l'Església és de respecte a les diferents cultures dels pobles. Respecte a la persona humana. Per això d'entre tots els prodigis que haurà pogut fer aquell dia, escollí i realitzà el de les llengües. Perquè és per la paraula que els pobles diuen allò que són. I allò que estimen i esperen. És

amb la paraula justa, lliure, respectuosa, veritable, que ens cal construir cada dia la unitat en la comunió. Cada poble té el seu llenguatge. Respectem-lo. Treballem perquè sigui viu. Amb sinceritat. Sense trampes. Amb amor. Que és la plasmació de l'ànima popular. I l'ànima ve de Déu. Quan jo els he transmès les paraules que m'havíeu donat vós, ells les han rebudes. Qui som nosaltres per matar l'ànima dels pobles? Els poderosos —o els que es fan la il·lusió de ser-ho— barren nacions, harmonitzen llengües ofegant-les, imposen unitats artificials i alcen estats. La pau es fa difícil. Hi ha cops que esdevé impossible. L'esperit d'unitat fuig. L'orgull i la injustícia dels homes construeixen Babel. Baixem-hi a posar confusió en el seu llenguatge, i que ningú no entengui els altres. És la pretesa harmonització dels poderosos. No se'n sortiran mai. Les manifestacions de l'Esperit distribuïdes a cadascú són un bé de tots. És l'harmonització de l'Esperit. La solució. L'única viable. Respecte, veritat, justícia i amor. El miracle de Déu el dia de Pentecosta. Us infondré el meu Esperit i recobrareu la vida, i us deixaré en el vostre territori. Els cristians —tots sense excepció— hem de ser testimonis de la presència i de l'acció de l'Esperit en el món. Ell construeix la unitat en la diversitat. Respectant tothom. Realitzant-nos. I fa que cadascú amb les seves paraules parli l'únic llenguatge que tothom entén: l'amor.

Des d'ara, en un sol telèfon hi trobaràs la resposta a infinitat de qüestions d'arreu de Catalunya.

012

La resposta

Un nou servei. Un nou telèfon* que pot resoldre alguns tràmits sense haver-se de desplaçar, que dóna resposta i orientació, principalment, sobre temes relacionats amb l'Administració de la Generalitat i també sobre d'altres serveis.

El 012 posa, a l'abast de tothom, infinitat de dades d'interès.

Només cal telefonar.

**atenció
ciutadana**

 InfoCat

 **Generalitat
de Catalunya**

*91,2 ptes. els 3 minuts o fracció.

Girona

diòcesis

Parenostre per a monjos i monges

■ Trobada anual de la Vida Religiosa

GIRONA.— La trobada anual de vida monàstica i contemplativa de la diòcesi va agrupar el 6 de maig representants de les comunitats existents al bisbat. Mn. Ramon Oller Hereu va ser l'encarregat de fer la xerrada, que enguany va estar dedicada al Parenostre com a programa de vida per a les monges i els monjos.

La dissertació de Mn. Oller va estar centrada en la versió del Parenostre segons sant Lluç. Oller va fer una introducció a aquesta «pregària del Senyor que és el resum de tota la vida cristiana» i va explicar el sentit de la invocació primera i de les peticions. Oller va

centrar la seva exposició en les aplicacions que pugui tenir per a la vida dels religiosos i religioses, fent especial referència a la comunitat.

El claretià Jordi Pijoan, delegat episcopal per a la vida consagrada, va informar sobre la renovació en la junta de la

delegació i va repartir materials de formació per als participants. Les comunitats, per la seva banda, van anar informant també a les altres dels canvis d'abadessa, de priora... Les monges benedictines de Sant Daniel van explicar el finançament per a la nova residència per a noies que s'està construint al costat del monestir.

El bisbe de Girona, Jaume Campdon, va presidir la trobada i el dinar de germanor que es va celebrar al mateix Seminari.

Miriam Díez Bosch

Mn. Oller va parlar del Parenostre com a programa de vida.

Autoritat i obediència en la vida monàstica

La cistercenca Rosa M. Piquer va oferir el 29 d'abril una xerrada al Col·legi de Periodistes sobre el concepte d'obediència aplicat a la vida monàstica. Piquer és presidenta de la Societat Espanyola d'Estudis Monàstics i pertany a la comunitat cistercenca de Santa Maria de Cadins, a la diòcesi de Girona.

Rosa M. Piquer, que és psicòloga, va explicar què és i què no és l'obediència, i va deixar clar que no es tracta de submissió sinó de diàleg i camí de llibertat. Aquesta monja del

Cister va fer un repàs històric de l'autoritat, va explicar en quin moment es va imposar la clausura a les monges i els problemes que això va comportar, i va apuntar en què ha de consistir avui una obediència ben entesa, basada en la confiança i el respecte a les necessitats de l'altre i no en una submissió dòcil i segura.

La xerrada, a la qual van assistir gairebé una trentena de persones, estava organitzada pel grup de periodistes gironins Àgora.

La Delegació de Catequesi es renova

GIRONA.— L'equip de responsables de la Delegació diocesana de Catequesi compta amb quatre persones que vetllaran perquè la tasca catequètica millori. S'ha elaborat un qüestionari per conèixer la situació actual d'aquest servei pastoral i ja l'han rebut les 370 parròquies del bisbat.

La trobada del primer trimestre dels catequistes ja va establir la ne-

cessitat de crear un equip de responsables que s'ha concretat en quatre àmbits: Mn. Salvador Gras a iniciació i seguiment; Jaume Parés a professió de fe i confirmació; Mariona Bastons a adults i Mn. Josep Perich a catequesi especial.

El mes d'abril passat es va enviar a totes les parròquies, mitjançant els vicaris episcopals i els arxiprestos, el

qüestionari que serà l'eina prèvia per elaborar un pla adequat d'acció que tindrà en compte les resolucions de la II Jornada diocesana de Pastoral, sobretot en el sentit de vetllar per un projecte global d'educació de la fe, la caritat i la iniciació a la pregària, així com la implicació dels pares en el procés de catequesi d'iniciació cristiana i la catequesi d'adults. (M.D.B.)

Quinze anys de Professionals Cristians a la diòcesi

CALDES DE MALAVELLA.— Amb el tema de fons de la sostenibilitat i el compromís cristià, el moviment laical Professionals Cristians va celebrar el 18 d'abril quinze anys de vida. La trobada diocesana va aplegar membres de Sant Medir (Girona i la Selva), de l'Alt Empordà i del Maresme, i es va centrar en les propostes d'acció que es poden fer davant la problemàtica de la sostenibilitat del planeta.

Joaquim Menacho, membre de Cristianisme i Justícia, va fer una aportació a la crisi ecològica des de la perspectiva cristiana. Aquest enginyer i teòleg va enfocar des de la Bíblia els reptes que planteja la intervenció de l'home en el planeta i la relació que cal mantenir amb la natura, creació de Déu. Menacho va explicar que si bé des de l'ecologisme s'ha criticat l'antropocentrisme de la cultura judeocristiana, tampoc es pot caure en el cosmocentrisme. La proposta que Joaquim Menacho feia a partir de la lectura dels textos bíblics és «l'agapocentrisme: tots estem cridats al gran banquet del Regne de Déu concretat en Jesús i al qual Déu mateix s'hi convoca».

Una altra idea a partir de l'exegesi de l'any de gràcia i l'any jubilar a què l'evangelista Lluç fa referència va ser que l'alliberament de la riquesa i l'alliberament dels homes i de la terra no poden anar separats. Des d'aquí es va fer la lectura que des de la solidaritat s'arriba també a la sostenibilitat.

Els tallers que es van dur a terme van concretar propostes d'acció en el camp local (propostes de l'Agenda 21 concretes en el treball personal-domèstic, el de les associacions, ONG i administració i l'ajut dels mitjans de comunicació); en l'àmbit ambiental i social; i en el camp del comerç just i la globalització amb l'objectiu de revisar les pròpies necessitats i ser conscients de les conseqüències del consumisme. (M.D.B.)

VIC

Exposició de Bíblies a Ripoll

RIPOLL.— Durant tot l'any es podrà visitar al monestir de Santa Maria l'exposició *Les Bíblies de Ripoll*, una mostra que dona a conèixer les Bíblies medievals manuscrites il·lustrades al mateix monestir. La parròquia de Santa Maria de Ripoll organitza aquesta exposició, que compta amb làmines il·lustrades de la Bíblia de Ripoll i la Bíblia de Rodes, dues peces que van ser impulsades per l'abat Oliba i que es troben a la Biblioteca Apostòlica Vaticana i a la Biblioteca Nacional de França. L'editorial AUSA prepara l'edició del primer volum de la Bíblia de Ripoll, una obra que reproduirà les 133 pàgines il·luminades del manuscrit. Aquestes Sagrades Escripcions són obres manuscrites del segle XI. (M.D.B.)

Barcelona

Temps d'exili, temps de vida

■ II Jornades de formació teològica per a periodistes

MONTSERRAT.— El 10 i 11 de maig, els professionals que treballen en mitjans de comunicació cristians van deixar els micròfons i els ordinadors per participar en les segones jornades de periodisme i religió que es van celebrar a Montserrat, organitzades pel Servei de Premsa de l'Abadia i la Delegació General de Mitjans de Comunicació de l'arquebisbat de Barcelona. El motiu, aprofundir de forma breu però intensa en les principals disciplines de la filosofia, la teologia i l'espiritualitat perquè els periodistes tinguin elements de judici per transmetre l'experiència cristiana de la forma més entenedora i significativa.

Les jornades es van viure amb il·lusió, il·lusió per part dels periodistes de tenir uns dies per reflexionar i ampliar els coneixements. Un col·lectiu que està acostumat a treballar a un ritme vertiginós i que la majoria de vegades no disposa del temps que voldria per oferir una feina d'alt nivell. Il·lusió per escoltar conferències de profunditat i contrastar opinions sobre la relació Església-mitjans de comunicació, una relació que malgrat les dificultats cal que avanci perquè estigui presents en els *mass-media* vol dir estar presents en la societat.

El pare abat, Sebastià Bardolet, va donar la benvinguda als participants, i va destacar la necessitat que tenim d'aproximar-nos als mitjans i superar les nostres pors, perquè «la veritat és l'únic camí que ens farà lliures». Mons. Joan Carrera, responsable de mitjans de comunicació de la Tarraconense, va dir que era una bona ocasió per confortar els periodistes que malgrat les informacions negatives «no heu d'oblidar que la nostra esperança és Jesucrist i heu de saber donar-ne testimoni».

El caos en la història de la salvació

Totes les ponències van voler apropar els participants a diversos aspectes de la relació entre l'Església i els mitjans, par-

lar extensament de totes seria impossible. Així que he optat per destacar la dissertació del P. Ramon Ribera sobre l'Antic Testament, una reflexió excepcional sobre el significat profund d'un període de la història d'Israel especialment negatiu, el segle VI aCE (abans de l'era comuna). Una època que pot semblar llunyana i fora de context en el temps actual però, segons va explicar dom Ribera, «la història de la Bíblia, més enllà de tota posició confessional, és una història atípica en la qual descansa la nostra cultura occidental, i que pot servir per il·luminar el present». Ribera va explicar que els fets narrats no són puntuals però són a la base del simbolisme cristià.

A final del segle VIII aCE, mentre regnava a Jerusalem Ezequies, el país va ser visitat pels exèrcits de l'imperi assiri. La ciutat encerclada era tota una premonició. Mig segle després, amb un nou rei, Josies, es va fer una gran descoberta: el Deuteronomi, un antic codi de la Llei que els exhortava a la conversió. Al país s'originà un potent corrent espiritual, motor de l'inici d'una nova espiritualitat al segle següent. Després de diverses pugnes pel poder, Babilònia conquereix Jerusalem. La ciutat capitula, la dinastia davídica s'extingeix, el temple és incendiat i una

El P. Ramon Ribera.

gran part del poble ha de marxar a l'exili. El 550 puja al tron persa Cir, que proclama un decret pel qual tothom lliurement pot retornar a les ciutats destruïdes per reconstruir-hi els seus temples. Els exiliats tornen però el país no estava buit, els que s'havien quedat havien treballat les seves terres i també les volien. S'espera entre els exiliats la sortida d'un nou rei-messies. Enmig del caos només queda l'esperança.

Tot això de què serveix? Només un relat bonic per entretenir-nos? Què representa? Segons el monjo Ribera, «com a fruit d'aquest context històric negatiu s'inicia la redacció de la Bíblia, el més gran monument literari i espiritual d'Occident». Després de tot, el caos té un sentit, i forma part de la història del poble de Déu. El temps de mort va donar els seus fruits i la vida va sortir amb nou vigor. L'especialista en Sagrada Escriptura va parlar de les dues grans escoles que van donar lloc als nou llibres de la Bíblia: la deuteronomica (Deuteronomi, Josuè, Jutges, Samuel i Reis), «una interpretació teològica de la història jueva oberta de tipus carismàtic», segons Riera; i la sacerdotal (Gènesi, Èxode, Levític i Nombres), més lligada a la materialitat del culte del temple.

La nit de l'Exili és únicament fosca? Una història que ens recorda el present més actual: els centenars de milers de kosovars forçats a deixar les seves llars i a fugir cap a un futur incert. Hi ha resposta al mal? La resposta és un misteri, la fe en Déu d'un poble que al llarg dels segles s'ha sentit abandonat pel Senyor i al mateix temps estimat. En la Bíblia hi és present el mal, però perquè hi ha mal hi ha esperança, l'esperança d'un Déu que es fa home i mor per salvar-nos.

Glòria Carrizosa Servitje

Periodistes: pont entre l'Església i la societat

«L'Església es troba sola davant dels mitjans de comunicació, però malgrat els seus recels hi ha motius per utilitzar-los», va dir Miquel Tresserras, degà de la Facultat de Ciències de la Comunicació Blanquerna. Segons aquest professional, l'Església té uns valors que cal que surtin als mitjans, perquè «el que no surt en els *mass-media* no té presència pública». Tresserras va tenir paraules de reconeixement pels professionals de la informació que fan de pont entre l'Església i la societat. «Parlem de professionals competents i fidels a la veritat, moltes vegades capficats per problemes ètics, que mereixen que els seus criteris siguin respectats».

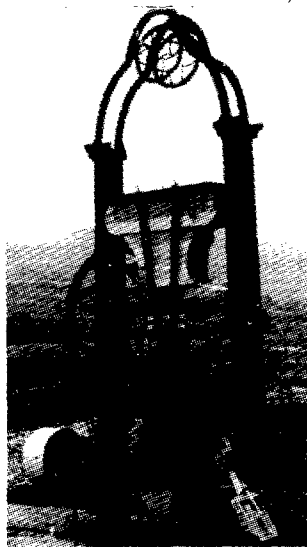
Albert Sáez, vicedegà de la mateixa facultat i sotsdirector del diari *Avui*, va parlar de les dificultats de transmetre vivències de fe mitjançant el llenguatge periodístic «per la fragilitat de les paraules». El periodisme religiós té un doble repte: no es pot deixar de fer periodisme (què és notícia, títols impactants), però sense diluir l'experiència religiosa que volem comunicar.

Francesc Torralba va dir que l'ètica cristiana implica un alt grau d'exigència en tots els camps, però pel que fa a la professió periodística es reflecteix en el fet de ser «transparentes i fidels a la veritat, tenir especial cura amb els grups més vulnerables, ser fidels a les fonts, tenir esperit crític, i exercir la llibertat amb moderació».

L'aportació dels monjos de Montserrat va ser molt destacada, pel que fa a l'organització i al nivell de les conferències. El monjo Josep-Enric Paredes va definir el lèxic i les estructures de l'Església més comunes per evitar confusions. Per la seva banda, el P. Joan-Andreu Rocha va fer un recorregut per la història de l'ecumenisme, i va destacar la diferència que hi ha entre diàleg ecumènic (una sola religió cristiana però amb diverses confessions), i el diàleg interreligiós (entre diverses religions). Va posar el punt final a les jornades, el P. Pius-Ramon Tragan, que es va referir a la importància de la tradició oral en la redacció del Nou Testament.

NOTA: El lliurament de premis del XIV Concurs Bíblic organitzat per la Federació de Cristians de Catalunya a Terrassa tindrà lloc el 29 de maig i no el 20 com va sortir publicat en el número anterior.

Al monestir de Vallbona de les Monges ja sonen les campanes

El monestir de Vallbona de les Monges ja gaudeix de l'automatització i restauració del rellotge (que toca els quarts i les hores) amb les seves antigues i pròpies campanes. A més, la campana dels avisos recupera el seu originari balanceig i, mentre durin les obres de restauració del cimborri, substituirà el so de les campanes grans. Els tècnics de la Generalitat, a principis del 1996, van recomanar a la comunitat religiosa de no fer-les repicar. Aquest campanar octogonal data del segle XIV i és un dels escassos exemples de les seves característiques que es conserva a Europa. L'automatització del campanar ha estat realitzat per la Divisió de Rellotgeria i Automatització de campanes de l'empresa ERMEC.

Esteve Ubiñana, tècnic d'ERMEC, ens comenta: «Modernitzar i automatitzar no vol dir perdre la tradició. I més, per a una de les joies del patrimoni històric català.»

La concatedral de Sogorb-Castelló ha obert les portes

■ El 4 de maig es complien 75 anys de la coronació de la Mare de Déu del Lledó

CASTELLÓ.— A les sis de la tarda del 4 de maig es van obrir les portes de la concatedral de Santa Maria de l'Assumpció de Castelló de la Plana, de la diòcesi de Sogorb-Castelló. Hi van entrar 130 preveres de la diòcesi, prop d'una trentena de bisbes i d'arquebisbes, i tres cardenals, presidits pel llegat pontifici, Mons. Darío Castrillón, i el nunci a l'Estat espanyol, Mons. Lajos Kada.

Just aquest dia es complien els 75 anys de la coronació pontificia i canònica de la patrona de Castelló, la Mare de Déu del Lledó. Per això, al mateix passeig de la Farola on es va coronar la imatge el 4 de maig del 1924, es va commemorar l'efemèride amb diferents parlaments. El llegat papal va dir: «Diré a Joan Pau II que a Castelló s'estima la mateixa mare que tu estimes i se li rendeixen amors i flors.» Després va al·ludir a la capacitat dels castellonencs de deixar enrere rancúnies, superar divisions i cancel·lar ombres històriques.

Ja a la concatedral, el bisbe de Castelló, Joan Antoni Reig, va pronunciar la salutació de benvinguda i tot seguit es va fer entrega de les claus del temple i dels plànols de la memòria del conjunt arquitectònic. A la cripta es van col·locar relíquies de sants entranyablement propers: sant Pasqual Bailon, sant Enric d'Ossó, Santa M. Rosa Molas, el beat Domingo i Sol, el màrtir Recared Centelles i la beata Genoveva Torres.

L'antic temple de Santa Maria, reedificat per tercera vegada ara després de 711 anys, adquireix plenitud arquitectònica i canònica com a concatedral. La premsa de Castelló qualifica aquesta consagració com a «l'última del segle xx».

Tothom tenia consciència històrica i especialment els organitzadors, que van tenir cura de tots els detalls: es van recuperar un calze del 1771 i una casulla del segle XVI i es van obrir les portes de dues exposicions d'escultura, de pintura i d'orfebreria amb peces d'àmbit diocesà. En aquesta línia de solemnitat única, la Coral Vicent Ripollés de Castelló, i l'Orquesta i Cors de València van cantar la *Missa de la Coronació*, de Mozart.

Jornada sacerdotal

El 6 de maig es va celebrar a la nova concatedral una jornada sacerdotal amb preveres de Sogorb-Castelló i de Tortosa. Cal recordar que els sacerdots de mitjana edat de Tortosa procedeixen majoritàriament de Castelló. També són molts els preveres de Castelló que van estudiar al Seminari de Tortosa fins a l'any 1960. A més, els respectius bisbes són amics.

Gairebé 200 capellans van concelebrar l'eucaristia. L'actual rector de la parròquia de Santa Maria, Mn. Vicent Bengochea, en la monició d'entrada, es va referir al bisbe Fèlix Bilbao, que el 14 de juny del 1939 ja va beneir la primera pedra. L'any 1950 el bisbe Manuel Moll hi va donar una empena oficial que van continuar després Josep Pont i Gol i Josep Cases. Aquests esforços episcopals tenien dos motors: l'arxiprest Joaquim Balaguer i l'arquitecte Vicent Traver.

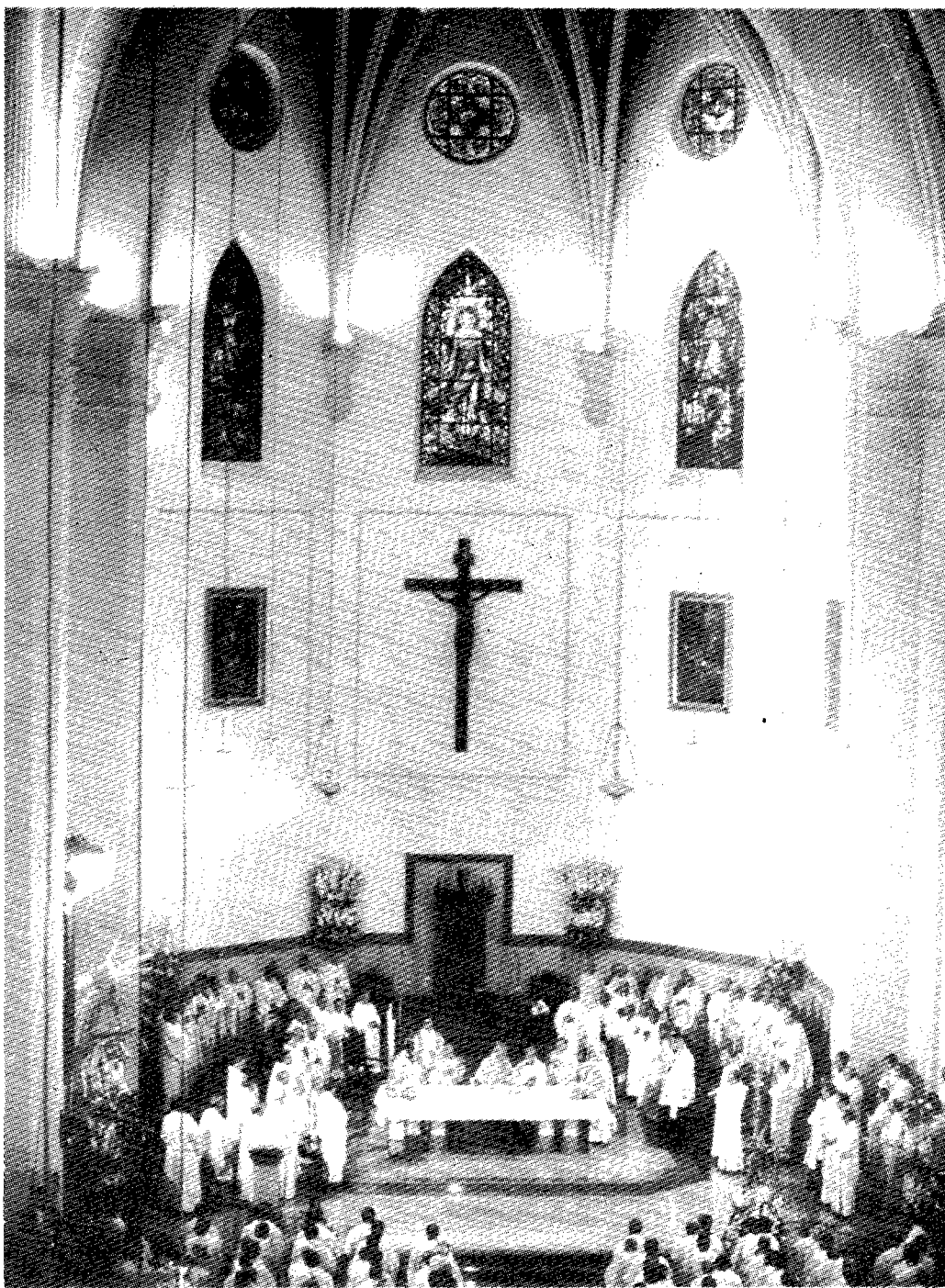
L'any 1960, per obra i gràcia de la segregació, a l'antiga arxiprestal de Santa Maria se li donaria la categoria de concatedral. El bisbe actual, Joan Antoni Reig, va fer en l'homília un repàs històric, però va posar més èmfasi mirant el futur: «Hem de recuperar l'alegria del Ressuscitat com Maria i amb la força de l'Esperit.» «Esperem una primavera de l'Església, com diu el Papa, i sense cansar-nos complirem la missió d'evangelitzar.»

També el bisbe de Tortosa, Xavier Salinas, convidat a coronar l'homília, va dir: «Les relíquies posades a la cripta, la història compartida fins a l'any 1960, són signe que ens agermana, però també el repte del futur és el mateix per a les dues diòcesis.»

El dia anterior, Mons. Salinas havia estat el principal animador de la Marxa Blanca: una moguda infantil amb 3.000 infants de la ciutat de Castelló que van ofrendar a la patrona, entronitzada a la concatedral, una flor blanca.

La diòcesi amfitriona va convidar a un dinar de germanor als cinquanta capellans tortosins al Seminari Mater Dei. Com a record es va regalar una estola blanca i un disc compacte de la Coral Vicent Ripollés. A la bestreta, Mons. Salinas va convidar des d'ara a la celebració dels 50 anys del Seminari de Tortosa, que tindrà lloc l'any 2001.

J. Blanc i Bahima

Imatge de la nova concatedral.

**EL PRODUCTE QUE LI RESOL
DE DEBÒ
EL PROBLEMA
DE NETEJA DE CAMISES I
ALTRES PECES.**

T2000

**Demani'l a la seva drogueria o
supermercat.
Ens ho agrairà!**

Avis i Joves

Informa't !

el reportatge

amb foto i
text i
fotos

1999, Any Internacional de la Gent Gran, ha de servir per donar un impuls a una societat més intergeneracional on menuts, grans i joves comparteixin vida. La soledat que a es veu abocada la gent gran és un dels grans reptes que cal superar per millorar la situació de la tercera edat. Segons dades del Departament de Ben-

estar Social de la Generalitat, a Catalunya 185.040 persones més grans de 65 anys viuen soles. En aquest reportatge us expliquem l'experiència d'una jove estudiant que comparteix pis amb una àvia de 79 anys. És el que s'anomena programa «Viure i conviure» de l'Obra Social de Caixa de Catalunya.

L'interrogant

Estem gaire allunyats de la gent gran?

Pili Jarque, 16 anys, estudiant de primer curs de batxillerat, de Barcelona.

«Hi ha una mentalitat molt diferent dels nostres avis a nosaltres perquè les coses han canviat molt. Els avis sempre t'ajuden i t'aconsellen».

Sandra Fernàndez, 16 anys, estudiant de primer curs de batxillerat, de Barcelona.

«A mi m'encanta escoltar-los. És veritat que estem allunyats de la gent gran

perquè tenim unes altres formes de vida. Abans es regien per unes regles més estrictes, ara tenim més llibertat, estudiem més, en general tenim més cultura, per això veiem les coses diferents.»

Quique, 29 anys, està fent el curs d'accés a la Universitat per a gent més gran de 25 anys, de Barcelona. Toca la guitarra.

«Fa temps que no tinc avis i ja no recordo com pot ser la relació amb la gent gran. Sí que penso que ens n'allunyem, però el cert és que la gent gran també s'allunya de nosaltres. Ells tenen el seu col·lectiu...»

Compartir pis a la tercera edat

«Vivim com a àvia i néta. M'ajuda i em fa molta companyia. N'estic molt, d'ella». Conxita Hernández té 79 anys i viu al l'Eixample de Barcelona. Des de fa un any i mig, i com si es tractés d'una noia «progre», la Conxita comparteix el seu pis amb l'Ester Cucurull, una jove de 22 anys de Bagà que actualment està cursant quart de Filologia Catalana a la Universitat de Barcelona. Ara la Conxita ja no està sola a la nit.

Aquesta experiència forma part de les 100 parelles catalanes d'avis i joves del programa impulsat per l'Obra Social de Caixa de Catalunya «Viure i conviure» que va néixer precisament al districte de l'Eixample el 1996 en col·laboració amb els serveis socials de l'Ajuntament amb el nom de «Viure a l'Eixample». La coordinadora d'aquest programa i assistenta social de Caixa de Catalunya, Teya Roger, defineix aquesta iniciativa com «un projecte de solitud, d'acompanyament i d'autoajuda». De fet es tracta de posar en contacte un estudiant que no treballa i que no hagi superat els 30 anys, amb persones més grans de 65 i que viuen soles. Si l'avi disposa d'unes condicions acceptables perquè el jove pugui anar a viure a casa seva es tira endavant l'emparellament. La presència del

Al matí la Conxita —a qui veiem a la foto parlant per telèfon— aprofita per anar a buscar el diari i l'Ester va de bòlit per arribar puntual a la Universitat. «No esperava trobar una persona tan maca com ella. Em cuida i em mima molt», m'explica l'Ester, que afegeix que és durant els àpats quan comparteixen més. «Dinem i veiem la telenovel·la juntes. Després ella fa la migdiada i jo em poso a estudiar. A la tarda, si s'ha d'anar a comprar alguna cosa, estic disponible.»

jove tranquil·litza i dóna seguretat a l'avi i, alhora, rep vivències que són veritables pous d'experiència. La Teya assegura que

«s'ha comprovat que moltes persones grans després de passar per aquest programa no són les mateixes».

La Conxita representa les generacions amb més de setanta anys que conserven l'esperit jove com el primer dia. Si no fos per les seves cames que ja no li responen com quan tenia 20 anys estic convençut que la Conxita aniria de marxa amb l'Ester. Només cal fixar-se en la complicitat que s'estableix veient-les parlar totes dues al seu menjador. I és que la mateixa estudiant se sorprèn de la química que es genera entre aquesta àvia i ella. L'Ester m'explica: «De vegades arribo amb un problema personal i ella m'entén millor que si li expliqués a una companya. M'ha donat molts bons consells».

Un projecte intergeneracional

En una societat postindustrial on l'individualisme, la competitivitat i les noves tecnologies deixen de banda aquelles persones amb menys capacitat d'adaptació immediata com els avis, l'espai que ofereixen programes com «Viure i conviure» són

Amics de la Gent Gran té actualment 600 voluntaris, la meitat dels quals tenen menys de 30 anys, com la noia que veiem a la foto. Aquesta associació fa deu mil accions de voluntariat l'any atenent 300 avis amb una mitjana d'edat de 85 anys que pateixen un elevat grau de dependència física i psíquica. La seva directora i fundadora, Assumpció Camps, parla amb coneixement de causa quan pronostica que «és imprescindible la implicació dels joves amb la gent gran perquè si no, la convivència entre generacions serà cada vegada més difícil i acabarem vivint en guetos».

fonts d'humanitat enmig del desert de la ciutat. L'assistenta social del programa «Viure i conviure», Teya Roger, afirma que el que més li agrada d'aquesta experiència és el tracte entre dues generacions. «De tota la vida la persona gran ha viscut en família educant els nets i transmetent valors i històries. Viure i Convivir recupera en certa manera aquesta funció.»

Quan acabi els seus estudis l'Ester vol continuar vivint a Barcelona, a l'Eixample i amb la nova àvia que li ha sortit fa un any i mig, la Conxita. Almenys aquest és el seu desig...

Rerefons

...Capvespre

Les experiències sobre el capvespre humà, d'homes i de dones, de tota mena de temps i de cultura, que palesen vivències personals o alienes són llum a llambregades que prolonga, tot fent-les reviure, unes vides plenes, il·luminades per l'acció i la reflexió, pel silenci i la pregària... Cada frase seva ens brinda una espurna de companyia amb Déu i amb els germans, assolida en el recolliment. Vides humanes —fogars efímers—, activades per una força interior o per una mà amiga que ha sabut sostenir i encoratjar. Vides viscudes en la solidaritat i en la col·laboració, en el fet de compartir i de fer pròpies les joies, els consols i els estímuls. Experiències fetes advertiments, escrites tot fent camí vers la plenitud...

Al capvespre, hom experimenta fatiga, però al mateix temps la satisfacció del deure acomplert —si la consciència no ens retreu res negatiu—, o l'esperança del perdó tantes vegades viscut i que retorna la pau i ens constreny a ser millors. Tot fent camí som consolats, ja que el sofriment pot ser alleujat, superat i, juntament amb la mort, vençut...

La pregària ens fa obrir de bat a bat tot el nostre ésser per contemplar, esplèndid, un nou dia sense posta...

P. Lluís Antoni Sobrerroca i Ferrer

La cullerada

L'espai dels tios i ties com tu!

Ei! Ei! Ei! Sí, tu, el que m'estàs llegint. Atura't! Només t'entretinc un minut.

Aquest espai és el teu espai. Si vols ficar cullerada en els temes que tractem a la pàgina juvenil, si vols opinar, informar o participar en aquesta secció, no t'ho pensis més. Només cal que ens escriguis unes línies, hi posis el teu nom i cognoms, i un telèfon de contacte. Cal que adrexis la carta, el fax, o l'e-mail a «Connecta't» Fundació Catalunya Cristiana, c/ Puiggarí, 5-7, 08014 Barcelona. Ara és la teva! Connecta't! Fes-te periodista a la pàgina jove! Et mola o què? Sóc en Vila, Jordi Vila i m'hi jugo un briox que no t'atreveixes a escriure'ns. He!

La Maria José comparteix amb la gent gran part del seu temps.

en Comp^{ro}mís

el retrat

Molt activa. Maria José Merino, 25 anys, llicenciada en Dret. Treballa a Intermón al Departament de Projectes de l'Àrea de Cooperació Internacional. Membre de Cristianisme i Justícia. També forma part de les comunitats de vida cristiana de la Sagrada Família. Justament ara fa deu anys que va entrar com a voluntària a Amics de la Gent Gran, una experiència que l'ha fet créixer com a persona, tal com ella confessa. Un dels motius que la va impulsar a optar per aquest compromís va ser la forta vivència de compartir part de la seva vida quotidiana amb la seva àvia malalta d'Alzheimer. La llarga experiència en l'acompanyament d'avis i d'àvies l'ha portada a convertir-se en una de les coordinadores de voluntaris d'Amics de la Gent Gran.

«Amb una mirada t'ho pots dir tot»

Maria José Merino, 10 anys d'amistat amb la gent gran

■ Què t'ha remogut aquesta tasca?

● M'ha ensenyat a saber perdre temps escoltant i compartint. M'ha enfrontat a temes que són tabú com l'envelliment, la malaltia i la mort.

■ La gent gran és un tema de moda entre els joves?

● En absolut. Veiem avis però no ens plantejem que nosaltres també arribarem a ser com ells. No pensem que aquests avis són persones que tenen una història, unes inquietuds i unes mancances afectives.

■ Quan una jove com tu dedica una part del seu temps a un avi que no coneix, quina relació s'estableix? Podem parlar de complicitat?

● Segur. Hi ha avis amb qui congenies molt i quan arribes a aquest nivell és genial perquè amb una mirada t'ho pots dir tot.

■ Una experiència...

● En destacaria tres. Recordo una xerrada amb una senyora de 96 anys sobre la mort. Jo en tenia 20. Em va descol·locar totalment la serenor i la placidesa amb què ella afrom-

tava aquest tema. Una altra experiència va ser quan vaig fer uns massatges a les cames d'una senyora que tenia mala circulació i em va donar les gràcies perquè mai ningú no li havia tocat les cames. I el tercer moment és el més recent. El cas d'una àvia a qui faig el seguiment i que està ingressada en una residència. De vegades no em coneix. L'altre dia quan em va reconèixer es va posar a plorar perquè es pensava que feia 4 o 5 anys que no ens vèiem.

■ El treball voluntari amb la gent gran aporta situacions molt gratificants i d'altres de més dures com és l'acompanyament en la mort. Com viuen els joves aquest procés?

● Et mentiria si et digués que ho entenc, perquè encara no ho tinc resolt. Almenys, però, des que sóc aquí, sóc conscient que les persones que coneixem tenen una vida molt limitada. He treballat amb nens i nenes i ho tenen tot per endavant. Aquí és a l'inrevés, veus que van minvant i que s'apropa el moment final.

«... que
marginar-los,
als no
se'ls...»

■ Reaccions...

Primer et xoca. Els primers avis que has conegut i t'assabentes que han mort... Penso que els he pogut aportar un plus de calidesa i de qualitat humana.

■ Als avis se'ls margina?

Més que marginar, no se'ls valora. Sovint fan nosa, sobretot si estan malalts. No es valora la riquesa que poden aportar amb les seves experiències i la seva cultura.

■ Per què val la pena aquesta relació personal?

Per la mateixa manera que val la pena qual-
sevol tipus de relació personal. Creixes, t'enriqueixes i gaudeixes. Ens ho passem molt bé.

■ Què cal fer per acollir dignament la gent gran?

Cal una obertura i aprendre a conviure amb allò que és diferent. Hem d'aprendre a escoltar i a tenir aquests espais de relacions humanes que sembla que els estiguem perdent. Cal coneixes un mateix i assumir què és la vida en realitat.

Jordi Vila

FLAIXOS

UN VALOR: L'amor en el sentit més ampli.
UNA UTOPIA: L'amor. **UN ÍDOL:** Persones anònimes que entreguen la seva vida per un objectiu noble. **UN MISSATGE:** Estimeu-vos els uns als altres. **UN GRUP DE MÚSICA:** Billy Joel. **UNA PEL·LÍCULA:** Marius and Jannette. **UNA DENÚNCIA:** La injustícia de les desigualtats del món.

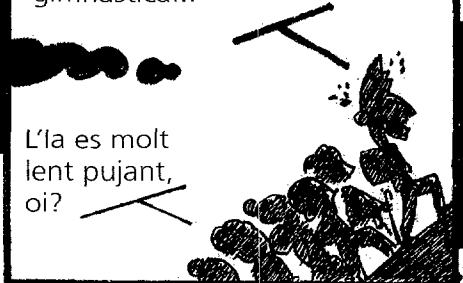
Dies D'ia

La gent gran del Centre Cívic fan totes les tasques: els comptes, l'arxiu, l'experiència dels oficis...

Els joves els fem cursos d'informàtica, realitat virtual, sobre l'euro, mercat financer gimnàstica...

L'la es molt lent pujant, oi?

Ja hem fet el cim. Ara baixem per fer «pònting», després a remar, dinar. A la tarda visitarem...

Jo ja no puc més!

Francesc Pasqual

Informació amb valors

Barcelona

Els nens, protagonistes de projectes solidaris

■ Jornada de trobada del MIJAC de Barcelona

CORNELLÀ.—L'arquebisbat de Barcelona sempre ha mostrat una atenció especial amb els infants de les seves parròquies. Aquest grup dels «petits» compta amb un col·lectiu que treballa amb ells i per a ells, amb voluntat evangelitzadora i educant-los en

els valors de la fe. El MIJAC (Moviment Infantil i Juvenil d'Acció Catòlica) va celebrar la seva trobada anual el 9 de maig al Col·legi Sant Ildefons de Cornellà, on un nombrós grup d'infants va gaudir d'una jornada al voltant del lema de la solidaritat.

«El MIJAC de Barcelona celebra, com cada any, la trobada diocesana de tots els centres, que són un total de 22, per

compartir i posar en comú tot el treball fet durant el curs», explica Juanan, animador del MIJAC. La jornada va comptar amb tot un seguit d'activitats per als nens, com una gimcana, tallers de dansa, manualitats, jocs, i una eucaristia a la tarda.

Els veritables protagonistes i organitzadors de la festa van ser els nens. Aquests es reuneixen cinc diumenges l'any per decidir i projectar les activitats que es faran en el marc de la jornada de trobada, com la que es va viure a Cornellà. «Avui ens reunim tots els nens del MIJAC, i

esperem que, a través de les activitats que fem, puguem compartir idees i accions, passant-nos-ho bé, i apropant-nos a Jesús», va comentar l'Ivan, un dels nens presents a la jornada.

El MIJAC és un grup d'infants que busca promoure accions per transformar el medi on viuen. L'objectiu és buscar que els infants siguin els protagonistes de tot el que fan, coordinant tots els nens dels diferents centres de la diòcesi. «Els infants són els que proposen les activitats, les executen i les valoren. Per tant, és un moviment amb un objectiu marca-

dament educatiu i evangelitzador», va explicar la Ruth, una de les animadores de la jornada.

El MIJAC treballa d'acord amb el que anomenen accions. S'estructura segons l'esquema del «veure, jutjar i actuar», com una mena de revisió de vida. Cada any es busca un lema que serveix per guiar l'actuació dels nens. El lema d'aquest any, que és el mateix per a Catalunya i Balears, és «La solidaritat s'aconsegueix». «El que es busca és fer veure als nens i als joves els aspectes poc solidaris de la nostra societat —va explicar la Ruth. Llavors, mireu què és el que ens diu Jesús sobre aquest aspecte, i a partir d'aquí, busquem com podem transformar amb la nostra actuació aquests aspectes negatius.»

Gerard Redó

TROBADES D'ANIMADORS DE CANT PER A LA LITÚRGIA

Montserrat

Estiu 1999

DIRECCIÓ MUSICAL

I Trobada: 19-24 de juliol

RAÛL MARTÍNEZ

II Trobada: 26-31 de juliol

ANTONI JORQUERA

III Trobada: 2-7 d'agost

MONTSERRAT LLUVERAS

IV Trobada: 16-21 d'agost

MERCÈ CANO

A totes les Trobades,
Instructors adjunts:

ANDREU MARTÍNEZ -
GREGORI ESTRADA

COL·LOQUI

Valoració d'una enquesta

Matrícula:
35.000' ptes.

Informació:
Secretariat d'Animadors de
Cant per a la Litúrgia.
08199 MONTSERRAT (Barcelona)
-El Bages-
Tel. 93 877 77 66 (de 5'30 a
17'00). Fax 93 877 77 62.

Josep Francesc Mària, nou prevere de l'arxidiòcesi

BARCELONA.— El jesuïta Josep Francesc Mària Serrano, de 33 anys, va ser ordenat prevere per l'arquebisbe de Barcelona, Ricard M. Carles, el 24 d'abril a l'església del Sagrat Cor. Josep Mària, natural de Barcelona, ha estudiat Teologia i treballa com a professor a ESADE. (C.C.)

Foto: Josep Masip

URGELL

«Bones perspectives de futur» per al Seminari

LA SEU D'URGELL.— «Hem de dir que sembla haver-hi bones perspectives de futur, també en les vocacions diocesanes», manifesta Xavier Parés, rector del Seminari, en una circular informativa enviada als agents pastorals del bisbat. El proper mes de setembre arribaran cinc joves de Colòmbia, s'hi incorporaran dos més de Catalunya i tres més cursen estudis eclesiàstics a Barcelona.

A mitjans d'abril dos d'aquests joves ja van ingressar al Seminari Diocesà de la Seu d'Urgell per completar els estudis eclesiàstics i la formació sacerdotal. Es tracta de Fabio E. Olmos, natural de San

Luis, Boyacà (Colòmbia), i d'Antoni Pich, natural de Sabadell.

Fabio ha acabat els estudis de Filosofia i el proper curs iniciarà els cursos de Teologia a la Facultat de Barcelona. Antoni ha completat els estudis de Teologia a l'Institut de Teologia de Barcelona, actualment estudia Dret Canònic i el proper curs farà la iniciació pastoral. Antoni, si s'acompleixen els terminis previstos, podria rebre els ordes sagrats l'any 2002.

El proper setembre arribaran quatre joves més de Colòmbia amb voluntat d'ingressar al Seminari Diocesà i es preveu també l'admissió d'un altre jove

català entre els seminaristes. Segons aquestes dades, el proper curs la diòcesi d'Urgell tindria una matrícula de deu seminaristes.

En la darrera sessió del Consell Presbiteral el bisbe d'Urgell, Joan M. Alanís, va fer una consulta sobre la conveniència de portar nous seminaristes de Colòmbia. El Consell «va acceptar que se'n portés algun altre i va insistir que se segueixi treballant perquè Déu ens proporcionés també vocacions de les parròquies del bisbat». El bisbe Joan va decidir que en vinguessin cinc, que van ser escollits d'un ampli grup de candidats seleccionats. (A.M.)

Lleida

25 anys de les festes de canonització de Teresa Jornet

■ Aitona treu en processó la imatge de la seva filla santa

AITONA.— Aitona (el Segrià) va celebrar el 2 de maig els 25 anys de les festes de canonització de la seva filla santa Teresa Jornet, fundadora de les

Germanetes dels Ancians Desemparats i patrona de l'ancianitat, que van tenir lloc a Roma el 27 de gener del 1974 per Pau VI.

Igual que fa un quart de segle, el poble va treure en processó la imatge de santa Teresa Jornet pels carrers del poble, guarnits per a l'ocasió, i es van dirigir a la residència d'ancians de les seves religioses, a la casa natal de la santa i al monument del seu oncle, el beat Francesc Palau.

Centenars de fidels, les germanetes i les religioses del pare Palau, l'alcalde i membres de la corporació van participar en la processó en què també figurava la imatge de la Mare de Déu de Montserrat. Prop de vuitanta persones, en grups de quatre, feien els relleus per portar la santa, acompanyada pel rector del poble, Mn. Antoni Guàrdia, i altres preveres, entre ells el rector de la parròquia de Santa Teresa Jornet de Lleida, Francesc Soldevilla.

De retorn al temple parroquial el bisbe de Lleida, Ramon Malla, va presidir una missa solemne concelebrada. El prelat, en l'homilia, va enaltir la vida de santedat i l'exemple de caritat extrema de Teresa Jornet. Representants dels carrers del poble van llegir les pregàries dels fidels, en les quals es va pregar especialment per la pau a Kosovo. L'eucaristia es va cloure amb la veneració de la relíquia que el poble conserva de la seva filla i santa.

Els actes, però, s'havien iniciat a les sis de la tarda amb una vetlla teresiana a l'església parroquial de Sant Antolí, en la qual diversos veïns del poble van oferir les vivències dels actes celebrats fa 25 anys a Roma i a Aitona amb motiu de la canonització.

La congregació que va fundar Teresa Jornet té actualment 2.700 germanetes que atenen uns 28.000 ancians en les més de 200 cases d'acollida esteses arreu del món, de les quals 142 es troben a l'Estat espanyol, i d'aquestes, 10 a Catalunya.

Jordi Curcó

Processó de la santa.

Cardenal Carles: «La família no està en crisi»

LLEIDA.— «La família no està en crisi, perquè és una creació de Déu. Hi ha famílies, però, que sí que estan en crisi», va dir l'arquebisbe de Barcelona, Ricard M. Carles, durant una conferència a la sala d'actes del Col·legi Episcopal de Lleida, amb motiu de la celebració del seu 40è aniversari.

El cardenal va dir a un concorregut auditori, la majoria pares dels alumnes i professors del col·legi i d'altres centres de la ciutat: «Vosaltres sou la família sense adjectius. No deixeu que us diguin que sou la família tradicional. Sou la família, ni més ni menys, davant d'una societat en la qual hi ha hostilitat per aquesta concepció de família com a obra de Déu.»

El Col·legi Episcopal de Lleida va ser fundat fa quaranta anys pel bisbe Aurelio del Pino Gómez i és actualment un dels centres d'ensenyament més importants de la ciutat. Entre les activitats del seu aniversari cal ressenyar la presentació del llibre de la història d'aquest centre: *L'Episcopal, un col·legi de Lleida*, de Mn. Francesc Martí Solsona, professor del centre. (J.C.)

Estadística postsegregació

LLEIDA.— La diòcesi ha publicat la nova estadística corresponent al 1999 i que ofereix en xifres la realitat actual de Lleida i en la qual ja no s'inclou cap parròquia de la Franja, després que culminés la segona fase de segregació d'aquests pobles d'Aragó el 15 de juny del 1998. Aquest llarg procés ha deixat Lleida amb 111 parròquies menys, això és, 70.000 fidels menys. L'actual configuració eclesiàstica queda reduïda a deu arxiprestats de dotze, a 126 parròquies de 151, a 100 preveres de 111 i a 192.534 habitants de 217.551.

Quant a les comunitats de religiosos hi ha deu comunitats masculines i 16 de femenines, si bé fins a l'any passat el nombre de comunitats femenines era de 18. L'agost del 1997 van marxar de Lleida les religioses Clarisses, després de tancar el seu convent del carrer Lluís Besa per traslladar-se al convent de Balaguer, i actualment formen part de la comunitat de Clarisses del monestir de Pedralbes a Barcelona. El mes de juny del 1998 van deixar Lleida les Missioneres d'Acció Parroquial a causa del tancament de la casa d'exercicis de la Seu Vella. En total són 335 els religiosos residents a la diòcesi.

Durant aquest període han mort cinc preveres i dos diaques, i s'ha ordenat un prevere i un diaca. La mitjana d'edat dels sacerdots és de 65,69 anys. (J.C.)

Castelldans: aplec a l'ermita de Montserrat

CASTELLDANS.— Centenars de persones van participar el 2 de maig en el ja tradicional aplec a l'ermita de la Mare de Déu de Montserrat a la serra dels Pins del poble de Castelldans (les Garrigues).

L'aplec es va iniciar a les dotze del migdia amb l'ofrena de flors a la Moreneta i la celebració de l'eucaristia que va tenir lloc tot seguit a l'esplanada davant de l'ermita, oficiada pel rector del poble, Mn. Joan Bisart. L'aplec va finalitzar a les sis de la tarda amb el rés del Rosari i el comiat a la Moreneta.

Castelldans va aixecar l'ermita de la Mare de Déu de Montserrat l'any 1954 amb motiu de l'Any Marià. (J.C.)

Conveni per restaurar la catedral

TARRAGONA.— La catedral de Tarragona es beneficiarà, durant els pròxims sis anys, d'un total de 489 milions de pessetes per a la seva restauració, segons un conveni signat el 7 de maig pel Departament de Cultura de la Generalitat, la Diputació de Tarragona, l'Ajuntament, el Consell Comarcal del Tarragonès i l'arquebisbat.

Aquest conveni forma part del Pla Director de Restauració de la Catedral de Tarragona i estableix quines seran les despeses durant els anys 1999-2004.

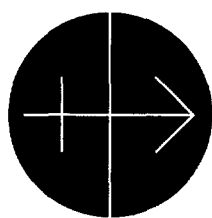
L'arquebisbe de Tarragona, Lluís Martínez Sistach, va destacar que «la modalitat d'un conveni amb la implicació de cinc institucions i per a sis anys permet programar les obres de restauració dins el Pla Director global, segons les prioritats i urgències i amb previsions pressupostàries». Martínez Sistach va opinar que «si bé el Pla Director és ambiciós, amb aquest conveni donem un pas endavant

molt significatiu».

Per la seva banda, el conseller de Cultura de la Generalitat, Joan Maria Pujals, va dir que la seu tarragonina és un edifici únic, amb una personalitat ben definida i diferenciada respecte de les altres catedrals catalanes. De fet, el Departament de Cultura es farà càrrec de pràcticament la meitat del pressupost, 235 milions, mentre que la Diputació hi destinarà 110 milions, l'Ajuntament 90, l'arquebisbat 36 i el Consell comarcal 18.

El Pla Director de la Restauració de la Catedral és un intent de donar respostes globals tenint en compte els aspectes històrics, artístics, estructurals o mediambientals per diagnosticar en cada cas la millor proposta de conservació i d'ús coherent amb totes les parts.

Guillermo Soler

Ajuda a l'Església Necessitada

Associació Pública Universal dependent de la Santa Seu

Ferrer del Río, 3 - 28028 MADRID - Tel. (91) 725 92 12

Filial: Luis Antúnez, 24, 2n 2.ª - 08006 BARCELONA - Tel. (93) 237 37 63

C/c. 1260-2110027312. Banco Central Hispano. Vía Augusta, 6. 08006 Barcelona

MISSES a favor de l'Església de l'Europa de l'Est i del Tercer Món

¿Sap que milers de sacerdots de l'Església Missionera i de l'Europa de l'Est no més poden subsistir gràcies als estipendis de Santes Misses que "Ajuda a l'Església Necessitada" fa arribar a aquests vertaders deixebles de Crist avui dia?

COL-LABORI amb la missió evangelitzadora d'aquests milers de sacerdots, ENCARREGANT la celebració de Misses —al mateix estipendi de la seva diòcesi— a través de la nostra associació. Ells aplicaran la Santa Missa per les SEVES INTENCIONS.

● Desitjo que es celebrin
MISSES per les següents intencions:

.....
.....

Envio Pres. com a DONATIU

Per: Gir ☐ Transf. ☐ Xec ☐

Nom i cognoms:

Carrer i núm.:

C. Postal i Ciutat:

MENORCA

Projecte social del 2000

CIUTADELLA.— En la reunió del 24 d'abril, el Consell Pastoral Diocesà (CPD) va iniciar els treballs ordinaris de revisió i noves aportacions al Directori Sagramental que ha elaborat el Consell Presbiteral per a l'administració dels diferents sagraments eclesials i que va manar fer l'Assemblea Diocesana, clausurada l'abril de l'any passat.

Per altra part, la Comissió Permanent del CPD va presentar un primer esborrany del nou organigrama diocesà i d'uns estatuts marc dels Consells Pastorals Parroquials perquè siguin estudiats pels membres del CPD, i que també va proposar l'Assemblea Diocesana de Menorca. Aquestes aportacions seran debatudes en la propera reunió del CPD del 12 de juny.

En el capítol d'aportacions per parts dels tres arxiprestats i delegacions diocesanes cal anotar que el CPD va prendre la decisió d'iniciar un Projecte Social de cara a l'any jubilar del 2000. Aquest projecte té tres nivells. En un primer moment es va adoptar que el dia de Nadal d'enguany, data de l'inici del Jubileu a les diòcesis, una solemne eucaristia a la catedral menorquina inaugurarà la celebració, en què s'obrirà la porta santa, simbolitzada en un nou accés per a minusvàlids. L'accés tindrà lloc des del carrer de Cal Bisbe, on s'obrirà una porta existent del segle XIV que ara és a la capella del Santíssim de la seu menorquina. És un projecte que el bisbat portava entre mans des de feia temps i que havia tingut demandes ciutadanes. Si no s'ha fet abans és pels entrebancs ocasionats per les lleis patrimonials municipals vigents que ara s'han pogut solucionar.

Càritas diocesana també va proposar dos nous projectes que van ser assimilats com a diocesans emmarcats en el Jubileu. En primer lloc, el bisbat ha comprat l'antic convent de la Companyia de Maria de Ciutadella. Aquest edifici, més conegut com de Ca las Madres, serà destinat íntegrament als projectes socials de Càritas i s'hi ubicaran la Casa d'Acollida per a Transeünts, el Menjador Social, els despatxos de Càritas Interparroquial de Ciutadella, el Servei d'Alimentació i el Punt d'Informació Juvenil. Per últim, Càritas ha motivat un altre projecte: aconseguir uns terrenys d'uns 3.000 o 4.000 metres quadrats al voltant del Polígon Industrial de Ciutadella per construir-hi una nau que albergaria el Taller Mestral. (G.F.M.)

El sentit de la confirmació

«L'Esperit Sant és l'avui de Déu en les nostres vides»

Rosa Deulofeu és la delegada de Pastoral de Joventut de l'arquebisbat de Barcelona. Deulofeu ens explica —en aquest mes que molts joves rebran la confirmació— que el sentit d'aquest sacrament està en el fet de

«rebre la força de l'Esperit Sant i esdevenir adult en la iniciació cristiana. És el sacrament que juntament amb el de l'Eucaristia et fa capaç de viure la vida cristiana.» Afegeix que «la fe no la podem viure només comptant amb

les nostres forces, necessitem Déu i una concreció d'aquesta companyonia i aquesta presència de Déu és el sacrament de la confirmació i l'aliment sovintejat del sacrament de l'Eucaristia».

—A vegades costa d'entendre la figura de l'Esperit Sant.

—El que passa és que el nostre pragmatisme moltes vegades ens traïx i ens fa dubtar de l'eficàcia sacramental. L'Esperit Sant és l'avui de Déu en les nostres vides. És la presència de Déu en la vida de tots i cadascú de nosaltres. M'agrada quan el cardenal Ricard M. Carles diu: «La capacitat de relació entre jo i Déu és Esperit Sant».

En general, molts de nosaltres som una mica «tomassos», perquè ens costa creure sense veure signes externs fets de transformació, de canvi, de solució, etc. Al costat d'això presenciem com a molts joves —i no tant joves—, els és fàcil de creure en les cartes del tarot, en pràctiques esotèriques, jugar a fer esperitisme, etc. Això no és fe, fe és creure en Déu donant-li una confiança absoluta, sense pretendre que ens resolgui els problemes, en tot cas el que ens cal es viure arrelats a Crist, principi i fonament de la nostra vida.

—Els joves estan preparats per al sacrament de la confirmació?

—El que penso és que s'ha d'arribar

arribar a la fe. Ens trobem per tant amb un nou repte on hem de ser capaços de fer el primer anunci, fer una tasca missionera dirigida als joves. Abans les famílies portaven els nens a catequesi i hi havia un procés de formació catequètica i d'educació al compromís cristià. Ara en canvi, hem de provocar i desvetllar l'interès per la pregunta sobre Déu i engegar un procés on, evidentment, una de les etapes és rebre els sacraments de la iniciació cristiana: el baptisme, la comunió i la confirmació. No és un moment fàcil, però sí de grans reptes. Aquesta situació no ha de provocar desànim, sinó engrescar-nos a viure la nostra vida, amb una fe profunda, a assumir responsabilitats de la nostra formació personal per donar raó de la fe i després ajudar-nos a donar testimoni de vides personals de fe cristiana coherents amb l'Evangeli.

—Com definiria l'evangelització?

—L'evangelització és vida creient, és l'anunci i el testimoni de vida des de la fe en Déu, en la nostra vida no hem de fer coses només per solidaritat, sinó també per donar testimoni com a cristians, que vol dir donar testimoni de l'amor de Déu.

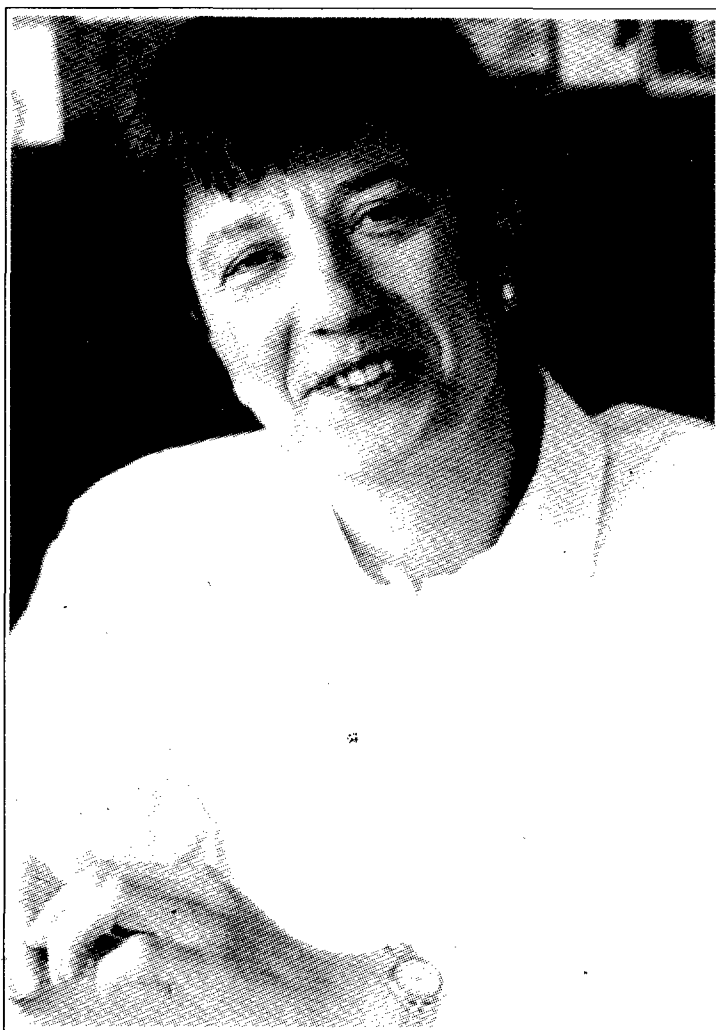

Foto: Josep Masip

Rosa Deulofeu, delegada de Pastoral de Joventut.

Jesús és Déu fet home i ens ajuda a acceptar que la paternitat de Déu ens fa a tots germans, per tant en qualsevol persona hem de reconèixer el rostre de Déu. Si en cada home i cada dona no hi trobem Déu no podem dir que la nostra vida gira al seu voltant. La creació ja és un acte

d'amor i el que rebem de Déu és la capacitat d'estimar que l'hem d'aplicar a tots els àmbits de la nostra vida. Ho hem de fer recordant les paraules de Jesús: «Us ho asseguro: tot allò que fèieu a un d'aquests germans meus més petits, a mi m'ho fèieu» (Mt 25:40)

—A vegades la importància del sacrament de la confirmació es desvirtua i es viu com un esdeveniment social?

—No hi ha prou consciència de la importància dels sacraments. A vegades, es veuen com un esdeveniment social, quan el que realment és important és que som cridats a viure'ls obrint-nos al do de la fe en Déu. Realment, ens hem de creure que la fe en Déu capgira les nostres vides. Aquesta és una experiència que tots ens hem de revisar i revitalitzar. A vegades les coses importants es viuen amb superficialitat, tens la sensació que les grans coses costa que ens interpel·lin, passa que tenim massa de tot. Potser ens hem de plantejar si la societat

del benestar està fomentant una superficialitat preocupant, sembla que provoca unes necessitats molt materials i amaga o no atén les veritables necessitats humanes.

Marta Puyol

«Fe és creure en Déu donant-li una confiança absoluta»

a un equilibri entre el que es pot fer com a preparació i el sentit de la gràcia del sacrament. Si només pensem si estan molt preparats vol dir que només comptem amb les nostres forces i ens oblidem de Déu. Hem de fer el màxim per disposar la persona a rebre el sacrament i creure en la gràcia. Això és fe. En la formació per al sacrament acceptem que en rebre el do de l'Esperit Sant els joves reben la força i la missió de ser apòstols.

—La secularització de la nostra societat com influeix en la confirmació?

—Majoritàriament fins ara el punt d'arrencada per a la proposta pastoral als joves era la confirmació. Ara ens trobem en una situació diferent on hi ha menys joves que es confirmen i on la secularització que viu la nostra societat necessàriament genera processos diferents per

«On hi hagi dubte, hi posi jo la fe»

Leonor Banet, té 21 anys, estudia Dret i és catequista de la parròquia de Santa Maria de Llinars del Vallès. Recorda la seva confirmació com un dia molt especial: «Tenia clar que era el moment de reafirmar conscientment que era creient i confirmar la iniciació cristiana que havien decidit els meus pares i els meus padrins amb el meu bateig. El dia de la confirmació em vaig tancar a l'habitació i vaig estar una hora pregant, entre d'altres pregàries, repetia l'*Oració de la Pau* de Sant Francesc d'Assís que diu "Senyor, feu de mi un instrument de la vostra pau! / Que on hi hagi odi, posi jo l'amor. / On hi hagi ofensa, posi jo el perdó / On hi hagi discòrdia, posi jo la unió. / On hi hagi error, posi jo la veritat. / On hi hagi dubte, hi posi jo la fe. / On hi hagi desesperació, posi jo l'esperança. / On hi hagi tristesa, posi jo la joia. (...)

Rebre l'Esperit Sant per a mi era molt important, i en fer-ho vaig assimilar com a més proper i més real el text que trobem a l'Evangeli de Joan quan Jesús ressuscitat visita els apòstols i els diu: "Pau a vosaltres. Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres". Llavors alenà damunt d'ells i els digué: "Rebeu l'Esperit Sant"» (Joan 20: 21-23). També un moment cabdal que vaig fer-me meu va ser quan els deixebles queden plens de l'Esperit i comencen a expressar-se en diverses llengües (Ft 2). Abans d'això els deixebles se sentien desvalguts per la mort de Jesús i amb la Resurrecció i la Pentecosta adquireixen el coratge suficient per anar a predicar. D'una manera semblant, en confirmar-me em vaig sentir valenta per donar testimoni de la meua fe.»

«Déu és el gran catequista»

■ Entrevista a Mn. Felip-Juli Rodríguez

Mn Felip-Juli Rodríguez, rector de la parròquia de Sant Isidre de l'Hospitalet de Llobregat, és membre de la Delegació diocesana de Catequesi de l'arquebisbat de Barcelona. Mn. Rodríguez afirma que «la catequesi és un

procés que dura tota la vida i en ell hi ha uns moments significatius com la celebració dels sacraments de la iniciació cristiana: el baptisme, la primera participació a l'Eucaristia i la confirmació. La primera comunió està dins

d'aquest procés en què queda implicada d'una manera positiva la comunitat cristiana, els pares, els infants. Tots tenen un paper important en la preparació de la primera comunió a la catequesi d'infants».

—Com valora el sacrament de l'Eucaristia?

—És un do de Déu. Tot i que cal tenir present la influència exterior social de la primera comunió que a vegades banalitza aquest fet, la catequesi de preparació és un gran esforç per ajudar l'infant i els pares des de la parròquia a veure com a moment molt important el dia en què l'infant comença a participar de l'eucaristia. Cal tenir present que és necessari donar continuïtat catequètica i celebrativa a tot l'esforç dedicat a la preparació i celebració de la primera comunió.

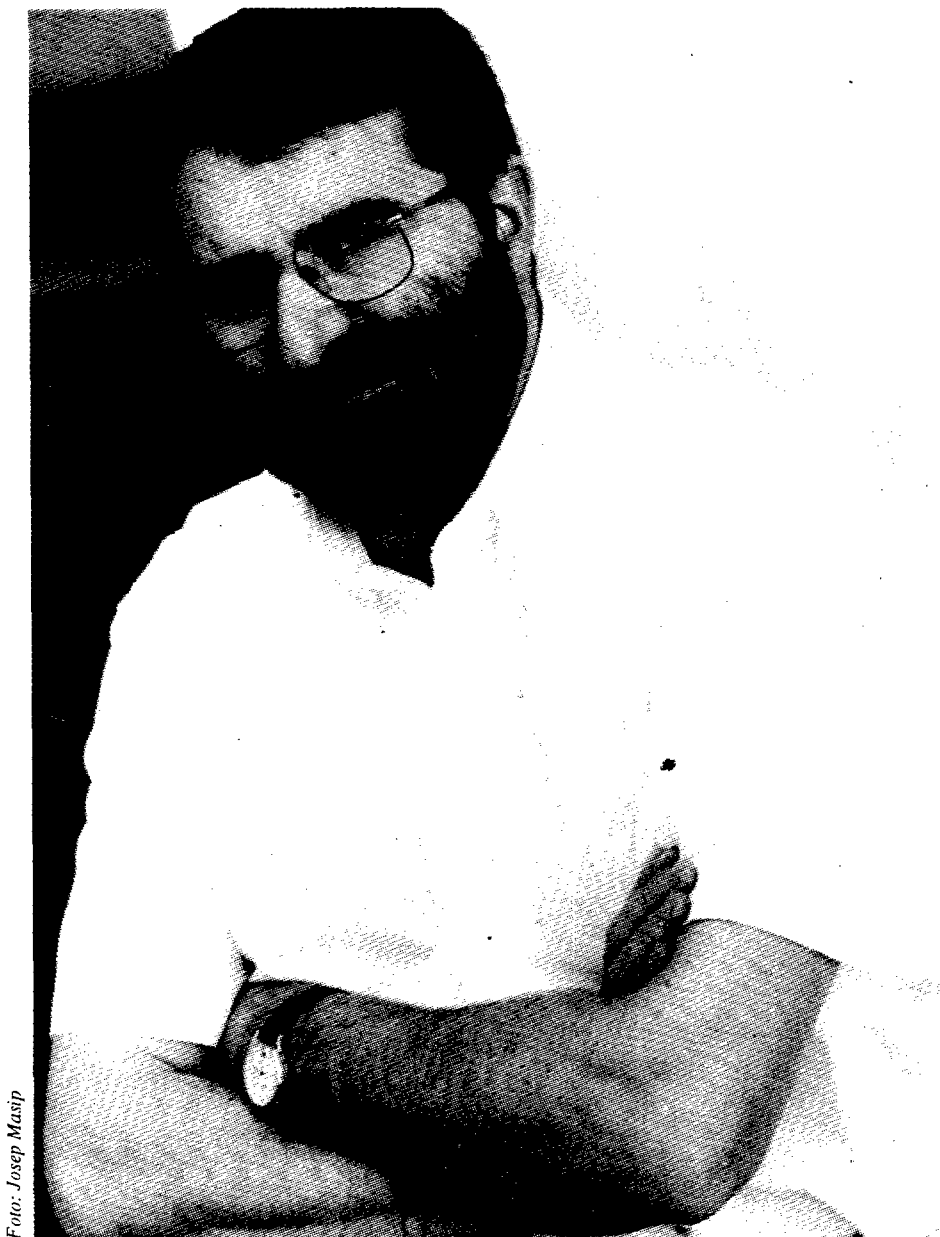
La primera comunió és una festa molt bonica on veus l'alegria dels infants, dels pares. És una festa de la generositat de Déu envers nosaltres. Avui dia demanem molta presa de consciència del que fem, però ni els infants ni els grans captem del tot el misteri. El sacrament confirma la grandesa del nostre Déu. També que hi ha tot un camí conscient on existeix una preparació per als sacraments, però Déu té uns altres paràmetres, es dona totalment i va fent el seu procés interior en el nen o nena. Als infants no se'ls pot demanar la total comprensió teòrica del que representa combregar amb el cos de Crist.

Hi ha una preparació segons les nostres capacitats humanes per endinsar-nos en el que significa Jesucrist i l'Església des d'on preparam, acompanyem i ajudem a entendre l'Evangeli als infants, però queda un espai immens en què Déu és el gran catequista.

Déu ensenya a través de l'Església, dels catequistes, i amb tot, sobrepassa els nostres esquemes intervenint directament en l'infant. Déu és el gran pedagog de tots nosaltres, té paciència, coneix la nostra situació personal, ens ofereix el do del seu coneixement perquè puguem transmetre la fe.

—Quina és la imatge que tenen els nens de Jesús?

—Els nens no tenen gaires dificultats per intuir qui és Jesús. Però a vegades els confon la informació de les pel·lícules per a nens com les de Superman, les d'extraterrestres. Aquests herois poden ennuvol·lar la imatge clara de Jesús, ja que el veuen com un heroi. Costa que el vegin com a Senyor, Fill de Déu, amb una vessant divina que li permet fer signes, que té autoritat sobre el mal; costa explicar la dimensió de Fill de Déu, de Jesús o Déu entre nosaltres. Malgrat tot, en general quan als nens els passo vídeos sobre Jesús i els pregunto què han vist i què han entès m'ho expliquen força bé.

Mn. Felip-Juli Rodríguez.

—Ser catequista és una vocació?

—Sí, és una vocació, és una crida. Els catequistes no diuen «faig de catequista», sinó «sóc catequista». Són cridats per Déu des de la mateixa Església, per exemple, quan es demana a un membre

de l'Església. És d'admirar la seva disponibilitat, preparació, pregària i formació per als nens. A més saben comunicar el missatge cristià als nens sense aigualir-lo.

—És important la implicació dels

«Ser catequista és una vocació, és una crida. Els catequistes no diuen "faig de catequista", sinó "sóc catequista"»

de la comunitat cristiana aquest servei.

La tasca dels catequistes és molt positiva, i realment demostra un signe de generositat de Déu, són persones de fe, que la viuen, que la celebren i alhora donen testimoni d'aquesta fe. La catequesi és un dels fonaments, dels puntals

pares perquè contribueixin a preparar el nen per a la primera comunió?

—Molt. El dia que vénen a apuntar el nen els explico en què consistirà la catequesi. Per exemple, a la parròquia on estic fem una reunió mensual amb els pares, on en una primera part els parlem

Seguir una línia de vida

Maria Sánchez és la mare de l'Eduard, un nen que té vuit anys i que farà la Primera Comunió el dia 23 de maig a la parròquia de Santa Cristina d'Aro en aquesta població. Sánchez explica que el seu fill entén bé el sentit del sacrament i que no parla de regals, ni del vestit o d'una gran festa, i afirma que «per celebrar-ho farem un dinar familiar i ja està».

D'altra banda, explica que «la comunió del nostre fill segueix la línia del que és la nostra vida com a creients; ens vam casar per l'Església; a ell el vam batejar...». També comenta que a l'escola pública quan l'Eduard va haver de triar entre religió i ètica li van aconsellar que triés religió perquè conegués la història bíblica. Pel que fa als dos anys que ha fet de catequesi afirma que el seu fill ha estat en un grup molt maco, i que això és important perquè els nens gaudeixin aprenent valors humans i cristians.

sobre continguts de fe, els temps litúrgics que viu l'Església i les activitats de la parròquia. En una segona part de la reunió, els pares es troben per grups amb els catequistes dels seus fills que els expliquen els temes que han parlat a la catequesi amb els seus fills. També es conviden els pares a participar en l'eucaristia dels diumenges amb els seus fills. S'intenta lligar la catequesi, l'eucaristia i l'espai lúdic a la parròquia.

—Quin record té de la seva primera comunió?

—Tot i que només tenia nou anys ho recordo com un dia molt important, perquè rebia per primera vegada el Senyor en el pa de l'Eucaristia. A part d'això hi ha una petita anècdota, cada nen en rebre la comunió havia de dir: «Vull ser sempre de Jesucrist.» A mi els nervis em van jugar una mala passada i em vaig empassar el «de» i vaig dir: «Vull ser sempre Jesucrist.»

Marta Puyol

Voluntariat amb malalts psíquics: trenca estereotips

■ Serveis de Salut Mental de l'Hospital de Sant Joan de Déu

SANT BOI DE LLOBREGAT.— A l'hora de plantejar-nos un àmbit on invertir el nostre temps en voluntariat, no se'ns passa pel cap el camp del malalt mental. Tenim una gran desconexió d'aquesta problemàtica, i això ens produeix un cert recel o temor a treballar-hi. El malalt mental, però, reque-

reix del nostre temps, i el voluntariat amb ell pot resultar una experiència molt enriquidora. L'Associació de Voluntaris de Sant Joan de Déu proposa un camp d'activitat amb els voluntaris dins del sector de les malalties psíquiques que permet conèixer i treballar amb les persones afectades per aquest problema.

«Per tal de superar les pors que provoca el treball amb els malalts psíquics, és fonamental conèixer de prop la persona: el seu sofriment, el seu món, la seva soledat», comenta Adela Martí, coordinadora de l'Associació del Voluntariat de Sant Joan de Déu. La societat sol negar-se l'existència d'aquest tipus d'afecció, i margina les persones que en són víctimes.

Un tracte més humà

Els Serveis de Salut Mental de l'Hospital de Sant Joan de Déu tenen com a missió prestar una assistència integral i de qualitat a les persones i a la comunitat, amb l'objectiu de millorar la salut mental de la població. Aquesta institució està integrada per un conjunt de serveis diferenciats i coordinats, orientats al camp de la salut mental i a l'assistència sociosanitària.

La seva missió s'inscriu en un model assistencial comunitari, modern i desenvolupat, amb una cultura pròpia, obert a la societat i amb la qual les persones es poden sentir identificades, participant-hi activament. Els usuaris que atenen són tots ells persones adultes de tots dos sexes.

Un voluntariat actiu i formatiu

Els Serveis de Salut Mental de Sant Joan de Déu ofereixen la possibilitat de col·laborar en diversos programes organitzats en sectors, com els centres i hospitals de dia, l'àrea de psiquiatria, la rehabilitació central i les residències de geriàtrics i disminuïts psíquics. «El nostre voluntariat està format per persones que han adquirit un compromís seriós i

El voluntari fa una funció de pont entre el pacient i els professionals.

constant, solidaris, respectuosos i amb ganes de formar-se», afirma Adela.

L'aposta que realitza aquesta institució per la participació dels voluntaris respon a la importància que aquests tenen en el món del malalt, ja que formen part i són complement humanitzador de la pròpia assistència sanitària. Els voluntaris estableixen una relació més directa amb el pacient que no pas el professional. «El malalt sap reconèixer aquest tipus de relació, i l'agraeix», explica Adela. Per tant, el voluntari col·labora com a com-

plement terapèutic i fa una funció de pont entre el pacient i els professionals.

Activitats diverses

El camp d'acció del voluntari dins dels Serveis de Salut Mental de Sant Joan de Déu és molt ampli. Durant la setmana, s'ajuda en els diferents tallers, la biblioteca, el Club Social, jocs de taula, suport a l'hora del menjar, etc. A més, es pot participar en activitats puntuals que es realitzen al llarg de tot l'any, com són les

sortides, les excursions, les festes populars, i un llarg ventall d'actes més.

En tot això, quina relació s'estableix entre el voluntari i el malalt? Adela explica que «el contacte entre tots dos es basa en les actituds senzilles, és a dir, saber estar amb el malalt, escoltant-lo, respectant la seva intimitat, compartint només allò que el pacient vulgui, i intentant reforçar els aspectes sans que puguin conservar». En definitiva, el que es vol des de l'Associació del Voluntariat de Sant Joan de Déu és que les persones visquin aquesta acció com una experiència joiosa, sana i enriquidora.

La persona que decideix invertir part del seu temps a realitzar tasques de voluntariat dins de la institució de Sant Joan de Déu, inicia un procés de formació, per tal de fer possible que la seva tasca en resulti profitosa. El departament de voluntaris dona a conèixer l'associació, la seva filosofia i finalitat. D'aquesta manera, el voluntari inicia un procés formatiu encaminat a la seva integració plena dins l'associació.

Gerard Redó

**ASSOCIACIÓ DE VOLUNTARIS
SANT JOAN DE DÉU
C/DR. ANTONI PUJADAS, 42
08830 SANT BOI DE
LLOBREGAT
TEL. 936 406 350
FAX 936 520 051**

Catalunya
Un país de voluntaris

Dóna
Suport
al voluntariat
a través del món
associatiu

Fomenta la
Formació
dels voluntaris

Facilita
Informació

Generalitat de Catalunya
Departament de Benestar Social
Institut Català del Voluntariat

MÉS INFORMACIÓ
900 300 500

societat

«La televisió no ha de ser mai el cangur de l'infant»

■ Segons el Dr. Paulino Castells, la família és objecte d'una evolució contínua

Potser resultaria repetitiu afirmar que la família és l'estructura bàsica i més important sobre la qual se sustenta la societat. Això no obstant, sempre és bo tenir-ho clar. La família representa tot allò que ens és més proper, i és normal que sigui un dels elements

que més ha de centrar el nostre interès. *Relaciones familiares* és obra del doctor Paulino Castells, especialista en pediatria, neurologia i psiquiatria infantil. Hem parlat amb ell sobre el seu nou llibre i la situació actual de la família.

—D'on va sorgir la idea d'escriure *Relaciones familiares*?

—Penso que aquest llibre no hauria vist mai la llum sense la demanda de la germana M. Victòria Molins, que volia animar la nova col·lecció Família, d'Edicions STJ. El lector que llegeixi *Relaciones Familiares* es trobarà amb un llibre que jo anomeno «de pont aeri», és a dir, que és molt fàcil de consumir, amb apartats molt curts, per tal que es puguin llegir de forma separada, o bé tot seguit, amb temes que interessin a tothom que tingui una família.

—Està en crisi la família?

—La família està en crisi, però de forma positiva. Crisi vol dir canvi, i la família s'està revitalitzant com no ho havia fet mai, ja que es troba amb problemes nous que abans no hi eren. La superació d'aquests entrebancs provoca que les famílies actuals potser són més sinceres que les d'abans.

—Quins són els problemes que afecten el model familiar actual?

—El problema més important és el canvi que està experimentant des del punt de vista demogràfic, històric, cultural... El que

canvia, però, és l'estructura familiar, perquè la família continua sent la mateixa: el pare, la mare, els fills, etc. És més, ens apropem més ara al model familiar de fa cent anys que a l'estructura de trenta anys enrere, perquè avui dia ens trobem amb el cas que els fills no marxen de la llar fins ben bé als trenta anys.

—Actualment es coneixen casos d'infants amb problemes de depressió. És nova aquesta situació?

—Abans els problemes també existien, però potser no tan aguditzats com ara. Això no obstant, avui dia hi ha una més gran sensibilització envers aquesta

realitat i els pares confien més en els professionals de l'educació, la pediatria i la psicologia infantil per resoldre'ls. Comptem amb sistemes com la teràpia familiar o la reorientació psicopedagògica; uns elements que ens permeten tractar de manera més eficaç els problemes dels infants.

habitual. Passarà d'estar content a estar trist, es tancarà en si mateix, no es relacionarà amb la gent, etc.

—Quina teràpia es pot seguir amb els nens depressius?

—Primer de tot, la depressió s'ha de detectar de forma ràpida, tan aviat com sigui possible. A partir d'aquí, s'ha d'es-

tar tota la família per poder resoldre aquesta situació.

—En el llibre *Relaciones Familiares* afirma que l'adolescència és una de les etapes més conflictives que viu la família. Per què?

—Aquesta etapa de la vida del fill produeix un cruiximent de l'estructura familiar. El noi o la noia comencen a exigir un espai de llibertat, una autonomia personal, que provoca conflictes en les seves relacions amb els pares. Normalment, el gran problema és la manca de comprensió per les dues parts, i això fa que moltes famílies amb fills adolescents vinguin a visitar les nostres consultes.

—Quins comportaments familiars acusen més els adolescents?

—L'adolescent necessita independència, i aquesta demanda es confronta amb l'instint protector familiar. Molts pares persisteixen en la idea de continuar educant els seus fills com si fossin petits, i no veuen que han de canviar el llenguatge en la relació amb l'adolescent, establint una connexió més directa, més «de tu a tu». Aquest és el gran repte dels pares amb fills adolescents.

—Quin paper té la fe en l'educació familiar?

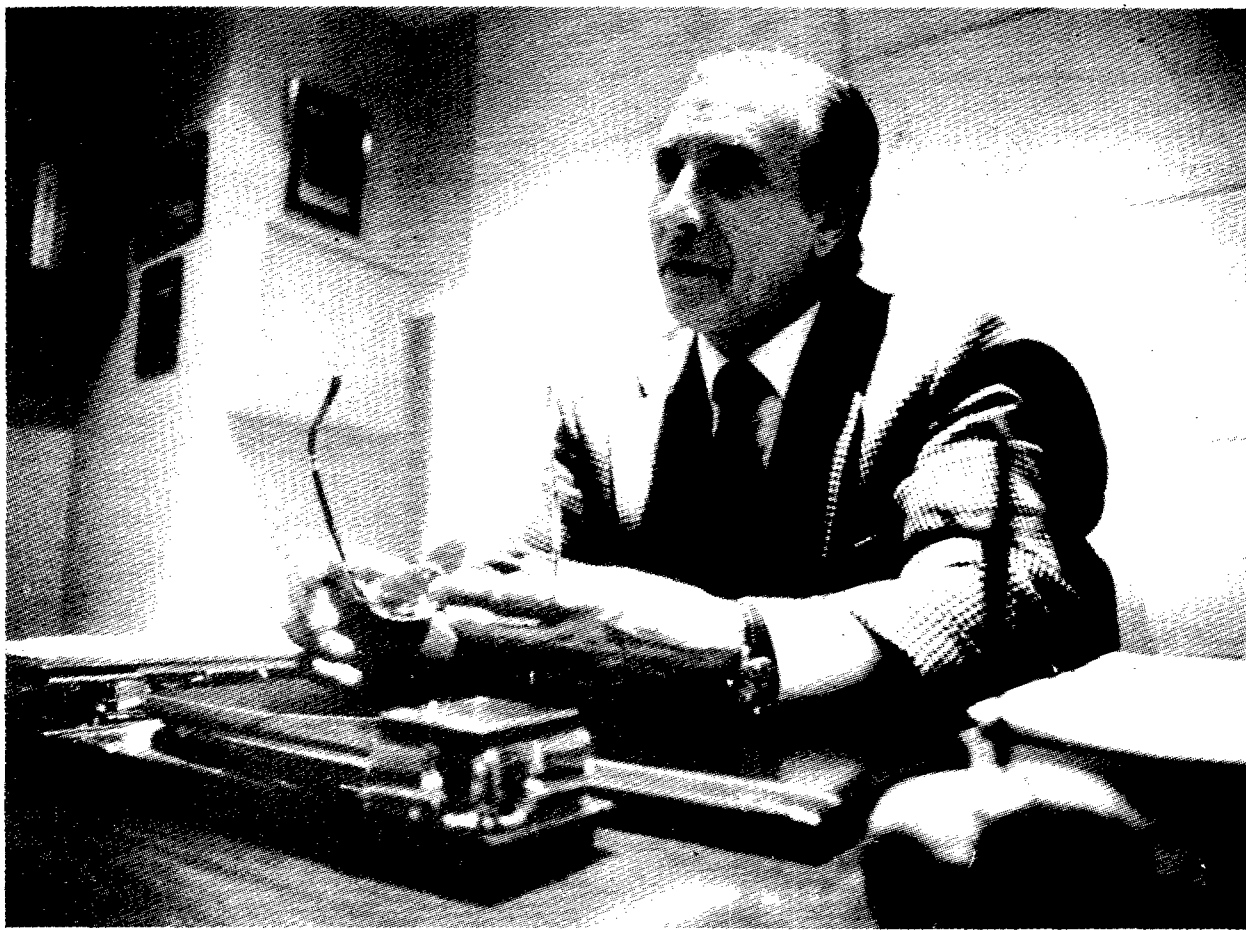
—Penso que la fe s'ha de viure dins de l'àmbit familiar. Els fills han de viure la fe cada dia, amb la forma d'actuar cristiana dels seus pares, els quals han de predicar amb l'exemple de forma natu-

ral. La formació religiosa ha de començar dins de la família i ha de ser complementada a l'escola.

—En els casos d'infants que veuen poc els pares al llarg del dia, qui passa a ocupar el seu lloc?

—Malauradament, la televisió. No hi ha res pitjor que veure la programació televisiva tot sol. Crec que el fet de veure la televisió ha de ser un acte que faci tota la família unida, i comentar després tot el que s'ha vist. La televisió no ha de ser mai el cangur de l'infant.

Gerard Redó

El Dr. Paulino Castells.

—Quines són les causes per les quals un nen pot caure en una depressió?

—Qualsevol problema que afecti el seu entorn familiar i d'amics. En el cas dels adolescents, serà la manca d'amistats, la desestructuració familiar a causa de la separació dels pares o el fracàs escolar. Tots aquests factors són desencadenants d'una depressió.

—Quins símptomes pot presentar?

—Hem de tenir en compte que com més petit sigui el nen, menys exterioritza l'estat depressiu. De totes maneres, l'infant pot presentar uns comportaments anòmals, que afectaran el seu caràcter

tablir al voltant del nen una xarxa de teràpia familiar, amb elements de psicoteràpia infantil. En casos concrets, es pot recórrer també als fàrmacs antidepressius, que poden ajudar a superar la malaltia.

—Vostè ha esmentat l'expressió «teràpia familiar». En què consisteix?

—És un enfoc nou de la psicoteràpia, del tractament per la paraula, que consisteix a veure la família com un sistema viu, que té unes fases de creixement fins que desapareix. L'estructura familiar és dinàmica; per això, la teràpia familiar proposa que en els casos d'infants amb problemes s'ha de trac-

Per l'Europa de les persones i de les cultures

■ Els joves reflexionen sobre el present i el futur de la Unió Europea

BARCELONA.— Quan parlem de la Unió Europea, la veiem com una entitat econòmica i política, i difícilment la concebem com una comunitat de gent. Aquest fet ens ha de fer reflexionar sobre la necessitat de construir també l'Europa de les persones, en què cadascú s'hi pugui sentir identificat. Aquest objectiu va ser el que va impulsar la celebració del congrés amb el títol *Visions d'Europa, els joves en reflexió*, que va tenir lloc a la Universitat de Barcelona, des del 28 d'abril fins al 2 de maig, en el marc de les properes eleccions, el 13 de juny, al Parlament Europeu.

Barcelona es va veure «envaïda» per centenars de joves d'arreu d'Europa que van assistir al congrés. La idea era saber la visió del jovent sobre el procés de la Unió Europea i que reflexionessin sobre el present i el futur d'aquest organisme. Jordi Capdevila, coordinador del congrés, va afirmar que «el jove s'ha d'implicar en la societat que l'envolta, sobretot en la presa de decisions sobre Europa, per consolidar una societat plena i integradora de totes les seves realitats plurals».

Les ciutats catalanes són un viu exemple d'aquesta Europa de la gent, ja que acullen molta gent procedent de diferents països del continent. Les universitats catalanes van rebre la presència d'estudiants estrangers, que van aprofitar l'estada per entrar en contacte amb la cultura catalana, a més de donar-ne a conèixer la seva. «Els joves estudiants van intercanviar experiències entre la gent dels diversos països, alhora que van establir una realitat del que és l'Europa de la diversitat, de l'intercanvi, de la informació i de la formació», va comentar Immaculada Moraleda, regidora de Joventut de l'Ajuntament de Barcelona.

Europa, una comunitat solidària

Al llarg del congrés, es va reafirmar la concepció que Europa ha de participar en el conjunt de les comunitats del món i obrir-se a altres realitats, com la dels països de l'Europa

oriental. «El nostre continent ha d'optar per la solidaritat, lluitar per superar la imatge que es té d'Europa com a simple mercat i construir l'Europa de les persones i de les cultures», va afirmar Philippe Herzog, membre del Parlament Europeu.

Aquesta voluntat va rebre el suport dels joves, els quals van poder expressar les seves aspiracions sobre com volen que sigui Europa. Pau Solanilla, president de l'European Youth Forum, va assenyalar els grans reptes que els joves demanen a la Unió Europea: un concepte de radicalisme democràtic, on tothom pugui participar en la construcció europea. «Si hi hagués aquest esperit democràtic, no tindrien lloc fets com els que s'estan vivint a Iugoslàvia», va expressar Solanilla. També va afegir que «els joves volen que es doni prioritat a la política sobre l'esperit mercantil que impera en la Unió Europea, ja que només així es podrà arribar a articular una societat civil, amb un espai propi, que deixi lloc a l'opinió pública».

Amb tot, el congrés ha deixat ben clar que els joves, a l'hora de repensar Europa, opten perquè sigui un projecte de pau, de progrés i de solidaritat entre els ciutadans. (G.R.)

Foto: Josep Masip

I. Moraleda, X. Trias, E. Canela i J. Capdevila a la taula presidencial de l'acte.

Crida solidària

BARCELONA.— L'organització no governamental Pa sense Fronteres necessita voluntaris i voluntàries jubilats que puguin dedicar una part del seu temps a desenvolupar tasques administratives. Entre les diferents accions que duu a terme Pa sense Fronteres, destaca actualment l'ajuda a Kosovo. Per rebre més informació: tel. 670 404 680. (C.C.)

Himne per al Jubileu

ROMA.— La Santa Seu ja ha triat l'himne del Jubileu. La lletra és de l'escriptora francesa Jacqueline Fréderic Frié, mentre que la música és obra de Jean-Paul Lécot, un missioner de la Immaculada Concepció i organista del santuari de Lourdes. «Vam començar a treballar-hi al gener del 1997 —va

explicar el compositor— per invitació de Mons. Francesco Marchisano, president de la Comissió Pontifícia d'Art Sagrat. Hem seguit indicacions molt concretes: l'evocació de la vida de Crist, l'alegria del seu retorn i el significat de l'Any Sant a finals del mil·lenni.» (Zenit)

ATENCIÓ ANUNCIANTS

Ingredients per fer un bon anunci publicitari

- ✓ Poseu un anunci a les fitxes de "Les Receptes de la Tieta Montserrat".
- ✓ Cada setmana us veuran més de 40.000 persones.
- ✓ El vostre anunci no té data de caducitat. Les fitxes es guarden temps i temps.
- ✓ Un preu realment econòmic: només 10.990 ptes.

cultura

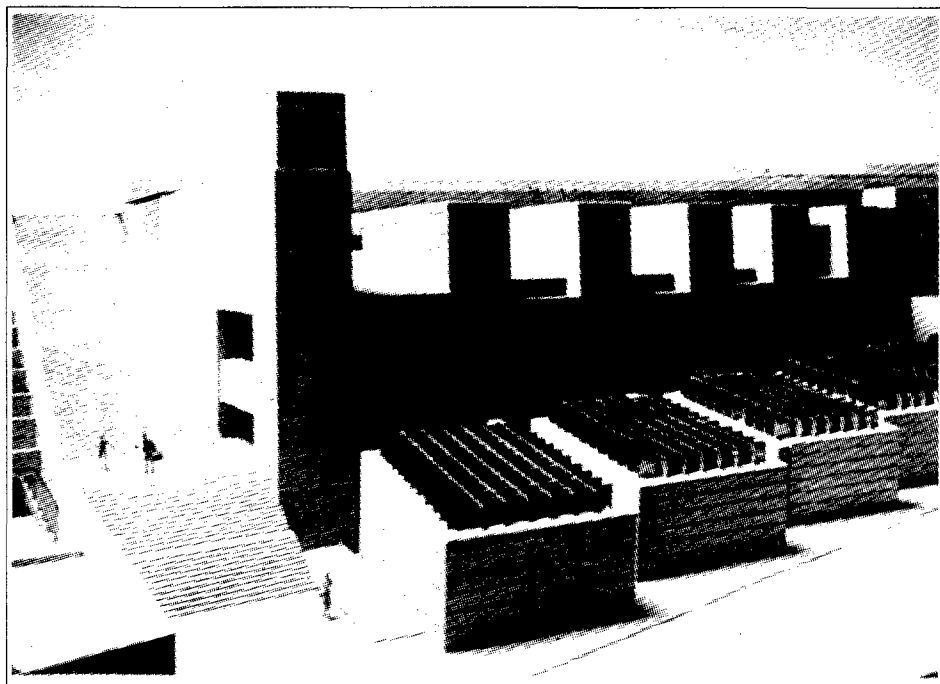
**Propera
inauguració del
Palau Firal i
de Congressos**

Pas de gegant en la promoció de Tarragona

TARRAGONA.— Segons les previsions, a finals de maig s'inaugurarà el Palau Firal i de Congressos. La seva construcció ha estat una iniciativa de la Fundació Privada Palau La Pedrera, un organisme integrat pels següents patrons: l'Ajuntament de Tarragona, la Universitat Rovira i Virgili, l'Associació Empresarial Química de Tarragona, la Cambra Oficial de Comerç, l'Autoritat Portuària, la Diputació Provincial de Tarragona i el Consell Comarcal del Tarragonès.

El Palau Firal i de Congressos de Tarragona és un equipament pluridisciplinari que s'ha creat per donar resposta a les necessitats econòmiques, promocionals i culturals de la ciutat. Alhora, vol omplir un buit existent, no tan sols a Tarragona, sinó també al conjunt de les comarques limítrofes. Ha comportat una despesa de 2.500 milions de pessetes. Cal ressaltar que l'edifici està literalment encaixat a la roca de l'antiga pedrera, situada a la part baixa de la localitat. Aquesta roca és aprofitada com a punt de suport dels grans arcs que creuen l'estructura de la construcció.

Tindrà una superfície total de 14.790 m², dels quals 3.000 m² seran coberts i la resta quedarà a l'aire lliure. També es podrà fer servir la terrassa central (3.000 m²) i l'àrea annexa d'exhibicions (6.000 m²). El disseny multifuncional del projecte permetrà la realització simultània de reunions en els diferents auditoris i zones d'exhibició. La capacitat serà de 2.000 persones. Disposarà de la més avançada tecnologia i de tot tipus de comunicacions. Aquest serà el tret diferencial del palau, en comparació amb altres ciutats que compten amb instal·lacions similars.

Maqueta del Palau Firal i de Congressos.

Perspectives favorables

A hores d'ara i abans que s'inauguri oficialment, la Fundació Privada Palau La Pedrera ja ha tancat l'acord per a la celebració de cinc congressos. Així, els mesos de setembre i d'octubre, el nou palau acollirà el II Congrés de l'Advocacia Catalana, el Congrés Europeu de Càmpings i Ciutats de Vacances i el Congrés de Medicina d'Unitats Familiars. El novembre del 2000 està previst que les instal·lacions acullin el IV Congrés Català de Turisme i el setembre del 2002, el XII Congrés Internacional de Catàlisi

Homogènia, organitzat per la Facultat de Química de la Universitat Rovira i Virgili.

Segons ha declarat Gabriel Mas, tinent d'alcalde de Promoció Econòmica de l'Ajuntament de Tarragona, «a banda de la promoció del palau, que es fa en l'àmbit local, ara dirigim els passos per a la seva incorporació a la xarxa espanyola de ciutats amb palaus de congressos amb l'objectiu de ser inclosos dins de les ofertes que es fan a les diverses fires especialitzades».

Joan Boronat

? Coneixeu
publicitat
més llaminera i
saborosa que posar
un anunci a
**"Les Receptes
de la Tieta
Montserrat"**?

**Truqueu al telèfon 934 905 988
i us n'informarem.**

Coneguem Tortosa per dins

TORTOSA.— S'acaba de publicar el llibre *Tortosa monumental. Catedral. Castell de la Suda*, escrit i editat pel canonge Antoni Ripollés i Amela. Té més de dues-centes pàgines amb moltíssimes fotografies en color i comentaris força substanciosos. Certament, és més que un àlbum i més que una guia turística. Se sembla a un vademècum que el turista forani de les Terres de l'Ebre pot llegir mentre visita Tortosa. Mn. Antoni Ripollés i Amela és un capellà amb el carisma d'un empresari cristià altruista. Treballa molt i si obté alguns beneficis, els destina a obres apostòliques. L'autor diu que l'obra és un agraïment a la Tortosa que el va acollir ara fa cinquanta anys com a seminarista. Ell li regala el seu sacerdoci amb un tarannà de dinamitzador sociocultural.

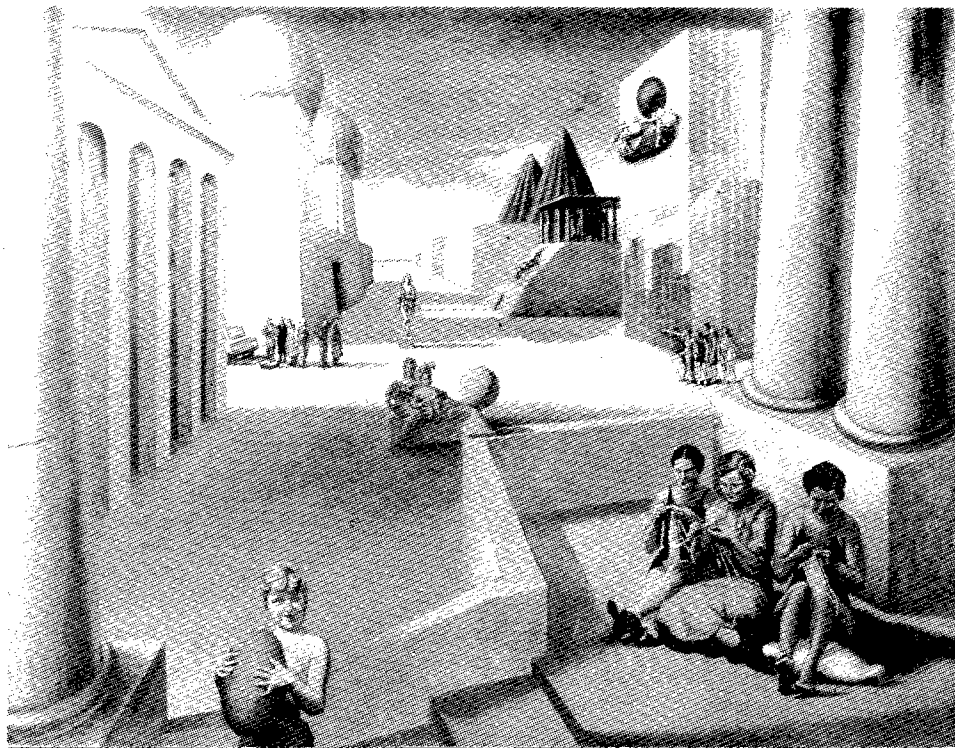
J. Blanc i Bahima

Objectiu: la defensa dels drets dels infants

BARCELONA.— El Casal dels Infants del Raval va organitzar el 9 de maig passat dos concerts a l'Escola Pia de Nostra Senyora, amb el suport del Secretariat de Corals Infants de Catalunya. Hi van participar, al matí, la Coral Rosada, la CEM Diaula i la CEM de Terrassa; i a la tarda, el Petit Estel del Vendrell, l'Orfeó Martinenc i l'Infantil Orfeó Català. El Casal dels Infants del Raval és una associació no governamental i sense ànim de lucre que va ser creada el 1983 amb la finalitat de treballar per la defensa activa dels drets dels nens i les nenes d'aquest barri barceloní i de proporcionar-los els elements educatius per al seu desenvolupament. Tot aquest treball es fa possible gràcies a la col·laboració del teixit ciutadà, que hi aporta els recursos econòmics, materials i humans. Per a més informació: c/ Sant Rafael, 19 - 08001 Barcelona, tel. 934 424 701. (C.C.)

Exposicions

Miquel Àngel Codina

«Cronópolis», de Brigitte Szenczi.

Laberint metafísic

«L'art de Juan Antonio Mañas i Brigitte Szenczi vehicula continguts profunds. El seu concepte de pintura és el de finestra oberta, però oberta al pensament i al coneixement interior», afirma Jaume Vidal Oliveras, comissari de la mostra *La casa del abismo*, que es pot visitar fins al 30 de maig a la Fundació Caixa Manresa. Mañas i Szenczi fan servir un llenguatge estètic, al·legòric i simbòlic amb l'objectiu d'elaborar una síntesi plàstica entre l'esfera racional i l'emocional. Tots dos artistes ambicionen, a través de les seves imatges suggeridores i poètiques —autèntiques metàfores visuals—,

convidar l'espectador a iniciar un recorregut iniciàtic. Un trajecte laberíntic que parteix de la dimensió humana i sensitiva per assolir una dimensió espiritual. Saviesa i reflexió configuren el cordó umbilical d'una obra extraordinària.

LA CASA DEL ABISMO

Sala d'exposicions de la Fundació
Caixa de Manresa
Plaça Plana de l'Om, 5 - 08240
Manresa

Cal·ligrafies geomètriques fascinants

Dins del marc de la Primavera del Disseny 1999, l'Institut Català de la Mediterrània i Forma Libera-Proyecto Art, amb la col·laboració del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, han organitzat al Museu Diocesà de Barcelona l'exposició *Allí on es troben els dos oceans*, en què es presenten pintures i tapissos de l'artista egipci Ahmed Moustafa. La mostra, que mantindrà les portes obertes al públic fins al 31 de maig, és l'expressió d'una experiència religiosa, plena de fe i d'harmonia.

L'obra d'Ahmed Moustafa (Alexandria, 1943) està exclusivament dedicada a composicions inspirades en els textos de l'Alcorà. Ha creat un vocabulari visual increïblement ric, de colors vius i de lluminositat intensa, mitjançant la fusió innovadora entre les tècniques pictòriques clàssiques europees i la disciplina tradicional de la cal·ligrafia islàmica. Una compenetració sorprenent que confereix un atractiu estètic universal que transcendeix les fronteres culturals.

Entre els tapissos, cal destacar *Fuga blava* (1976), *Interior infinit* (1987), *El paisatge etern* (1987) i *Tres cubs sense lloc* (1988). Pel que fa als olis i aquarel·les, cal esmentar les següents obres: *Els atributs de la perfecció divina* (1987), *Compromís amb la causa de Déu* (1995),

Consell del Profeta a un jove (1996) i *Variació de «La base de l'art humà»* (1998). *Cavalls ajogassats* (1993), la paleta d'escriptura de la qual està basada en una de les odes clàssiques preislàmiques més famoses del poeta Umro' Al-Qais, és un oli i aquarel·la sobre paper fet a mà que es pot qualificar d'obra mestra absoluta.

Moustafa ha dut a terme una investigació minuciosa que culmina en el descobriment que l'harmonia visual de les lletres està determinada exactament per una xarxa geomètrica que regula les relacions proporcionals entre elles. Hi ha una dita islàmica que assegura que «la cal·ligrafia és la geometria de l'esperit», un concepte que l'artista ha sabut seguir fil per randa per concebre els seus treballs. Puresa estilística i espiritual.

Foto: Desirée Niubó

«Variació d'«Allí on es troben els dos oceans»».

ALLÍ ON ES TROBEN ELS DOS OCEANS

Museu Diocesà de Barcelona
Pla de la Seu, 7 - 08002
Barcelona

FILATÈLIA

per Enric Graupera

Jean de la Valette

La capital de Malta, La Valletta, va celebrar el 1966 el quart centenari de la seva fundació. Per aquest motiu va emetre cinc segells, dels quals en destaquem el que apareix la figura del seu fundador: Jean de la Valette. Aquest gran mestre de l'orde dels Cavallers de Sant Joan de Malta va ser cèlebre per haver organitzat una resistència, on hi havia 9.000 maltesos, davant de l'ofensiva de més de 38.000 turcs, dirigits per Mustafà. Posteriorment, va fer construir un port immens per salvaguardar l'illa. El papa Pius V el va ajudar a finançar aquest projecte. Jean de la Valette va participar a la batalla de Lepant. Avui dia el port abans esmentat és una de les bases principals de l'esquadra britànica.

Història dels jueus a la Bisbal

LA BISBAL D'EMPORDÀ.—La bisbalenca Maria Dolors Mercader és l'autora d'una tesi de llicenciatura sobre l'aljama jueva de la Bisbal d'Empordà abans de la pesta negra, una obra que ha obtingut el premi Pere Lloberas i que acaba d'editar l'Ajuntament de la capital del Baix Empordà. Es tracta del primer estudi monogràfic sobre aquest tema i revisa les empremtes que els jueus van deixar en aquesta localitat durant l'edat mitjana. (M.D.B.)

Llibres

«Entre jueus i catòlics hi va haver una aliança contra el racisme nazi»

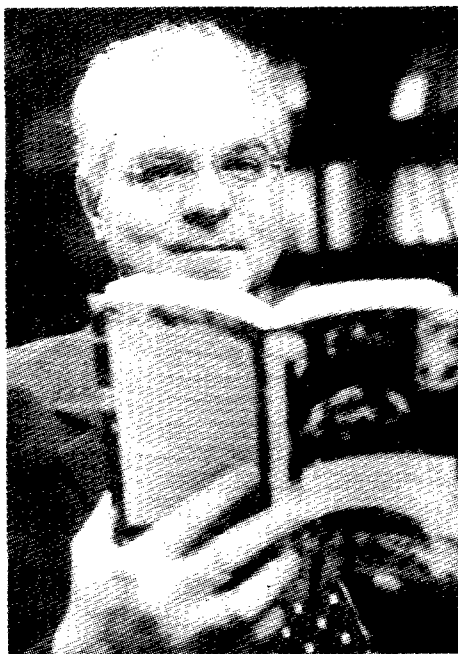
■ Nou llibre d'Antonio Gaspari: «Los judíos, Pío XII y la leyenda negra»

Pius XII va ser un heroi o un pusil·lànim? Aquesta és la qüestió que últimament es debat en els mitjans de comunicació d'arreu del món. Antonio Gaspari ha intentat respondre aquesta pregunta amb el llibre *Los judíos, Pío XII y la leyenda negra*, publicat per l'Editorial Planeta. Parlem amb Gaspari, que ens aclareix aquest tema polèmic.

—La majoria dels joves espanyols no ha sentit a parlar mai d'un papa anomenat Pius XII. Això no obstant, el seu pontificat va ser un dels més rics de l'era contemporània. Ens pot fer cinc cèntims de com va ser aquest home?

—El cas de Pius XII és increïble. Cap Pontífex en tota la història va rebre tants testimonis de reconeixement i de gratitud per part dels representants hebreus com el papa Pacelli. Albert Einstein, Golda Meir i Isaak Herzog, el rabí de Jerusalem, entre d'altres, van escriure paraules d'elogi pel valor de Pius XII. L'historiador hebreu Emilio Pinchas Lapide, cònsol general d'Israel a Milà, ha escrit que «els nuncis de l'Església catòlica van salvar de la mort entre 700.000 i 850.000 jueus». Els jueus romans van voler ornar la sinagoga de Roma amb una làpida que agrais a Pius XII tot el que havia fet per ajudar-los i defensar-los. Va ser un Papa excepcional que va guiar l'Església en el període tràgic de la guerra mundial. El seu gran amor cap als homes fa comprendre fins a quin punt es mereix l'apel·latiu de «Pastor angelicus».

—Hi ha moltes proves de la rectitud, fins i tot de l'heroisme personal, de Pius XII i de l'enorme ajuda que va prestar als jueus perseguits. En canvi, la tesi de la connivència del Papa amb Hitler es mostra del tot infundada. No creu que rere l'atac a aquest Papa s'amaga un atac a la mateixa Església?

Antonio Gaspari.

—Probablement és un intent de limitar la influència del Papa i de minar la credibilitat de la Santa Seu infantant-la amb acusacions infamants. Això no obstant, crec que el principal objectiu de les calúmnies és aixecar una cortina de fum sobre els últims resultats de la investigació històrica. Cada cop és més evident que algunes potències econòmiques, financeres i polítiques, exteriors a Alemanya, van tenir responsabilitat directa en el sosteniment de Hitler, emprant la política racista

del nazisme per obtenir-ne força beneficis. I contràriament, cada vegada emergeix més clarament el paper profètic de l'Església que, des del començament, va denunciar les ideologies polítiques i les teories racistes que van desencadenar l'holocaust. Pius XII va fer tot el possible per garantir la pau, condemnar el racisme, denunciar la violació dels drets dels homes i ajudar les víctimes de les persecucions i de la guerra.

—La difamació de Pius XII i de l'Església del seu temps inclou una forma misteriosa de martiri. Què li suggereix el fet que la veritat tingui tants testimonis i l'error, tan pocs arguments i, malgrat això, es difongui l'error tan àmpliament?

—Les calúmnies es difonen fàcilment en un món en què compta més aparentar que ésser, per al qual la ficció sembla més suggeridora que la realitat. En una òpera famosa de Rossini es canta sobre «la calúmia, que és un aïret que creix fins a tornar-se una canonada». Cal adonar-se que les calúmnies es difonen en tots els continents, sostingudes amb les mateixes argumentacions i fins i tot amb les mateixes fotografies. Però l'Església només pateix fins a un cert punt aquesta campanya difamatòria, ja que durant tota la seva història ha hagut d'afrontar calúmnies i acusacions, contraposant un missatge de caritat i de veritat.

—Pius XII va ser un obstacle o una ajuda per als plans de Hitler?

—La Santa Seu no disposava de la força militar, econòmica o política per obstaculitzar de forma decisiva els plans de Hitler, però era temuda pels nazis, perquè era una de les poques institucions que no havien perdut la credibilitat, més enca-

ra, que gaudien de gran influència sobre els pobles europeus. L'endemà de l'elecció del papa Pacelli, el *Berliner Morgenpost*, òrgan del moviment nacionalsocialista, va dir: «L'elecció del cardenal Pacelli no s'accepta favorablement a Alemanya perquè ell sempre s'ha oposat al nacionalsocialisme.»

—Quina lliçó extreu de la seva investigació, per a *Los judíos, Pío XII y la leyenda negra*?

—Si s'analitzessin amb serenitat els fets històrics, se n'obtidria un gran ensenyament. A pesar de les condicions polítiques i religioses adverses que separaven jueus i catòlics, entre ells va tenir lloc una autèntica aliança comuna contra el racisme nazi. Un aliança que avui seria igualment necessària donat que el sentiment racista ressorgeix arreu del món.

José Antonio Ullate Fabo

Tu també tens dret a estar ben informat

subscriu-te a

CATALUNYA CRISTIANA

Pulgarí, 5
08014 Barcelona

Nom Adreça.....
D.P. Població Província..... Tel

Em subscric a "CATALUNYA CRISTIANA" català/castellà per l'import: ☐ anual (52 números) de 11.180 ptes.
☐ semestral (26 números) de 5.590 ptes.

El pagament de la subscripció el faré mitjançant:

☐ domiciliació bancària (en aquest cas emplena l'ordre de domiciliació)

☐ xec nominatiu que adjunto

☐ transferència al CC del setmanari

2 1 0 0
Entitat

3 0 1 3
Oficina

2 0
DC

2 2 0 0 3 9 1 7 4 1
Compte

ORDRE DE DOMICILIACIÓ

Senyors,

Els prego que, a partir d'ara i fins a nou avís, paguin els rebuts que els presentarà FUNDACIÓ CATALUNYA CRISTIANA per la meua subscripció a "CATALUNYA CRISTIANA" amb càrrec al meu compte corrent/llibreta

Entitat

Oficina

DC

Compte

Data.....

Signatura del titular del compte/llibreta

Joc d'intrigues

De Ferran Torrent ja hem comentat diverses obres. El seu estil fàcil i viu ens atrau de seguida, tot i que esperem, inútilment, un contingut que vagi més enllà d'algunes anècdotes —gairebé sempre repetides—, en les quals sempre apareix un «representant de l'ordre» rústec i rom, i uns quants espavilats que sempre se surten amb la seva. Una mena d'exemplarització d'un anarquisme simpàtic, gràcies al qual, sense que la sang arribi al riu, sentim un cert plaer quan contemplem la inversió, maniquea, que per una vegada no guanyin els bons de la pel·lícula. Qui hagi llegit *Gràcies per la propina* o *No empenyeu el comissari*, segurament hi estarà d'acord.

La novel·la que comentem avui participa en part, i només en part, d'aquest plaer inconfessable de Ferran Torrent, de fer quedar malament els que se suposa que són «bona gent», com hem dit abans. Perquè la història de la vida idíl·lica en una illa de les costes llevantines, té molt d'utòpic, i les persones que hi conviuen, són personatges que es podrien prendre com a estereotips de l'Emili de Rousseau. Ningú no té en compte la seva vida anterior, i ningú no es preocupa de la futura, són tan feliços en la vida present, allunyats del guirigall de les platges, i dels emporis turístics de la costa relativament propera!

El representant del govern ja pot fer projectes, i somiar a convertir aquells paratges gairebé selvàtics en paradisos artificials de ciment, gratacels, hotels i platges de moda, els habitants de l'illa continuaran amb la seva vida pacífica, i es donaran

Ferran TORRENT,
L'illa de l'holandès.
Columna, Barcelona 1999,
250 pàg.

suport els uns als altres, sense preocupar-se gens ni mica del que han estat les seves vides, i sospitant de qualsevol cant de sirena.

No obstant això, tot es posa en dubte quan afloren qüestions del passat que componen conseqüències previsibles si traiem el cap, ni que sigui una mica, al secret personal de cadascun dels protagonistes. I, aleshores, el que semblava una narració mediocre, gairebé folklòrica, es converteix en una novel·la d'intriga passable.

No l'explicarem per no desvetllar el misteri, però Ferran Torrent avança una mica més, estilísticament, en la seva adaptació personal a la novel·la de «suspens». Hi ha més contenció i menys pressa per arribar al desenllaç, tot i

que un lector una mica espavilat aviat sap què els passarà als illencs, perquè plana sobre ells, si no la tragèdia, almenys el drama que pot representar l'esfondrament del castell del seu somni.

No ens trobem davant d'una novel·la sòlida, ni tan sols davant de l'aproximació a una obra que va més enllà d'alguna cosa que cal acceptar i llegir en un to menor, però la seva lectura és interessant per veure el procés d'evolució personal de l'autor, que cada vegada aconsegueix una maduresa més gran.

Tot i així, no podria dir si en podem esperar alguna cosa més, perquè està lliurat a les narracions ràpides, que no compliquin la vida al lector, i que el distreguin sense fer gaire esforç. I de cara a les vacances properes, aquesta pot ser una obra per llegir a l'ombra, després d'una migdiada relaxada, i per deixar de banda la pantalla de televisió sempiterna i els seus *culebrosos* estiuencs interminables i repetits.

Cristóbal Sàrrias

La sardana i la dansa

Ciutat Pubilla de l'any 2000

L'any 2000 se'ns presenta envoltat d'una aurèola mítica, principalment per la seva posició estratègica entre dos mil·lennis. Sembla que a partir d'aquest any entrem en una era desconeguda, però que, a mesura que ens hi acostem, desvetlla el seu misteri. Ara, fins i tot, ja coneixem la població que l'any 2000 ostentarà la divisa de «Meritíssima en la Sardana» i serà proclamada Ciutat Pubilla. Es tracta de Cassà de la Selva, una vila de la comarca del Gironès que ha donat repetides mostres del seu gran neguit per la sardana. Així, podem recordar que Cassà és un nucli de destacats instrumentistes de cobla, de músics acreditats, de prestigioses formacions orquestrals i de promotors inquiets de la sardana. Amb aquests antecedents, el pubillatge de Cassà s'augura força esperançador i de segur que els sardanistes d'aquesta vila sabran afrontar el repte de succeir una Ciutat Pubilla com Manlleu, que el darrer cap de setmana del mes d'abril del 1999 va aconseguir promoure una extraordinària festa de proclamació.

Missatge al món sardanista

«Ballar sardanes és l'expressió d'un compromís envers allò que té de més noble el nostre poble.» Així s'expressa Sebastià M. Bardolet, abat de Montserrat, en el Missatge al Món Sardanista que es va llegir a Manlleu el dia 25 d'abril passat, en ocasió de la proclamació de la Ciutat Pubilla de la Sardana 1999. Cada any, una personalitat rellevant del nostre àmbit sociocultural rep l'encàrrec de l'Obra del Ballet Popular de redactar uns mots d'enaltiment i de reflexió sobre la significació i els valors de la sardana. En aquesta ocasió s'ha buscat la coincidència que l'abat de Montserrat és osonenc per naixement i que el Pubillatge de la Sardana se celebra enguany en una de les principals poblacions d'aquesta comarca: Manlleu.

Entre els 46 autors dels missatges al món sardanista que s'han publicat fins ara podem trobar personalitats tan diverses com Pau Casals, Joan Miró, Caterina Albert, Salvador Espriu, Ventura Gassol, Albert Schweitzer, Maria Aurèlia Capmany, Avel·lí Artís-Gener o el recentment traspasat Josep Miracle.

Josep Ventura

BALCLI'S
SALA DE SUBASTAS

DES DE 1979

932 175 607
932 377 663

**COMPRAVENDA DE PINTURES I ANTIGUITATS
AL COMPTAT**

PINTURA CATALANA I ANTIGA
MOBLES
JOIES I PLATA...
ANTIGUITATS

**VALORACIONS PER A TESTAMENTÀRIES.
GESTIÓ DE VENDA**

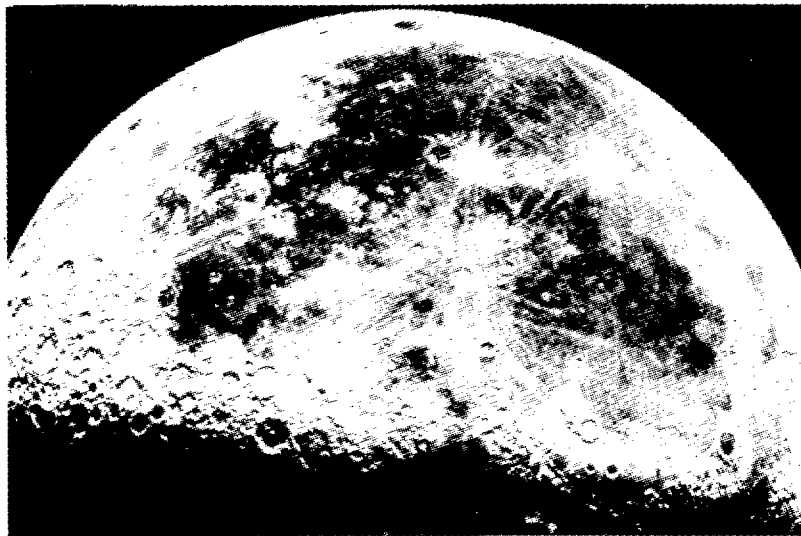
**VALORACIONS GRATUÏTES PER A SUBSCRIPTORS,
CONGREGACIONS I PARRÒQUIES**

C/ ROSSELLÓ, 227 - 08008 BARCELONA

La Lluna pot haver nascut del xoc de la Terra amb un altre planeta?

La nostra companya Lluna no és un satèl·lit com els altres del sistema solar. La quarentena llarga dels satèl·lits naturals que orbiten Mart, Júpiter, Saturn, Urà i Neptú són molt petits respecte del planeta que envolten, mentre que la Lluna té un diàmetre que arriba a més d'una quarta part del de la Terra. Per això es diu que Terra-Lluna fan un planeta doble (com també es diu ara de Plutó amb el seu satèl·lit Caront). Aquesta singularitat nostra ja fa anys que ha fet cavil·lar els astrònoms sobre l'origen de la Lluna i s'han proposat diverses explicacions, tres principalment: —Primera, la de Georges Darwin (fill de Charles) que el 1880 digué que la Lluna

podia ser filla de la Terra; que hauria sorgit d'una excrescència terrestre per causa de les mareas solars quan la terra encara era fluida, deixant la cicatriu del Pacífic. Opinió que tingué alguns seguidors: Wise, Singer, O'Keele... —Segona, la de l'americà Harold Urey que el 1950 va opinar que més probablement la Terra la va «capturar», amb la seva gravetat, quan ja vagava per l'espai interplanetari, fent-ne així la seva esposa. —Tercera, Fred Singer, el 1971 exposà que era més probable que la Lluna fos una germana de

blant a com ho féu la Terra, perquè li hauria correspost d'un 30%. I aquest valor tan petit pot demostrar, diu Alan Binder, principal investigador del projecte *Lunar Prospector*, que efectivament la Lluna sigui filla de la Terra, però que l'explicació seria que en procedís pel xoc amb un altre planeta que l'hauria dividit en dos. És clar que aquesta explicació no és definitiva, encara que alguns ho creguin així una mica precipitadament. Creiem nosaltres que cal esperar més dades per poder arribar a una conclusió segura...

la Terra, nascuda de la mateixa nebulosa primitiva que originà tot el sistema solar. Hipòtesi que fins fa poc era tinguda per la més probable, descartant, sobretot, la primera com a fantàsica.

Però heus aquí que ara, amb una variant, s'ha tornat a suscitar la teoria de Lluna-filla. Resulta que la sonda *Lunar Prospector* col·locada sobre la seva superfície ha transmès unes dades, exposades a la 30a Conferència de Ciència Lunar i Planetària, a Houston, EUA, que mostren que el nucli lunar és petitíssim; té una massa que no arriba al 4% de la total de l'astre, cosa que no lliga amb el que hauria passat si la Lluna s'hagués format d'una manera sem-

Actualitats científiques

Per Francesc Nicolau, professor de la Facultat Eclesiàstica de Filosofia de Catalunya

L'electricitat i els homes que l'han investigada

El cognom del croatoamericà Niko Tesla (1856-1943) ha quedat immortalitzat amb la denominació de *tesla* que s'ha posat a la unitat d'inducció magnètica. I tot estudiant sap que 1 tesla = 1 weber/m². I se'n pot preguntar què és un weber, i d'on li ve el nom. La resposta és que és també el cognom d'un físic. En aquest cas no va ser un gran investigador o inventor sinó més aviat un teòric, però que en el camp de la sistematització va fer una feina important. Ja en vam trobar un altre, en la nostra història, que va ser un teòric i bé va merèixer que en parléssim: James C. Maxwell, el matemàtic que va establir les equacions de les relacions entre els camps magnètics i elèctrics; les quals, d'una manera purament especulativa, preanunciaven l'existència de les ones electromagnètiques, descobertes pocs anys després per Heinrich H. Hertz.

Moltes vegades el treball especulatiu de descobrir les lleis de la natura, a partir del que l'harmonia matemàtica suggereix que hi ha d'haver, ha donat bon resultat. L'exemple més notable d'això és la teoria de la relativitat establerta per Einstein, que es demostrà vàlida després en comprovar-ne les conseqüències.

Ara, doncs, parlarem de dos físics que s'ocuparen encertadament de l'expressió matemàtica de lleis que regulen el comportament de l'electricitat:

Un sistematitzador de les unitats elèctriques

El nom de Weber, en la història de la ciència, es troba associat a dos científics germans: un fisiòleg i un físic. El germà gran, Ernst Heinrich Weber (1795-1878), va ser professor d'anatomia i és molt coneguda una llei seva (dita també «llei de

25 Weber i Steinmetz, dos estudiosos teòrics de l'electricitat

Weber-Fechner»), que transcriuen tots els textos de psicologia experimental i que diu que «la diferència mínima d'intensitat que pot sentir un individu entre dues sensacions del mateix tipus (per exemple del tacte) té una relació constant amb la intensitat total de la sensació» (això vol dir que si hom arriba a notar diferència de pes quan a 100 grams s'hi afegixen 10 grams, també en notarà quan a 1 kg s'hi sobreposin 100 grams, però no si només se n'hi afegissin 10, perquè ha de ser una dècima part més en tots dos casos).

Però a nosaltres ens toca parlar del germà petit, Wilhelm Eduard Weber (1804-1891). Va estudiar a Halle, on es graduà el 1827. I hi ensenyà com a professor agregat fins al 1831, en què obtenia la càtedra de física de la universitat de Göttingen. Però l'en deposaren el 1837 quan protestà per la supressió de la Constitució. El 1843 es posà a ensenyar a Leipzig, fins al 1849, en què, fent justícia, se li retornava la seva càtedra de Göttingen, que ja va mantenir sempre.

Va ser un col·laborador de Gauss en els treballs sobre el magnetisme terrestre, i el 1833 va inventar un telègraf electromagnètic. Però la seva gran obra va ser *Elektrodynamische Massbestimmungen* (Determinacions de les mesures electrodinàmiques), del 1846. Hi exposa, a partir d'observacions acurades, una llei fonamental per a l'electrodinàmica de la qual es deriva la inducció descoberta per Faraday i altres relacions entre electricitat i magnetisme. Però més important encara és el que hi fa d'establir per als fenòmens elèctrics un

sistema lògic d'unitats fonamentals a base de la longitud, el temps i la massa; com Gauss havia fet per al magnetisme. D'aquesta manera l'estudi teòric de l'electricitat es fa més lògic i fàcil, com també més harmònic amb la resta de la física. El nostre home publicà també altres tractats que contribuïren a donar-li més celebritat; entre altres, el que féu, conjuntament amb el seu germà, sobre el comportament dels líquids dins de tubs per explicar el sistema circulatori humà. Mantingué el seu prestigi fins a la mort, el 1891, als 87 anys d'edat.

La ciutat de Göttingen li erigí un monument el 1899, al costat de Gauss i, per immortalitzar-lo internacionalment, s'ha donat el nom de *weber* a la unitat de flux magnètic, que és 1 tesla per m², o sigui el flux magnètic que travessant perpendicularment una espira hi induïx una força electromotriu d'un volt quan es fa minvar aquest flux fins a zero en un segon.

Una expressió matemàtica per al corrent altern

Encara que el nom de Charles Proteus Steinmetz (1865-1923) no sol trobar-se en els textos sobre electricitat, com que és un personatge que ben bé que va contribuir a l'estudi racional dels corrents alterns, creiem que serà oportú parlar-ne, ni que sigui breument:

Va néixer a Breslau (Alemanya; ara Wrocław, Polònia) i era geperut de naixement. Va portar una vida solitària, que va fer compatible amb una gran dolces de

caràcter i intel·ligència ben notable. Va estudiar a Breslau, a Berlín i a Zuric; i el 1889 va emigrar als Estats Units d'Amèrica, s'hi féu ciutadà nord-americà i es canvià el nom de Karl pel de Charles Proteus (Proteus per indicar el canvi que havia fet). El 1893 es posà a treballar per la Companyia Elèctrica de Schenectady, on romané fins a la mort, als 58 anys d'edat.

La seva proesa científica més important va ser trobar la manera d'expressar matemàticament els complicats fenòmens dels circuits alterns. Hi va introduir els nombres imaginaris i la cosa va anar bé. Així, amb el seu càlcul precís, es pogueren dissenyar equips de corrent altern més eficaços. Però la comprensió dels seus llibres de text només es trobava a l'abast dels especialistes; no obstant de mica en mica es van anar propagant entre els enginyers elèctrics, de manera que la batalla iniciada per Tesla a favor del corrent altern trifàsic es va completar amb l'obra de Steinmetz.

D'aquest científic es conta l'anècdota que li agradava molt fumar. No se'n sabia estar. I algú li deia que no havia de fer-ho, però ell, tot i que era molt amable amb la gent, contestava: «No smoking, no Steinmetz», com dient: «Si se'm prohibeix fumar, ja no sóc jo.»

Si el seu mèrit principal va ser la construcció d'una teoria que explicava les complicacions dels corrents alterns, no vol dir això que fos el seu únic mèrit. En realitat es compten uns dos-cents invents seus en tots els camps de l'enginyeria elèctrica. Una de les seves construccions va ser la d'uns generadors que feien un corrent elèctric de potencial altíssim, i amb ells produïa guspires elèctriques de gran vistositat, «llampecs artificials» en el laboratori. I precisament això va fer que el nom de Steinmetz també arribés a ser conegut pel gran públic.

La claqueta

Cicatrius obertes

«Tinc deu manaments. Els nou primers són: no has d'avorrir!» Així de contundent s'expressava Billy Wilder, un dels grans directors de la història del cinema, quan explicava quina era la seva ètica professional. Certament, Wilder va acomplir a la perfecció aquest lema al llarg de la seva trajectòria artística. El cineasta, avui dia nonagenari, ha deixat per a la posteritat diamants resplendents com *Perdició*, *Confaldas y a lo loco*, *El apartamento* o *El crepúsculo de los dioses*. Un bon nombre de realitzadors i productors cinematogràfics actuals haurien de prendre la màxima de Billy Wilder com a model. Per exemple, els responsables d'una pel·lícula que està condemnada a l'oblit més just: *Beloved*.

Dirigida per Jonathan Demme —autor de films notables com *Algo salvaje*, *El silenci dels anyells* i *Philadelphia*—, el resultat és una llarguíssima (gairebé tres hores de durada), tediosa, desconcertant i presumptuosa pel·lícula. Demme ha volgut apuntar ben alt, però els seus trets tan sols han aconseguit passar arran de terra. En altres paraules, li ha sortit el tret per la culata.

Cal assenyalar, però, que l'*alma mater* del projecte va ser Oprah Winfrey, la presentadora de televisió més ben pagada del planeta i actriu ocasional, que se'n va reservar el paper protagonista. *Beloved* està basada en la novel·la homònima de l'escriptora afroamericana Toni Morrison, un relat que va ser guardonat amb el prestigiós premi Pulitzer. Un trio de luxe (Demme, Winfrey i Morrison) que no han sabut

convèncer ni a la crítica ni al públic.

L'acció se situa vuit anys després de la guerra civil americana. Sethe (Oprah Winfrey), una esclava que ha fugit dels seus amos i que ha perdut tota la seva família, llevat de la seva filla Denver (Kimberly Elise), intenta reconstruir la seva vida al costat d'un vell amic, Paul D (Danny Glover). L'arribada de la jove *Beloved* (Thandie Newton) desequilibrarà l'harmonia del grup, ja que podria ser una de les filles de Sethe que suposadament va morir durant la guerra. Aquest fet revifarà tots els seus fantasmes, recels i temors del passat.

La seqüència més esgarrifosa del film és aquella en què Sethe degolla la seva filla petita per estalviar-li els horrors que es pateixen a les plantacions. «Tinc un arbre a l'esquena; un cirerer bord», revelarà Sethe a Paul D en referir-se a les cicatrius que té al seu cos com a conseqüència de les fuetades rebudes pels seus patrons. En definitiva, un drama èpic —amb nombrosos moments surrealistes i extravagants— sobre les nefastes conseqüències de l'esclavitud, esguerrat per un guió feble i confús i per una posada en escena rutinària al servei sobretot de la reina de la televisió nord-americana. Una decepció colossal.

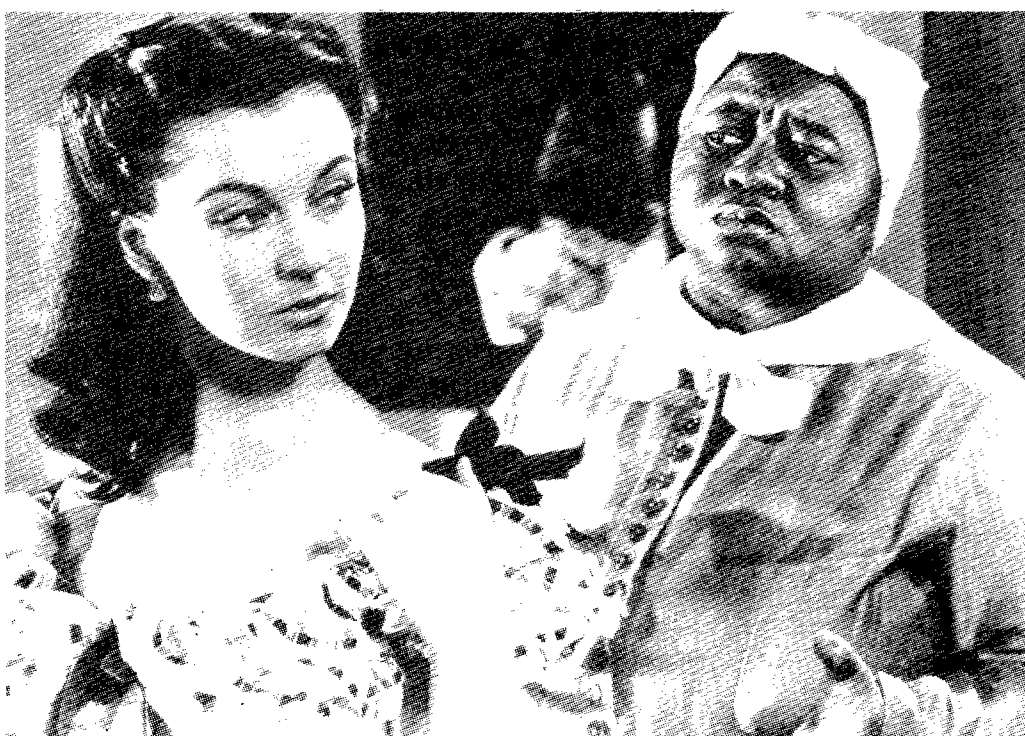
Miquel Àngel Codina

Títol: *Beloved* («Beloved», 1998)
Director: Jonathan Demme
Intèrprets: Oprah Winfrey, Danny Glover, Thandie Newton, Kimberly Elise
Nacionalitat: Estats Units

Kimberly Elise (Denver) i Oprah Winfrey (Sethe).

Clàssics del cinema

Vivien Leigh (Scarlett O'Hara) i Hattie McDaniel (Mammy).

Seixanta anys d'una ventada històrica

Es va començar a preparar el 1936 i es va estrenar el 1939. Quatre milions de dòlars, cinc directors, tretze guionistes, 59 personatges principals, 2.400 extres, 1.100 cavalls, 200 estudis de rodatge i 34 dissenys de catifes formen part de l'inventari humà, econòmic i artístic que va suposar la realització de la pel·lícula amb més gran poder de convocatòria de la història del cinema. El seu títol: *Allò que el vent s'endugué* («Gone with the wind»), basada en un *best-seller* de Margaret Mitchell ambientat en la Guerra de Secessió. L'artífex indiscutible d'aquest monumental melodrama, de 221 minuts de durada, va ser el productor David O. Selznick. Enguany el film fa seixanta anys.

Els amors de l'arrogant Scarlett O'Hara (Vivien Leigh), primer amb l'insegur Ashley Wilkes (Leslie Howard) —el qual la rebutja en favor de la dolça cosina de Scarlett, Melanie Hamilton (Olivia de Havilland)—, i després amb el seductor aventurer Rhett Butler (Clark Gable) a la rica plantació de Tara són ja llegendaris en el món del cel·luloide. (M.A.C.)

RÀDIO

Des de les 02.00 a les 06.00 hores, selecció de música instrumental.
Des de les 06.00 a les 21.00 hores, cada quart d'hora s'emet informació general, de serveis, d'Església i solidaritat i cultural.
Cada dia, comentari de l'Evangeli a les 7.30, 15.30 i 02.00 hores.

Dilluns

- 07.00-07.05 *Mirant Endins* (petit espai de reflexió)
08.00-09.00 *El Primer Cafè* (programa informatiu que inclou una tertúlia d'actualitat). Presentat i dirigit per Francesc Rosaura.
21.00-21.15 *Els Contes de la Fada Vetakika*
21.15-21.30 *Parèntesi* (programa cultural per a tots els públics). Presentat i dirigit per Oriol Freixenet.
21.30-22.00 *Cinc Cèntims* (programa d'economia i consum). Presentat i dirigit per Xavier Vilà.
22.00-23.00 *Nit d'Estels* (magazín d'Església i solidaritat). Presentat i dirigit per Montse Girbau.
23.00-00.00 *Planisferi* (actualitat del món). Presentat i dirigit per Dani Vilaró.
00.00-02.00 *La Gran Diferència* (selecció musical), a càrrec de Maria Sierra Rodríguez i Alberto Murillo.
02.00-02.15 *Espurna d'Alba, Dietari de Música i Músics*

Dimarts

- 07.00-07.05 *Mirant Endins*
08.00-09.00 *El Primer Cafè*
21.00-21.15 *Els Contes de la Fada Vetakika*
21.15-21.30 *Parèntesi*
21.30-22.00 *Cinc Cèntims*
22.00-23.00 *Nit d'Estels* (inclou *Mar de Claror*, programa de catequesi)
23.00-00.00 *Vianants* (tertúlia intergeneracional). Presentat i dirigit per Teresa Pou i Imma Matas.
00.00-02.00 *La Gran Diferència*
02.00-02.15 *Espurna d'Alba, Dietari de Música i Músics*

Dimecres

- 07.00-07.05 *Mirant Endins*
08.00-09.00 *El Primer Cafè*
21.00-21.15 *Els Contes de la Fada Vetakika*
21.15-21.30 *Parèntesi*
21.30-22.00 *Cinc Cèntims*
22.00-23.00 *Nit d'Estels*
23.00-00.00 *Cita Concertada* (espai per a la conversa). Presentat i dirigit per Helena García Melero.
00.00-02.00 *La Gran Diferència*
02.00-02.15 *Espurna d'Alba, Dietari de Música i Músics*

Dijous

- 07.00-07.05 *Mirant Endins*
08.00-09.00 *El Primer Cafè*
21.00-21.15 *Els Contes de la Fada Vetakika*
21.15-21.30 *Parèntesi*
21.30-22.00 *Cinc Cèntims*
22.00-23.00 *Nit d'Estels*
23.00-00.00 *En Família* (temes al voltant de la família). Presentat i dirigit per Ester Alloza.
00.00-02.00 *La Gran Diferència*
02.00-02.15 *Espurna d'Alba, Dietari de Música i Músics*

Divendres

- 07.00-07.05 *Mirant Endins*
08.00-09.00 *El Primer Cafè*
21.00-21.15 *Els Contes de la Fada Vetakika*
21.15-22.00 *On tu em diguis* (propostes culturals per al cap de setmana). Presentat i dirigit per Aure Farran i Oriol Garangou
22.00-23.00 *Nit d'Estels*
23.00-00.00 *Amb Llum Pròpia* (personatges). Presentat i dirigit per Joan Armengol.
00.00-02.00 *La Gran Diferència*
02.00-02.15 *Espurna d'Alba, Dietari de Música i Músics*

Dissabte

- 07.00-07.05 *Mirant Endins*
21.00-21.30 *Des de Nashville* (música country). Presentat per Roger Serra.
21.30-22.00 *Pentagrama de quatre* (música catalana). Presentat per Xavier Pujol
22.00-23.00 *La Tercera Lluna* (magazín d'actualitat musical). Presentat per Joan Albert Lligonya.
23.00-00.30 *Ningú No És Perfecte* (magazín de cinema). Presentat i dirigit per David Serra.
00.30-01.00 *Fila 7* (selecció de musicals). Presentat per Sergi Corbella.
01.00-01.30 *Cova de Jazz* (música de jazz). Presentat per Txell Bonet.
01.30-02.00 *De nou n'nou* (noves músiques). Presentat per Joan Dalmau.
02.00-02.15 *Espurna d'Alba, Dietari de Música i Músics*

Diumenge

- 07.00-07.05 *Mirant Endins*
09.00-10.00 *Tot Sardana*. Presentat per Josep Maria Rojo i Josep Maria Palau.
18.45-20.00 *Eucaristia*
21.00-21.30 *La Pròrroga* (informació esportiva). Presentat i dirigit per Xavier Puig.
21.30-22.00 *Bojos per la Ciència* (tertúlia científica). Presentat i dirigit per Antoni París i Caterina López.
22.00-23.00 *Els Noms de la Música* (música clàssica). Presentat per Joan Ubeda i Roger Padollers.
23.00-00.00 *Temps de Paraula* (Bíblia i teologia). Presentat i dirigit per Lourdes Vergés i Rogeli Vázquez.
00.00-02.00 *A Cel Obert* (programa de reflexió i pregària). Presentat i dirigit per Montserrat Esteve.
02.00-02.15 *Espurna d'Alba, Dietari de Música i Músics*

Desconnexions de Ràdio Estel

Dilluns

- 09.00-09.15 *Informatiu local*
14.00-14.15 *Informatiu local*
20.00-20.15 *Informatiu local*
21.30-22.00 *Una Setmana Més*
00.00-00.30 *Tercer Mil·lenni*

Dimarts

- 09.00-09.15 *Informatiu local*
14.00-14.15 *Informatiu local*
20.00-20.15 *Informatiu local*
21.30-22.00 *El Tresor de la Història*
00.00-00.30 *Tercer Mil·lenni*

Dimecres

- 09.00-09.15 *Informatiu local*
14.00-14.15 *Informatiu local*
20.00-20.15 *Informatiu local*
21.30-22.00 *Estels sobre el Principat*
00.00-00.30 *Tercer Mil·lenni*

Dijous

- 09.00-09.15 *Informatiu local*
14.00-14.15 *Informatiu local*
20.00-20.15 *Informatiu local*
21.30-22.00 *La Taula de l'Evangeli*
00.00-00.30 *Tercer Mil·lenni*

Divendres

- 09.00-09.15 *Informatiu local*
14.00-14.15 *Informatiu local*
20.00-20.15 *Informatiu local*
21.15-22.00 *Senda Sonora*
00.00-00.30 *Tercer Mil·lenni*

Dissabte

- 09.00-10.00 *Senda Sonora* (repetició)
12.00-12.30 *Una Setmana Més* (repetició)
12.30-13.00 *Diàlegs amb Joan Martí*
21.00-21.30 *Estels Sobre el Principat* (repetició)

Diumenge

- 08.30-09.00 *La Taula de l'Evangeli* (repetició)
18.00-18.30 *Els Nostres Tresors* (repetició)

El programa «Pueblo de Dios» ens ofereix un reportatge de l'exposició que la Fundación Las Edades del Hombre ha instal·lat a la catedral de Palència.

TELEVISIÓ

Diumenge 23

- 08.45 *Tiempo de creer* (programa protestant).
09.30 *Pueblo de Dios*
«Memorias y esplendores palentinos».
10.00 *Últimas preguntas*
«Arte en Valencia: la luz de las imágenes». La catedral de València ofereix temporalment un aspecte insòlit: el millor de l'art religiós de la Comunitat Valenciana, l'exposició «La luz de las imágenes».
10.25 *Testimonio*
10.30 *Santa Missa*
Amb la participació de la Coral Vallbardina de Gelida (Alt Penedès, arquebisbat de Barcelona), sota la direcció de Maria-Carme Julià.
(Director i celebrant habitual: Mn. Manuel Valls i Serra; coordinador: Jaume Planas i Pahissa.)
11.15 *Esglésies de Catalunya*

Dilluns 24

- 17.15 *Pueblo de Dios*

Dissabte 22

- 09.20 *Signes dels Temps*
«La música acosta a Déu?»
«Diàlegs entre Raimon Pannikar i Jordi Savall». Reportatge de la seva última actuació conjunta en el marc de la basílica de Santa Maria del Mar de Barcelona.
Altres temes:
—25 anys de l'Escola de Pares de l'Escola Pia. Entrevista a dos matrimonis que hi han participat. Per què cal aprendre sempre a ser pares?
—Reportatge de la pregària que cada diumenge s'organitza a Barcelona amb l'estil de Taizé.
—La pujada a Montserrat organitzada per La Salle. Reportatge i entrevista als seus promotors.
—Reflexió sobre l'Evangeli amb Josep M. Ballarín.
(Presentat per Teresa Pou.)

Signes dels Temps repeteix l'emissió el diumenge, a les 12.00 h del migdia, pel Canal TVC SAT; i el diumenge, a la 1.30 h de la nit, pel Canal 33.

Cada divendres

- 20.30 *Creure avui*
(Dirigit per Ramon Safont-Tria.)
Creure avui repeteix l'emissió els dilluns a les 13.30 h.

Cada dijous

- 21.40 *Paraula i vida*
Glosses setmanals de Mons. Lluís Martínez Sistach.
Paraula i vida repeteix l'emissió els divendres a les 14.40 h.

Cada divendres

- 22.30 *Camí de vida*
Recull de notícies i entrevista sobre un tema d'actualitat a càrrec de la Delegació de Mitjans de Comunicació. Presentat per Carles Sánchez.

CTV (Centre Televisiu Vaticà)

Retransmissió via satèl·lit Canal Digital - Hot Bird 2 - 13° Est - Trasponder 54 - Frecuencia 11804 Mhz - Cod. MPEG

RÀDIO VATICANO (OM 1.530, entre d'altres) - Cada dia a les 20.40h *Rosari*; en llatí des del Vaticà. A les 22.10h *Noticiari*.

PRODUCCIÓ AL BISBAT DE BARCELONA

CATALUNYA MÚSICA (FM 101.5) - Diumenge, a les 9.15h *Música religiosa*. 11.00h: Retransmissió en directe de la missa conventual des del monestir de Montserrat.

CATALUNYA RÀDIO (Barcelona: FM 102.8) - Diumenge a les 07.30h *Paraules de vida* (director: Francesc Rosaura).

COPE/RÀDIO MIRAMAR (OM 783) - De dilluns a divendres, a les 5.58h, *Reflexión matinal*. Cada dia, a les 12.00h, *Angelus*. De dilluns a dijous i el diumenge, a les 15.05h, *El Espejo*. Tots els divendres, a les 15.05h, *El Mirall de l'Església*. De dilluns a dijous, a les 15.30h, *Los decanos*. De dilluns a divendres, a les 14.30 i 19.05h, *Línea Cope*. Dissabtes, a les 7.20h, *Santoral*; 14.30h, *Radio de ensanche*. Diumenges, a les 7.20h, *Guia dominical*; 9.00h *Santa Misa*; 9.45h *Informativo diocesano*; 10.00h *Iglesia noticia*; 14.30h *Letra y música*; 15.00h *Espejo del tercer mundo*; 22.00h *La linterna de la Iglesia*.

COPE/BARCELONA FM (102.0) - De dilluns a divendres, a les 5.58h, *Reflexión matinal*. Cada dia, a les 12.00h *Angelus*. De dilluns a divendres, a les 14.30 i 19.05h *Línea Cope*. Dissabtes, a les 7.20h, *Santoral*; 15.00h *Radio de ensanche*. Diumenges, a les 7.20h, *Guia dominical*; 9.00h *Santa Misa*; 9.45h *Informativo diocesano*; 14.30h *Letra y música*; 15.05h *Espejo del tercer mundo*.

RÀDIO 1 (RNE, OM 738; Barcelona: FM 88.3) - Cada dia a les 5.55 del matí: *Buenos días nos de Dios*. Diumenge a les 08.15h: *La Misa de España* (des de Madrid).

RÀDIO BARCELONA (OM 666) - Diumenge - De 22.05 a 23.00h. *Objectiu, l'home*: programa de valors humans. El cas de la setmana; un espai per a la solidaritat; entrevista a la metgessa Rosa Maria

Sitges i Tomàs, titular del dispensari mèdic de Salent que ha tornat d'una experiència missionera al Camerun; suggeriments per viure millor la vida i la «Carta Dominical» de l'arquebisbe de Barcelona, Ricard Maria Carles (edita i presenta: J.M. Alimbau).

ONDA RAMBLA CATALUNYA - Diumenge a les 8.10h: *Cartes Dominicals* (FM Barcelona 89.8; Girona 89.9; Tarragona 91.0; Igualada 92.2; Lleida 100.2)

RÀDIO 5 (RNE/Catalunya, OM 1.503) - Divendres a les 17.38h: *Fets i criteris*.

RÀDIO Cerdanyola (FM 92.4) - Dijous a les 10.30h *Moments de vida*: programa cultural religiós; director: Josep Àngel Saiz.

Ràdio Desvern

RÀDIO DESVERN (FM 98.1) - Dimecres a les 20.05h *Veus de la Parròquia*: programa d'informació i formació religiosa i humana.

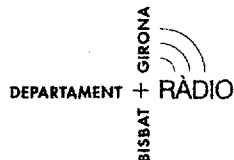
Ràdio Molins de Rei

RÀDIO MOLINS DE REI (FM 91.2) - Dijous a les 19.00h *Obrim camins*: programa de valors humans i cristians (director: Joan-Pere Pulido). (El programa es repeteix el diumenge al matí).

RÀDIO RUBÍ (FM 96.0) - Diumenge a les 09.00h *Presència cristiana*: programa realitzat entre la comunitat catòlica i evangèlica (responsable: Isidre Rubio).

PRODUCCIÓ AL BISBAT DE GIRONA

(Programes que edita el Departament de ràdio del bisbat de Girona)

EL CAFÈ INTERNACIONAL: programa setmanal de 30 minuts de durada que recull els grans artistes i grups de música melòdica i lleugera. Es combina amb frases, missatges humans i paraules de reflexió. Presenta: Àngel Rodríguez.

L'emeten **Ràdio Arenys de Mar** (91.2 FM) diumenge 9.00h. **Ràdio Banyoles** (107.3 FM) dissabte 18.30h. **Ràdio Besalú** (107.8 FM) diumenge 13.30h. **Ràdio Cap de Creus-Cadaqués** (90.0 FM) dimecres 19.00h. **Ràdio Castelló** (107.5 FM) dimecres 19.30h. **Ràdio La Vall (Les Preses)** (107.6 FM) diumenge 15.00h. **Ràdio Palafrugell** (107.8 FM) dijous 14.30h. **Ràdio Shalom de Palau** (107.9 FM) diumenge 11.30h. **Ràdio Sant Joan Les Fonts** (107.0 FM) diumenge 9.30h. **Ràdio Sant Joan de Mollet** (91.9 FM) dissabte 17.30h. **Ràdio Santa Coloma** (91.6 FM) dijous 23.30h.

* **Ràdio Palafrugell** repeteix el programa dimarts a les 2.30 del matí. Les emissores **Ràdio la Vall de les Preses** (107.6 FM), **Ràdio Sant Gregori** (97.4 FM), **Ràdio Tordera** (107.1 FM) i **Ràdio Vilafant** (107.3 FM) emetran properament aquest programa.

ESGLÉSIA VIVA: programa setmanal de 30 minuts de durada amb reportatges i entrevistes d'actualitat cristiana, social i humana. Té les seccions: *La Paraula del Bisbe*; *Costumari cristià*; *Dels joves per als joves*; *El significat de l'Evangeli*. Presenta: Àngel Rodríguez.

L'emeten **Cope Figueres AM** (1269 AM) diumenge 9.45h. **Cope Figueres FM** (88.0 FM) diumenge 9.45h. **Cope Costa Brava** (90.3 FM) diumenge 9.45h. **Nova Ràdio Lloret** (90.2 FM) dissabte 8.00h. **Ona Jove Riudellots** (104.0 FM) dissabte 20.00h. **Onda Rambla Girona** (89.9 FM) dijous 15.05h. **Ràdio Arenys de Mar** (91.2 FM) diumenge 9.30h. **Ràdio Arenys de Munt** (107.0 FM) diumenge 10.30h. **Ràdio Banyoles** (107.3 FM) dissabte 9.30h. **Ràdio Besalú** (107.8 FM) diumenge 11.00h. **Ràdio Canet de Mar** (107.6 FM) diumenge 9.30h. **Ràdio Castelló** (107.5 FM) divendres 19.30h. **Ràdio L'Escala** (107.6 FM) dissabte 13.00h. **Ràdio La Vall (Les Preses)** (107.6 FM) diumenge 9.00h. **Ràdio Palafrugell** (107.8 FM) diumenge 8.30h. **Ràdio Pineda de Mar** (94.6 FM) diumenge 14.00h. **Ràdio Salt** (97.7 FM) dissabte 9.30h. **Ràdio Shalom de Palau** (107.9 FM) diumenge 12.00h. **Ràdio Sant Gregori** (97.4 FM) diumenge 10.00h. **Ràdio Sant Joan Les Fonts** (107.0 FM) diumenge 9.00h. **Ràdio Sant Joan de Mollet** (91.9 FM) diumenge 9.30h. **Ràdio Santa Coloma** (91.6 FM) diumenge 9.00h. **Ràdio Vilafant** (107.3 FM) diumenge 9.30h. **Top Gironès (Cassà)** (92.2 FM) dissabte 19.30h.

* L'emissió que es realitza a les 15.05 a **Onda Rambla Girona** és un resum d'*Església Viva* dins el magazine *Tarda de Tots* d'aquesta emissora.

LA COVA DEL COUNTRY programa setmanal de 30 minuts de durada amb la col·laboració de l'Associació Europea de Música Country, que fa un repàs al country cristià, gospel blanc i country en general. Presenta: Rafel Corbí.

L'emeten **Ona Jove Riudellots** (104.0 FM) dissabte 16.45h. **Ràdio Arenys de Mar** (91.2 FM) dissabte 19.00h. **Ràdio Banyoles** (107.3 FM) dissabte 18.00h. **Ràdio Besalú** (107.8 FM) diumenge 13.00h. **Ràdio Cap de Creus-Cadaqués** (90.0 FM) dimarts 19.00h. **Ràdio Castelló** (107.5 FM) dimarts 19.30h. **Ràdio Palafrugell** (107.8 FM) dilluns 14.30h. **Ràdio Sant Gregori** (97.4 FM) dijous 21.00h. **Ràdio Sant Joan de Mollet** (91.9 FM) dissabte 15.30h. **Ràdio Shalom de Palau** (107.9 FM) diumenge 11.00h.

* **Ràdio Palafrugell** repeteix *La Cova del Country* els dijous a les 2.30 del matí. **Ràdio la Vall de les Preses** (107.6 FM), **Ràdio Tordera** (107.1 FM) i **Ràdio Vilafant** (107.3 FM) inclouran properament

aquest programa en la seva programació.

Al bisbat de Vic es pot escoltar per **La Veu de Sant Joan** (Sant Joan de les Abadesses) (107.4 FM) dilluns 19.30h.

LA PARAULA DEL BISBE: microespai de 5 minuts presentat pel bisbe de Girona, Mn. Jaume Camprodon i Rovira. L'emeten **Ona Girona** (95.1 FM) diumenge 9.05h. **Ràdio Olot** (98.1 FM) diumenge 9.00h. També s'inclou en els programes parroquials locals de **Llagostera Ràdio** (105.7 FM) *La veu de la parròquia* diumenge 10.00h. **R.Dos.84-Hostalric** (105.8 FM) *Antena familiar* dissabte 14.00h. **Ràdio Tordera** (107.1 FM) *La veu de la parròquia* dissabte 9.05h.

TOTS ELS CAMINS PORTEN AROMA programa mensual de 30 minuts que analitza i aprofundeix temes d'interès. Presenten: Anna Estartús i Josep Casellas.

L'emeten **Cope Figueres AM** (1269 AM) últim divendres 15.05h. **Cope Figueres FM** (88.0 FM) últim divendres 15.05h. **Cope Costa Brava** (90.3 FM) últim divendres 15.05h. **Ràdio Cap de Creus-Cadaqués** (90.0 FM) sense concretar. **Ràdio Castelló** (107.5 FM) primer dijous 19.30h. **Ràdio Besalú** (107.8 FM) últim dissabte 15.00h. **Ràdio Palafrugell** (107.8 FM) últim dimecres 14.30h.

* **Ràdio Palafrugell** repeteix aquest espai el primer dissabte de mes a les 3.00 del matí.

PUNT DE TROBADA magazine setmanal d'una hora de durada que analitza els temes d'actualitat de l'Església de Girona amb entrevistes i tertúlies. Té les seccions *Dels joves per als joves*, *Costumari Cristià*, i l'últim divendres de mes *Tots els camins porten aroma*. Dirigeix i presenta: Carles Sánchez.

L'emeten **Cope Figueres AM** (1269 AM), **Cope Figueres FM** (88.0 FM), **Cope Costa Brava** (90.3 FM) els divendres a les 15.05.

ALTRES PROGRAMES DE RÀDIO

Retransmissió en directe de la Misa dominical. L'emeten **Catalunya Música (Girona)** (96.7 FM) diumenge 11.00h. **Catalunya Música (Maresme)** (101.5 FM i 96.4 FM) diumenge 11.00h. **Cope Figueres AM** (1269 AM) diumenge 9.00h. **Cope Figueres FM** (88.0 FM) diumenge 9.00h. **Cope Costa Brava** (90.3 FM) diumenge 9.00h. **Ona Jove Riudellots** (104.0 FM) diumenge 11.30h. **Ràdio Arenys de Mar** (91.2 FM) diumenge 10.00h. **Ràdio Les Planes** (107.7 FM) diumenge 11.00h. **Ràdio Olot** (98.1 FM) diumenge 9.10h. **Ràdio Sant Joan de Mollet** (91.9 FM) diumenge 10.00h. **Ràdio Shalom de Palau** (107.9 FM) diumenge 12.30h. **Ràdio 1 de RNE (Girona)** (738 AM i 93.3 FM) diumenge 8.15h. **Ràdio 1 de RNE (Maresme)** (738 AM i 88.3 FM) diumenge 8.15h. **Top Gironès (Cassà)** (92.2 FM) dissabte 20.00h.

* **Ona Jove de Riudellots** retransmet també la missa els dissabtes a les 20.30 i de dilluns a divendres a les 8.00.

Llagostera Ràdio (105.7 FM) *La veu de la parròquia*, diumenge 10.00 matí.

Ràdio Dos.84-Hostalric (105.8 FM) *Antena familiar*, dissabte 14.00h.

Ràdio Salt (97.7 FM) *Parròquies de Salt*, dissabte 9.05 matí.

Ràdio Tordera (107.1 FM) *La veu de la parròquia*, dissabte 9.05 matí.

PRODUCCIÓ AL BISBAT DE LLEIDA

RÀDIO POPULAR DE LLEIDA (OM 1.224) - Dissabte a les 13.40h *Iglesia es noticia*: entrevista de caràcter humanístic-religiós i paraules del bisbe Malla, de Lleida.

PRODUCCIÓ AL BISBAT DE SOLSONA

RÀDIO MUNICIPAL DE BELLPUIG (FM 107.3) - Dissabte i diumenge a les 14.00h *Temps Obert*: inclou la «conversa setmanal» del bisbe de Solsona, Mons. Antoni Deig.

RÀDIO LA VEU DE NAVÀS (FM 107.9) - Diumenge a les 10.00h *Església viva*: amb la «conversa setmanal» del bisbe de Solsona, Mons. Antoni Deig

RÀDIO PUIG-REIG (FM107.3) - Diumenge a les 09.30: *Conversa setmanal* del bisbe Deig, de Solsona.

RÀDIO LA VEU DE TÀRREGA (FM 107.5) - Dissabte i diumenge a les 09.55h *La paraula del bisbe*. Cada primer divendres de mes (o segon, si el primer és festiu) de 20.30 a 21.30 *Càritas a la ràdio*.

PRODUCCIÓ AL BISBAT DE TARRAGONA

Emissions d'una hora:

EL MIRALL: programa de comentaris, notícies i entrevistes. Inclou *Paraula i Vida*.

L'emeten **Cadena Cope Reus** (1.143 OM) divendres 15.00h.

ESGLÉSIA VIVA: programa de comentaris, notícies i entrevistes. Inclou *Paraula i Vida*.

L'emeten **Tarragona Ràdio** (102.6 FM) dissabte 9.00h. **Ràdio Sant Pere i Sant Pau** (101.0 FM) dissabte 9.00h.

Emissions de 15 minuts:

ESGLÉSIA VIVA: programa de comentaris, notícies i l'espai *Les lectures d'aquest diumenge*.

L'emeten **Cadena Cope Reus** (1.143 OM) diumenge 9.45h. **Cadena Cope Tarragona** (93.5 FM) diumenge 9.45h. **Ràdio Falset** (107.6 FM) diumenge 12.45h. **Calafell Ràdio** (107.7 FM) diumenge 9.30h.

Emissions de 5 minuts:

PARAULA I VIDA: glosses setmanals de Mons. Lluís Martínez Sistach.

L'emeten **RNE Tarragona** (88.8 FM) divendres 16.10h. **RNE Tarragona** (855 OM) divendres 16.10h. **Ràdio Reus-SER** (1.026 OM) diumenge 15.15h. **Ràdio SER Tarragona** (96.2 FM) diumenge 15.15h. (Connexió de **Ràdio Móra d'Ebre-SER**) (87.6 FM) diumenge 15.15h. **Ràdio Ebre-SER** (101.9 FM) diumenge 15.15h. **Ràdio Valls** (103.2 FM) diumenge 9.03h. **Calafell Ràdio** (107.7 FM) diumenge 9.45h. **Ràdio Cambrils** (90.0 FM) dissabte 10.30h. **Ràdio El Morell** (98.3 FM) dilluns 21.00h. **Ràdio La Canonja** (102.3 FM) divendres entre les 20.00 i les 22.00h. **RTV La Selva** (105.8 FM) dissabte 9.45h. **Ràdio La Vilella Alta** (107.3 FM) dissabte 12.00h. i diumenge 13.00h. **Ràdio Montblanc** (107.0 FM) diumenge 11.00h. **Ràdio Santa Coloma de Queralt** (107.5 FM) dissabte entre les 13.00 i les 14.00h. **Ràdio Sant Pere i Sant Pau** (101.0 FM) diumenge 14.00h. **Punt 6 Ràdio Reus** (104.0 FM) divendres entre les 21.00 i les 22.00h. **Onda Rambla Tarragona** (91.0 FM) divendres 13.10h. **Onda Ceró Reus** (95.3 FM) dissabte 8.00h.

PRODUCCIÓ AL BISBAT DE TORTOSA

PARAULES DE VIDA: pel bisbe de Tortosa, Mons. Xavier Salinas. L'emeten: **Ràdio Batea**, **La Cala Ràdio** (Ametlla de Mar), **Ràdio Flix**, **Cadena SER**, **Ràdio Joventut**, **Ràdio Els Ports**, **Ràdio Ràpita**, **Ràdio Ebre-SER**, **Radio Nueva**, **Ràdio Delta**, **Ràdio Gandesa**, **Ràdio Hospitalet**, **Cadena SER**, **Onda Cero Ràdio**, **Ràdio Ulldecona**.

RÀDIO BATEA (FM 107.1) - Dissabte a les 11.00h *La veu de la parròquia*: inclou temes d'actualitat, notícies, «Els amics de Jesús», un comentari de cara al Jubileu de l'any 2000, l'evangeli del diumenge, etc.

RÀDIO ULLDECONA (FM 95.0) - Diumenge de 9.05 a 9.30h *Amb la força de l'amor*.

PRODUCCIÓ AL BISBAT D'URGELL

RÀDIO PRINCIPAT (FM 105.0). (programació en la pàgina anterior.)

RÀDIO ANDORRA (FM 91.1-94.2) - Diumenge a les 08.45h: *Déu vos guard!* Santoral, reflexió i agenda. Diumenges i festius a les 09.00h: Santa Misa.

Als nostres lectors

El setmanari publicarà la informació que ens feu arribar sobre les diferents emissions religioses de ràdio i televisió de la vostra població.

Adreceu-vos a Rosa Peraire - Tel. 934 905 988 - Fax 934 902 035

**MAIG ÉS EL MES
CONSAGRAT
A MARIA, MARE DEL
BELL AMOR**

Barcelona

• **RENOVACIÓ CARISMÀTICA.**— El 21 de maig, de 21.00 a 24.00, vetlla de pregària amb eucaristia i exposició del Santíssim al santuari de Nostra Senyora del Sagrat Cor, c/ Rosselló, 175 - Barcelona. Presidirà Mn. Alberto Jiménez Moral. Més informació: José Antonio Godina, tel. 934 196 355.

• **VALLDOREIX.**— Seguint un costum arrelat, el 22 de maig, vetlla de Pentecosta, a les 22.15, es pujarà a l'ermita de la Mare de Déu de la Salut on es pregarà i es cantarà amb l'única llum del ciri pasqual i espelmes. Una eucaristia hi posarà punt final i a la sortida es repartirà coca i vi. Més informació a la parròquia de Valldoreix o al telèfon 934 545 296 (Lluís Ortega).

• **PARRÒQUIA DE LA CONCEPCIÓ.**— El 23 de maig, a les 19.00, vespres solemnes dirigides pel canonge

Domènec Cols, i el 25 de maig, a les 20.00, fra Valentí Serra parlarà sobre el pare Pio de Pietrelcina. C/ Aragó, 299 - Barcelona.

• **TIBIDABO.**— El 23 de maig tindrà lloc la convivència anual d'adoradors, coincidint amb el tradicional romiatge del Ram. A les 9.00 es pujarà al Tibidabo a peu des de la plaça de Valldrera; a les 12.00, celebració eucarística i ofrena del Ram a l'ermita primitiva. Pluja de caramels i audició de sardanes; a les 13.15, reunió general de l'Adoració Perpetua, i a les 14.15, dinar de germanor al jardí Domingo Savio (preu del tiquet: 1.300 ptes.). Més informació: tel. 934 175 686.

• **TROBADA DE FORMACIÓ.**— El 25 de maig, a les 19.00, el P. Josep M. Blanquet, s.f., com a preparació per al Tercer Mil·lenni, impartirà la xerrada *Justícia o misericòrdia?* a l'església Sagrada Família, c/ Entença, 301 - Barcelona, tel. 934 394 305.

• **COM PODEM MILLORAR LA PRESÓ?**— El 25 de maig, a les 20.00, l'equip de Marginació del CCU (Centre Cristià dels Universitaris) organitza una taula rodona sobre la vida a la presó. Interns, funcionaris, educadors, voluntaris, capellans: diversos representants que parlaran des de perspectives dife-

rents. Lloc: c/ Villarroel, 81 - Barcelona, tel. 933 233 368, fax 934 546 890.

• **VALORS FAMILIARS.**— El 25 de maig, a les 20.00, conferència del P. Santiago Martín sobre *Familia abierta a la solidaridad*. Aquest acte està organitzat per Desarrollo Integral de la Familia, amb la col·laboració de Dínamis Difusión Cultural, Fundació Balmesiana. Reserva d'invitacions i informació: c/ Rocabertí, 12 - Barcelona, tel. 932 802 792.

• **PARRÒQUIA DE SANT ESTEVE DE LA GARRIGA.**— El 25 de maig, a les 22.00, catequesi d'adults sobre *Jesucrist, avui i sempre* per Mn. Joan Martínez. La sessió es farà a la sala Sant Esteve de la parròquia.

• **AMICS DELS CLÀSSICS.**— El 27 de maig, a les 19.30, recital de Lourdes de Colomé (soprano), Àngel Colomé (violinista) i Maria Canela (pianista). Interpretaran obres de Dalerici, Toldrà, Martínez Valls i Cohí Grau, entre d'altres. Lloc: c/ Ausiàs Marc, 26, 8è - Barcelona.

• **ESCOLA DE PREGÀRIA.**— El 27 de maig, de 20.00 a 21.00, trobada dels joves amb el cardenal Ricard M. Carles a la catedral de Barcelona. Es tractarà el tema de Déu Pare.

• **ACRISDI.**— El 28 de maig, a les 19.30, conferència sobre *La relació amb els fills, després de la separació* per Pilar Medina, de la Fundació Vidal i Barraquer. La xerrada, organitzada per l'Associació Cristiana de Separats i Divorciats (ACRISDI), es farà a la sala Penyafort dels pares dominics, c/ Bailèn, 10 - Barcelona. Més informació: tel. 932 323 482.

• **SOPARSOLIDARI.**— El 28 de maig, a les 21.00, la parròquia de Sant Àngel Custodi d'Hostafrancs organitza el Sopar de la Fam al col·legi de Sant Vicenç de Paül, c/ Hostafrancs, 13-15. Els diners que es recullen es destinaran a la reconstrucció d'una escola a Panzi, al Congo.

• **VETLLA MARIANA.**— El 29 de maig, a les 22.00, se celebrarà a Barcelona la tradicional processó de torxes i vetlla mariana amb la imatge de la Mare de Déu de Fàtima. Sortirà de la plaça de la Catedral i acabarà amb la Santa Missa a la basílica de Santa Maria del Pi.

• **REPARTIMENT DE PREMIS DEL XIV CONCURS BÍBLIC.**— El 29 de maig, a les 11.00, repartiment de premis del XIV Concurs Bíblic organitzat per la Federació de Cristians de Catalunya a Terrassa. L'acte es farà al Centre Cultu-

L'hora de Déu **JOVE (noi o noia)...**

Disposes de temps? Vols ajudar els germans més pobres?

Vine amb nosaltres. Participa en el nostre

«PROJECTE INTEGRAL D'HUMANITZACIÓ»

BENEFICÈNCIA - CULTURA I ESPLAI - CATEQUESI

Realitzat al Raval i a Sant Adrià de Besòs, en set locals diferents a totes dues zones deprimides.

ACTIVITATS MÚLTIPLES. HORARI A ESCOLLIR, DE DILLUNS A DISSABTE, MATÍ O TARDA. MÍNIM 3 HORES SETMANALS.

PERFIL: Edat: des de 18 anys. **Valorem:** Discerniment - Capacitat d'entesa - Creativitat - Disponibilitat **Motivació i amor als pobres.**

Camps d'actuació: Comptabilitat, informàtica, treballs d'atenció social, visites domiciliàries, ensenyament i serveis diversos, possibilitat d'accés a responsabilitats de direcció en diversos àmbits.

Informació: telèfon 932 039 073, de 9 a 10 matí (Josep)

«FAMILIA ABIERTA A LA SOLIDARIDAD»

conferència a càrrec del P. Santiago Martín, actualment director del programa *Testimonio* de TVE..

Entrada gratuïta (places limitades).

Informació i reserva d'invitacions:

DIF, Desenvolupament Integral de la Família, c/ Rocabertí, 12
08017 Barcelona
Tel. i fax: 932 802 792

Data: dimarts 25 de maig

Lloc: c/ Duran i Bas, 9 - 08002 Barcelona

Amb la col·laboració de: Dínamis Difusión Cultural i Fundació Balmesiana

*«L'home que viu de pressa
mor massa aviat.»*

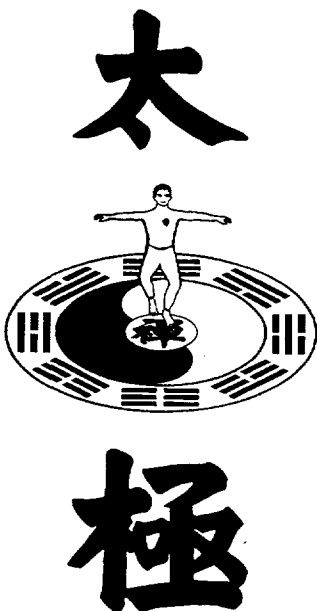
CONVIVÈNCIA AMB PETER YANG:

Del 28 al 30 de maig, al Santuari Nostra Sra. de la Gleva, a 9 km de Vic (Prov. de Barcelona).

Informació: Margarita Àngel,
Tel. 934 178 248 (de 14 a 15 h.)

TAI - TXI ZEN CRISTIÀ

Rincón del Silencio
c/ Floridablanca, 133, baixos - 08011 Barcelona

APADRINEU UN NEN/A, AVI/A

DIRECTAMENT I A TRAVÉS DE MISSIONERS CATÒLICS DE MÉS DE 40 ORDES RELIGIOSOS, EN 1.100 PROJECTES DE 23 PAÏSOS DEL TERCER MÓN.

QUÈ VOL DIR UN APADRINAMENT?

Per a un nen: aliment cada dia, atenció sanitària dental, roba, l'oportunitat d'anar cada dia a l'escola, i sentir-se estimat per vostè.

Per a la família del nen: instrucció sobre nutrició, higiene, alfabetització, educació en la cura del nen, i formació professional.

Per als missioners/es: rebre amb alegria la vostra col·laboració en la labor humanitària que porten a terme a favor dels pobres, dels humils, dels malalts i necessitats. Per amor, lliurament i servei a l'Evangeli.

NECESSITEN UN PADRÍ! ¿VOLS SER-HO TU?

100 ptes. cada dia poden fer-ho possible

FUNDACIÓ CRISTIANA PER A NENS I GENT GRAN
CFCA/España C/ Real, 21, 2º - 47140 Laguna de Duero (Valladolid)
Tel. 983 54 47 50 - 983 54 52 06 - Fax 983 54 47 50 e-mail: fcpna@ctasa.es

Des del carrer

El Concurs Bíblic va començar l'any 1986 quan des de les administracions es van començar a retallar les classes de religió. Aquest concurs neix a Terrassa de la mà del Grup Avant, que forma part de la Federació de Cristians de Catalunya, juntament amb un grup de mestres de religió. Màrius Heras, membre d'aquesta entitat, diu que «es vol estimular els nens i les nenes de les escoles públiques i privades perquè coneguin els ensenyaments de la Bíblia». El 1986 hi van participar tres escoles de primària de Terrassa amb 369 alumnes però aquest any hi han participat 445 escoles de tot Catalunya amb 31.806 alumnes. El 1991 va començar el Concurs de Redacció bíblica destinat als alumnes de segon cicle d'ESO i primer grau de Formació Professional. En aquest cas van començar amb 145 participants i en aquesta edició n'hi han participat 1.872.

Foto: Maria Puyol

Joan Carrera Planas
Bisbe auxiliar de Barcelona

Gestos profètics

Aquesta ha estat la petició conjunta del Papa Joan Pau II i del patriarca ortodox Teoctist a les dues parts enfrontades a Iugoslàvia: «Us exhortem vivament a deposar les armes i a dur a terme gestos profètics, a fi de fer possible un nou art de viure als Balcans, marcat pel respecte de tothom, per la fraternitat i la convivència.»

Gestos profètics... Com hauran sonat aquests dos mots a les oïdes de Clinton, de Solana, de Milosevic? I, tantmateix, és ben veritat que si podem esperar que l'equitat i la pau tornin a aquells pobles, no serà com a fruit de la força, de la resistència suïcida o del càlcul. Només amb gestos profètics, és a dir, sorgits de la consciència contra la lògica del món, podrem sortir de la catàstrofe provocada per la prepotència despietada d'un dictador i agreujada, amb voluntat de resoldre-la, per les potències occidentals. Serà possible? El Papa i el patriarca fan una crida, en el mateix document, als cristians de totes les confessions a comprometre's en l'ajuda als damnificats i a «unir-se en una pregària unànime i incessant per la pau, per l'entesa entre els pobles», comptant amb la intercessió de la Verge Maria.

En tot cas, els qui acaben de fer un gest profètic espectacular han estat Joan Pau II i Teoctist. Passant per damunt de segles de separació entre les respectives esglésies, han esdevingut la icona de la tan anhelada reconciliació ecumènica. Set reunions en tres dies dels dos ancians —78 i 84 anys— marquen la intensitat de la trobada entre el successor de l'apòstol Pere i l'hereu de l'apòstol Andreu. Cada un ha assistit a la celebració eucarística presidida per l'altre, en espera del dia que podran compartir el mateix pa i el mateix calze. Joan Pau II s'ha referit al passat cercant només allò que pot unir. No ha insistit en les conseqüències de cinquanta anys de persecucions comunistes... Ha evocat, en canvi, el martirologi romanès des dels orígens de la fe cristiana, quan els màrtirs ho eren d'una Església encara indivisa, estesa d'Orient a Occident. «Si volem que la sang dels màrtirs sigui llavor de cristians —ha advertit— hem de morir nosaltres mateixos i enterrar l'home vell en les aigües de la regeneració.»

És aquesta actitud profètica la que dóna força moral a tots dos pastors per a demanar gestos profètics als responsables de la guerra. El camí de la pau passa, ha dit també el Papa, «pel respecte als drets de les minories i pel diàleg, amb voluntat de perdó i de reconciliació, a fi que els ciutadans d'avui es puguin sentir copartíps, més encara, germans».

Ara mateix

«Volem que els joves i els infants creixin en la fe»

—És complicat fer arribar les bases del concurs a tot Catalunya?

—Ens porta molta feina ja que difonem el concurs a tots els centres docents públics i privats, tant si són escoles laiques com religioses.

—Estan satisfets de l'increment de participants?

—Molt. És un èxit que puguem celebrar el XIV Concurs Bíblic i el X Concurs de Redacció Bíblica amb més participants cada vegada. Tot i això, aquest augment de participació ens fa difícil triar els guanyadors perquè hi ha treballs molt bons.

—Quins han estat els temes per al concurs d'aquest any?

—En el Concurs Bíblic el tema ha estat *Déu Pare* i en el Concurs de Redacció bíblica *L'Amor i la Misericòrdia de Déu*. En el primer els nens i les nenes hi participen fent un qüestionari de deu preguntes i els més petits responen el qüestionari i hi afegeixen un dibuix. En el segon els nois i noies fan una redacció de quatre folis.

—Com aconsegueixen el pressupost?

—Tenim un pressupost per enviar 6.000 cartes i a més, donar premis en metàl·lic als participants del Concurs de Redacció. Llogar el local on repartim el premi, etc. Per aconseguir reunir els diners necessaris per fer tot això el Senyor ens ajuda, tot i que truquem a moltes portes, afortunadament sempre arriba algun donatiu que no esperàvem. Per exemple, una vegada un membre d'Avant havia de demanar un donatiu a un senyor amb el qual havia anat a l'escola de petit, però havien perdut el contacte i li feia angúnia fer-ho. Un dia se'l va trobar pel carrer i sorprenentment l'altre el va saludar i li va preguntar el nom, recordant-li que havien estudiat junts. La persona del Grup Avant duia una carta a la butxaca per a aquest senyor feia dies, aleshores li va entregar la carta i li va demanar que col·laborés i finalment vam rebre un donatiu al cap d'uns dies.

—Quin és l'objectiu de la seva tasca?

—Volem aportar a la nostra societat que els nens, les nenes i els joves coneguin el missatge de salvació de Crist i que Déu ha creat el món. El mestre en preparar-los per al concurs, els llegeix cites de la Bíblia i els fa créixer en la fe. Els alumnes entenen que Déu es fa home en Jesucrist i que, com a persona, ens deixa el seu missatge com qualsevol persona el pot deixar en un testament. Jesús fa de la seva vida un lliurament, amb la seva predicació, la seva passió, mort i resurrecció i ens deixa el seu testament —que és la seva predicació a la terra— en el Nou Testament.

—Hi ha algun repte de futur?

—Necessitem que el Concurs Bíblic i el de Redacció Bíblica es consolidin. De moment, tenim un tamboret amb dues potes però ens fa falta la tercera, la que arribi al nivell universitari.

Marta Puyol

Grup Avant organitzador

Recordant...

Ara que a les parròquies i col·legis celebren, com cada any, la festa de la Primera Comunió, em torna a la memòria aquell dia que per primera vegada vaig rebre Jesús Sagramentat... Certament que és lluny en el temps, el meu temps, però roman sempre present en mi, com efemèride inesborrable.

Potser la causa és que, a més de la preparació, hi ha hagut continuïtat, només trencada, en part, durant el temps de Guerra Civil. I l'absència de continuïtat és precisament la causa d'angoixa de molts rectors que veuen com molts infants reben la Primera Comunió i no saben pas si serà l'última. És que fa massa temps que la Primera Comunió és, per a molts, un simple acte social, com ho va ser el Baptisme... i en molts casos ho són els sacraments que es reben per quedar bé, perquè els altres ho fan... I els resultats, malauradament, són evidents.

Els rectors se senten sols en la seva missió, els manca l'escalf de les famílies, massa allunyades de l'Església, el nucli bàsic on s'haurien d'iniciar veritablement els futurs cristians.

Oriol Camps

Impromptu